

de ziel en de opmaat naar de essentie

De reizigers van deze belevingen zijn
Karin Mathijssen en Monique Hagemeijer

Verspreidt alles wat je de moeite waard vindt alsjeblieft met respect.
Gebruik het niet als lesstof, omdat je daarmee de mens laat toe-eigenen.
Gebruik het alleen wanneer het past om iemand iets te laten beseffen.

INHOUD	pagina
1. De weg van de ziel	1
Het beginloze	
De drie stadia van de ziel	
In de energieën	
De ziel	
Karma is bewustwording	
Het ontstaan uit het onbestaan	
2. De negen fases van bestaan	9
De eerste fase, ontstaan van stof	
De tweede fase, de vermeerdering	
De derde fase, de polariteit	
De vierde fase, de verbinding	
De vijfde fase, de bundeling	
De zesde fase, de energieën	
De zevende fase, de ziel	
De achtste fase, rechtstreeks in de stof	
De negende fase, de essentie	
3. De drie zielsstadia	30
Energie	
De zielsstuwning	
4. Verbinding	35
Ontvorming	
De polaire kanten	
Polariteit	
Verbinding	
5. Bundeling	41
De blauwdruk	
Chaos en orde	
De diepte van de ziel	
Ziel, leven en stof	
Aards en zielsleven	
6. Werking	47
Ziel en levensenergie	
De werking	
De kringloop van een ziel	
De werking van bewustzijn	
De werking van energie	
Werking, toe-eigenen en beïnvloeden	
Het zich toe-eigenende vermogen	
Het verschil tussen ego en persoonlijkheid	

7. De ziel	55
Een zielsbeleving	
De zielsstuwning	
Hebben en zijn	
Bezieling	
De zielsbedoeling	
Incarnatie en reïncarnatie	
De ziel na de dood	
Zielsvulling	
De volgende incarnatie	
De zijnsenergie	
Beïnvloeding	
8. Ontvangst uit acht	67
Het stoffelijke bewustzijn	
Zuivere ontvangst	
Levenloos aspect	
Intuïtie hoeft niet logisch te zijn	
9. De essentie	71
Essentie is niet deelbaar	
De negende fase	
De essentie en passie	
De kip en het ei	
De illusie	
Verscheidenheid en gelijkwaardigheid	
Essentie	
Niets zijn	
o. De Nul	80
Half-half	
Het Al en Al-der-Allen	
In de Nul	
De eerste tweedeling	
De tweede tweedeling	
De schakels	
De derde tweedeling	

1. De weg van de ziel

Onze huidige driedimensionale leefwereld zal in de toekomst beslist gezien worden als een spiritueel platland. Zodra we wereldwijd meer beseffen van de onderlinge verhoudingen tussen het ego, het wezen, de ziel en de essentie in de mens zullen we ons als mensheid ontwikkelen naar een mensbeeld met een breder algemeen bewustzijn.

Dit is geen verhalend boek. Dat zou teveel pagina's bevatten. Het gaat over herkenningpunten op de weg die een mens gaat in de zoektocht naar de ziel en de essentie. Naar het zelfloze ongekende dat aangeboren is in ieder levend wezen.

Het beginloze

De ziel is voortgebracht door het beginloze. Vele woorden zijn er door de tijden heen al aan het beginloze gegeven. Toch zullen de woorden zelf nooit de aanleiding zijn tot het beleven ervan. Het beginloze is onbevangen open en is de onmeetbare, ongeziene motor achter alle manifestatie.

Beginloos, dit ene woord bevat alles wat je voor het ontdekken ervan nodig hebt.

Ontdekken hoe open het beginloze is, is de weg bewandelen naar verder. Het brengt je het ont-dekken. Wanneer er niets meer door iets wordt bedekt, is er onbevangen open.

Dan pas is de weg weg.

We vermijden bewust woorden zoals God en goddelijk. Deze woorden zijn zo beladen dat er geen sprake meer kan zijn van een open onbevangenheid wanneer deze woorden gelezen, gehoord of uitgesproken worden. Het beginloze is niet geschapen. De ziel is ontstaan uit het beginloze. De ziel is dus niet het beginloze. In de ziel bevindt zich wijsheid die niet door de wetenschap ontdekt en gemeten kan worden.

De ziel blijft - net zoals het beginloze - ongezien.

De ziel verzamelt ervaring die tot in de uitersten van de tegenstelling is beleefd.

Dat vormt de vulling. De ziel verzamelt net zolang ervaring met behulp van levens totdat de ziel in staat is om het beginloze te beleven.

De ziel start leeg vanuit het beginloze om er gevuld in terug te keren.

Dat is de bedoeling voor de ziel.

De ziel heeft hiervoor vanuit het beginloze het 'in leven blijven' meegekregen. De ziel raakt het leven dus niet kwijt. Een ziel leeft zowel in de stof als stofloos. Een ziel wisselt stof en stofloos af om te kunnen variëren. Broodnodig voor de vulling.

De ziel vormt een wezen dat dit alles gaat beleven. De ziel krijgt de ervaringen van het wezen na iedere afwisseling tussen stoffelijk en stofloos om die te kunnen opslaan als vulling. Het wezen kan zich hierdoor ontladen en de weg vervolgen van voortgang en evolutie. Het wezen krijgt in de stof elke keer een nieuw ego om een nieuwe start te beleven en andere ervaringen op te doen. Alles wat 'in bezit gebracht is van de ziel' kan worden afgevinkt. Dit maakt het wezen steeds vrijer. Het wezen beleeft zichzelf als onsterfelijk, totdat het wezen beseft dat het de ziel is die het wezen overstijgt. Dan neemt het wezen een bewust ondersteunende rol aan om het kunnen van de ziel tot uiting te brengen.

Een menselijk leven op aarde start in de polariteit, omdat dit de enige wereld is waar ziel, geest en lichaam tegelijk bestaan. Een leven in de stof is de grootste kans om het beginloze te beleven. Vreemd genoeg veel groter dan in het stofloze.

Je hebt in de stof ego, wezen, lichaam, geest, ziel en essentie bij elkaar, zodat je van al deze delen bewust tegelijkertijd het beginloze in bewustzijn kunt gaan beleven. Het is de ziel die al deze delen bij elkaar kan brengen. De essentie zorgt ervoor dat al deze delen onbedekt kunnen worden.

De stof maakt het dus heel wat gemakkelijker. In het stofloze lost het ego op en is er geen zicht op de essentie. In de stof kunnen alle delen deelnemen aan de beleving van het beginloze. De stof brengt je dit voordeel. Een stoffelijk leven is vanuit de stofloze Sferen om die reden dan ook zéér gewenst.

Ook het stofloze heeft voordelen, omdat het in de hogere Sferen helder is wat de bedoeling van alles is. Iets wat weer bij intrede in de stof vergeten wordt.

Hoe stof en stofloos samengebracht kunnen worden wordt ook verteld. Hiervoor heeft de ziel een prima oplossing, zodat in de stof toch beide in ondervinding gebracht kunnen worden. In de Sferen zit het zicht, in de stof de beste kans.

De drie stadia van de ziel

Een ziel heeft drie stadia van vulling te beleven. Het eerste stadium is het herkennen van de polariteit en waarom en waarvoor dit zo geweldig is. Hierbij is het ego noodzakelijk, omdat het ego verschillen herkent en kan vergelijken.

De polariteit beleven met lichaam, geest en ziel is voor ieder wezen op aarde de meest gewenste startplek voor 'verder'...

Hoe je de tegenstellingen tegen elkaar kunt laten wegvallen is een taak van het wezen. Vanzelfsprekend is dit in de stoffelijke polariteit het beste beleefbaar. Dit is het tweede stadium. Het derde stadium start met het overstijgen van het wezen. Het wezen schuift aan bij de ziel. We leren niet langer alleen in onszelf. 'Ten koste van'... wordt steeds minder mogelijk. Het zicht breidt zich. Leven wordt herkend als zijnde van de ziel.

Het laatste stadium komt ook in alle andere stadia voor. Het is de werking van energieën. Alle verschillende frequenties van grof tot uiterst verfijnd, die door mensen, dieren en planten innerlijk en onderling beleefbaar zijn, zijn mogelijk. De werking van energieën vormt zichtbare, onzichtbare en ongeziene interactie tussen stof en leven.

De ziel doet niet mee in de energieën.

Verder worden in dit boek de functies en samenhang tussen ego, wezen, ziel en essentie beschreven, zodat je al deze fundamentele functies in jezelf kunt herkennen. Ze uit elkaar kunnen houden is ook een deel van de weg naar verder. De samenhang zien is een deel van de weg en de inwijding voor de bewuste beleving van je essentie. Het is eigenlijk vrij simpel: herken je het beginloze, dan herken je de ziel.

In de energieën

In de stof begint beleving altijd met beleven in de polariteit, zelfs als de ziel qua vulling voornamelijk bewustzijn aandraagt in de verfijning van de energieën. De energieën geven mogelijkheden aan, de polariteit geeft de mate en de manier aan waarop deze mogelijkheden vorm en uiting krijgen. Vorm en uiting vinden plaats in de stof, de werking van de

energieën vindt plaats in de stof en in de geest. Zowel de ziel als je essentie blijven vrij van de energieën. Daarom is het zo waardevol om ze te leren herkennen!

Polariteit vormt voortdurend tegenstellingen, waarin het één niet zonder het ander kan. Hoog vraagt om laag. Warm vraagt om koud. Links vraagt om rechts. Dit kan in alle mogelijke gradaties voorkomen. Van extreem tot in uiterste verfijning. Alle tegenstellingen hebben een soort richting in zich. De gradaties worden beleefd als de mate en de manier waarop de energieën zich in de polariteit doen beleven.

Ieder wezen werkt in de energieën (bewust of onbewust) mee aan zielsvulling. De stof draagt altijd zielsvulling aan. De ziel kan informatie doorgeven aan het wezen. Het heet je geweten. Geweten komt uit de vulling van de ziel.

Ieder wezen ontvangt noodzakelijk geweten. Dit deel van de ziel zorgt voor overleven. Dit deel van het geweten wordt door het wezen automatisch doorgegeven aan het ego. Een ego is voor dit soort informatie zeer ontvankelijk! Het is immers in het belang van het ego dat het ego overleeft. Een stoffelijk leven geeft het ego bestaansrecht.

Een ego gaat maar één leven mee...

Ook zonder noodzaak kan een wezen informatie uit de ziel ontvangen. Het gaat hierbij niet om overleven, maar om leven. Het is een vrijwillig vermogen, dat een mens kan openen in zichzelf. Bij de meesten is het dichtgetimmerd door de geest. De geest vormt gedachten en gevoelens. En veel geest bedekt het vermogen van het wezen om de ziel te verstaan. Het geweten zonder noodzaak komt uit de zielsvulling.

Er is dus noodzakelijk geweten dat dient voor overleving en er is vrijwillig geweten.

De ziel draagt daarnaast in het kunnen de eenmalige beleving van het beginloze toen de ziel lang, zeer lang geleden ontstond. Vergelijkbaar met de eenmalige geboorte van je huidige ego. Ook iets dat gebeurd moet zijn, anders kon je geen verschil herkennen en niets vergelijken.

Dankzij het geweten leert het wezen van de ziel. De ziel vult zich steeds meer met ervaringen totdat de ziel vol is en dan start de bewuste gelijkheid tussen geweten en kunnen. Sommige mensen leren meer vanuit hun geweten dan dat ze kunnen leren via anderen. Er zijn mensen die uit het kunnen van de ziel ontvangen. Besef dat er in dat kunnen ook de informatie zit hoe de polariteit werkt en waarvoor deze dient.

Deze zielsinformatie verschijnt niet automatisch in het wezen. Het wezen kan zich hiervoor wel leren openen. Dan geeft de ziel beetje bij beetje informatie uit het kunnen.

Het kunnen is het beginloze. Het kunnen is niet het geweten.

De ziel heeft het kunnen: de eenmalige creatie van de ziel. Het kunnen levert de omzetting van ziel naar wezen en van het wezen naar het ego. We zitten als mensheid nog in de fase van 'kennis aanleren' en de geest ontwikkelen. Startend vanuit de ziel kom je het snelst verder...

De ziel geeft 'informatie' aan het wezen en... het wezen geeft 'belevingen in de extremen van de polariteit' over aan de ziel. Dit laatste vormt vulling.

De mens denkt met kennis de ziel te kunnen overstijgen. Dit is een misvatting.

Je overstijgt de ziel alleen door de ziel te vullen en dan het kunnen in overeenstemming te beleven met het beginloze. Dan is er bewustzijn in de creatie van de ziel.

De ziel

De ziel was er al voordat jij een lichaam of een geest had. Ieder moment vormt een stapje verder op de weg terug naar het beginloze. Voor de ziel – die jou heeft gevormd – ligt een vervulling open die onverstoord in je aanwezig blijft. Is de ziel gevuld of het kunnen van de ziel herkend, dan komt de vervulling open en die wijst je het pad naar verder... De drie zielsstadia lijken samen wel wat op een ongezien huis waarbij je zonder trap of trapgat een nieuwe etage kunt ontdekken door de huidige etage te overstijgen. De zielsstadia lijken van elkaar gescheiden te zijn door 'plafonds'. Een zielsstadium overstijgen is een volgende etage ontdekken. De nieuwe etage biedt overzicht over de etage eronder, in de vorm van geweten. Tegelijkertijd opent zich een veelheid aan kunnen die hoort bij de nieuwe etage. En direct start de weg om dit kunnen in het geweten te gaan brengen door beleving en ervaring.

Buiten dit ongeziene huis van de ziel leef je in dezelfde wereld als alle andere mensen om je heen. De zielsontwikkeling kan niet worden gezien. Deze kan alleen herkend worden in het kunnen van de ziel.

De drie zielsstadia zijn de leidraad voor het menselijke bewustzijn. De drie zielsstadia vormen samen de hele menselijke kringloop. Ieder stadium/etage heeft een eigen functie en ze zijn alle drie in onze huidige wereld te beleven. Het laatste stadium weliswaar alleen met een onbedekt en open bewustzijn, waarbij het kunnen van de ziel is herkend. Juist omdat je je als mens bewust kunt worden van de ziel, kun je de drie zielsstadia in één leven helder krijgen door de zielsbeleving in jezelf te ontdekken. Tijdens een zielsbeleving beleven ego, wezen en ziel tegelijkertijd terwijl er geen bedekking van onbewustheid leeft. Een zielsbeleving is een bijzondere belevenis!

Een zielsbeleving is het kunnen van de ziel. Het is een kans om de lange weg naar het beginloze in één leven af te leggen. Een zielsbeleving kan je leven drastisch veranderen. We leven als mens in een wereld waarin tegenstellingen aanwezig zijn voor bewustwording. Een voordeel van beleven in een stoffelijk lichaam is dat je alle drie de zielsstadia in je bewustzijn kunt openen! Het gaat hierbij zuiver en alleen om het tot herkenning brengen van het zielsbewustzijn in jezelf. Het zielsbewustzijn heeft drie stadia: karma, verbinding en bundeling in een levend wezen.

Karma is bewustwording

Karma start met belevend erven. Je programmatie krijg je van je ouders en/of verzorgers mee. Je beleeft de gevolgen ervan. Karma vormt geest. Geest levert bewustwording op. In ieder leven heeft het ego tegenstellingen te ontdekken. Karma is persoonlijk. Je ego heeft geen vorige levens geleefd. De ziel draagt het kunnen en heeft geen karma. Het gaat om tegenstellingen die bewustwording aandragen. Waarom we het stoffelijke stadium van 'de begane grond van het ongeziene huis' karma noemen is omdat er maar één etage is waar het ego bewustwording kan opdoen en dat is in de stof op de begane grond.

Karma betekent dat je beseft in wat je als ego beleeft. Karma is bewust worden door beleven en ervaren. Vuur is heet. Ijs is koud. Water blust vuur. Ijs kan smelten. De werking laat zien wat vuur en ijs kunnen doen in de stof. Zonder bewustwording geen bewustzijn.

Karma *kan alleen* plaatsvinden met behulp van een stoffelijk lichaam. Alle stadia kunnen beleefd worden in de stof en dit is de kortste weg terug naar het beginloze. Wordt een stadium in de stof overstegen dan blijven ego en wezen aanwezig, maar dragen een minder dominante rol dan de ziel. Beleven in een lichaam biedt duidelijk voordelen. In een volgend stadium gaat het over het wezen dat zielsinformatie leert onderscheiden. Een daaropvolgend stadium is het herkennen van de vulling van de ziel. En voor alle stadia geldt dat het gaat over de werking van de energieën. De zielstadia kunnen ook beleefd en overstegen worden in stofloos bestaan. Al duurt dit wel véél en véél langer. Dit komt omdat in het stofloze de oplossing plaatsvindt van het ego. Het ego zorgt voor bewustwording en heeft een bewustzijn dat zich richt op verschillen en vergelijken. Als dit wegvalt in de stofloze fase, blijft alleen het wezen over dat gelijkheid zoekt. Gelijkheid zet niet aan tot groei. Het zijn juist de verschillen en de ongelijkheid die het bewustzijn wakker maken. Ongelijkheid activeert het wezen en het ego op een andere manier. Ongelijkheid in het ego zorgt voor het aanscherpen van het ik-behoud. Ongelijkheid in het wezen richt zich op het vinden van overeenkomsten. In de stof vallen de grootste ontdekkingen te beleven. Karma, verbinding, bundeling en de werking hiervan in de energieën komen verderop nog uitgebreid aan bod.

Herkenning tussen ego en wezen is simpel: ga je als eerste voor de overeenkomsten of herken je als eerste de verschillen? In het gros van de westerse mensen wordt het innerlijk beleefd als één gepureerde soep waaruit allerlei gevoelens, gedachten en ideeën te voorschijn komen. Hoe dit werkt en waarom het zo werkt, en of een gedachte of een gevoel uit het ego of uit het wezen stamt, is iets waar zij niet mee bezig zijn. Deze mens leeft in het eerste zielstadium.

Ego en wezen zijn enorm verschillend. Ze hebben bovendien een totaal andere functie. Zie je als eerste het uiterlijk of zie je als eerste een mens? Als je goed oplet kun je merken dat dit net niet gelijktijdig is. Het ego is de energie van behoud, is beschermend en heeft onderscheidingsvermogen. Dit zorgt ervoor dat het ego verschillen herkent! Het ego breidt zich graag uit en vraagt constant om 'zie mij, hoor mij en voel mij'. Het ego vormt individualiteit en daarmee uniciteit.

Het wezen is het deel dat ons met elkaar verbindt. Het menselijke wezen bevat alle menselijke mogelijkheden en dat zijn er nog al wat. Het wezen ziet een ander mens als eerste als een gelijke. Het wezen is het ontvangststation van zielsinformatie, zowel voor het geweten als voor het kunnen van de ziel.

Ontvangststation zijn is de functie van het wezen.

Een belangrijke eigenschap voor een menselijk wezen is de ontwikkeling van de geest.

Het ego is hier heel geschikt voor! Het ego wenst te behouden en te vergelijken!

Het ego heeft daaraan de handen vol. Het ego kan echter geen zielsinformatie ontvangen.

Het ego richt zich volledig op de geest.

Alleen het wezen ontvangt zielsinformatie! Het wezen ontvangt geweten en kunnen uit de ziel en via belevingen in de geest die alleen het wezen kan ontvangen. Pas nadat het wezen de zielsinformatie in het eigen leven heeft ingebracht, kan het ego de kennis ervan opmerken. Het ego draagt dan de kennis; het wezen draagt het kunnen.

Kennen en kunnen. Het ego streeft naar kennisvergroting, het wezen draagt het kunnen/

geweten vanuit de ziel. Het wezen is de enige ontvanger van zielsinformatie. Zowel ego als wezen maken gebruik van de geest en daarom vindt de mens het vaak verwarrend. Het wezen kan zielsinformatie ontvangen en het ego kan dat nooit. Ziel en geest uit elkaar houden is iets van de essentie.

Dat de menselijke geest vindingrijk is, is bekend. De mens heeft sinds zijn bestaan al heel wat verzonnen en in bestaan gebracht. Het is bekend dat er een connectie bestaat tussen de menselijke geest en de ontwikkeling van bewustzijn. Sinds de sterke groei van het internet is er een ongebreidelde kennisoverdracht gaande. Toch leidt meer kennis niet tot meer zielsbewustzijn!

Jezelf als mens leren kennen is een proces dat zich ontrolt naarmate je ouder wordt. En hier zijn vele jaren mee gemoeid. Jaren die over het algemeen veel geest opleveren en minder beleving van extremen die vulling zijn voor het zielsbewustzijn. De weg om ego en wezen uit elkaar te houden en het wezen bewust te kunnen inzetten om de ziel te ontvangen is een weg van je het je bewust zijn.

Een open bewustzijn is iets wonderlijks. Wat we gewoonlijk ons bewustzijn noemen is de toestand van de geest plus het kunnen waarnemen van je innerlijke processen en het waarnemen van de omgeving om hier op een menselijke manier mee om te kunnen gaan. Het bepaalt hoe we reageren.

Je wezen gaat al wat langer mee dan jij. Jij bent een vers ego dat is toegevoegd aan dit wezen dat al vele levens heeft geleefd. Je menselijke wezen weet dat de ervaringen van al die levens in de opslag van de ziel terecht zijn gekomen als geweten. In je wezen groeit hierdoor het besef van gelijkheid.

Je bewust worden van de ziel is het trillingsvrije van de ziel weer herkennen. Er wordt gezegd dat alles energie is. Een ziel staat hier buiten! De ziel doet niet mee in de trillingen, in de frequenties die de geest en de stof delen in de energieën.

Het bewust worden van de ziel is de stap die nodig is om uit het wiel van herhaling te komen. Dankzij het bewustzijn in de zielsstadia is het mogelijk om nog in dit leven uit de energieën te komen. Zodra je de werking van de energieën kent en kunt herkennen, komt de ziel vrij uit de energieën. Dat is feestje! Blijf je dan leven? Jazeker.

Je overzicht is drastisch vergroot.

Het hele verhaal begint met de herkenning van wie je werkelijk bent. Je bent een ziel in een menselijk wezen met een ego en een stoffelijk lichaam. Je bent op herkansing!

Er komen steeds meer mensen die zichzelf innerlijk gaan verkennen. Het gaat om de omschakeling van ego naar wezen. Zo bereik je het tweede zielsstadium.

De mens is een bezielde wezen die in een stoffelijk lichaam in een interactieve wereld een leven leidt. De mens heeft in het innerlijk een ego, een wezen, een geestelijk vermogen, een ziel en een essentie met een eigenheid.

Een flink deel van de westerse mens leeft in het eerste zielsstadium. Dit is de zielsfase waar het ego het meest prominent aanwezig is. Het eerste zielsstadium beleeft voornamelijk vanuit zichzelf. Het beleeft een ander vanuit eigen verlangen, interesse of noodzaak en noemt dit aantrekkingskracht. Het ego gaat over de zucht en zoektocht naar liefde, naar aandacht en de beloning van gezien, gehoord, gevoeld en herkend te worden.

Dit alles valt onder hebzucht naar vermeerdering. Het doet er hierbij niet toe of het over de hebzucht van een land gaat, over de macht van de farmaceutische industrie en/of over de macht van het geld. De economie draait op behoud, vermeerdering en hebzucht.

Het is een ego-structuur.

Voor het voortbestaan van levende wezens in de stof zijn schone lucht, zuiver water en onvervuilde bodem essentieel. Veel mensen van nu willen dat er anders wordt omgegaan met lucht, water en grond! Nu schaadt de hebzucht van de mens de gezondheid van zoveel levende wezens!

Het eerste stadium is hebben en houden ten koste van...

Het stamt uit een overlevingsstrategie.

Mensen die inkeren en hun innerlijk willen onderzoeken, zitten in het tweede zielsstadium. Zij zien eerder wat er wezenlijk van belang is. Het tweede stadium kent geven en gunnen. Daar worden de overeenkomsten als eerste gezien.

Het ontstaan uit het onbestaan

Wat was er voor nodig om grond, water en lucht in het bestaan te brengen? Wat onbestond komt in ontstaan. Onbestaan waar niets uit vertrekt om tot iets te worden. Wanneer er een kringloop start, lijkt het te beginnen met het ontstaan. De fase voor het ontstaan is echter veel belangrijker omdat daaruit het ontstaan verschijnt!

Het onbestaan is deel van het beginloze. Het blijft lastig om dit te verwoorden, want noch het onbestaan noch het beginloze heeft woorden. Wat je beschrijft, wordt door de geest van de lezer van betekenis voorzien, maar het onbestaan draagt geen betekenis, geen werking en is geestvrij.

Het onbestaan is de meest cruciale fase. Het onbestaan is onverbonden.

Als hieruit iets tot ontstaan komt, vormt het een onverbonden verband.

Onbestaan in bewustzijn noemen we onbewust, niet bestaand, onbestaand dus.

Bewustwording noemen we het ontstaan. Het onbewuste verandert door bewustwording in bewustzijn, waardoor er bewustzijn bestaat.

Het onbewuste is onbestaand bewustzijn en heeft een onverbonden verbinding met het bewustzijn. Bewust zijn van de inhoud van het onbewuste is het herkennen van dat wat eerst onbestaand was.

Er is een driedeling voor de stof en voor het bewustzijn:

Onbestaan – ontstaan – bestaan
Onbewust – bewust wording – bewust zijn.

Zet al deze delen achter elkaar en je ziet de weg van het beginloze naar de stof en van daaraf verder naar bewust leven. Mogelijk zie je ook waarom leven in de stof met een ego zoveel bewustwording oplevert voor het bewustzijn.

Het bestaan van de stof opent de drie delen voor bewustzijn. Er zal eerst stof in bestaan moeten zijn voordat er een levend wezen bewust van kan worden. Leven in de aardse stof vraagt om lucht, water en voeding. Eerst ontstaan er wezens met een nog ontbrekend bewustzijn. Leven leert van de stof.

Start de bewustwording, dan start het bestaan en de ontwikkeling van het bewustzijn.

De mens gebruikt hier geest voor. Gedachten en gevoelens brengen beleving en ervaring en al doende wordt er bewustwording in beleefd. Ondertussen hebben we geen idee meer van het onbestaan.

Nu we de ziesstadia kort hebben aangeraakt, wordt het tijd om het samen te brengen met het ontstaan van de stof en het ontwikkelen van de geest tot en met het bewustzijn van de ziel. De ziesstadia worden verderop nog uitgebreid beschreven, zodat ze je helder worden in herkenning.

2. De negen fases van stof, ziel en geest

De eerste fase: het ontstaan van de stof

Uit het onbestaan verscheen de hele kosmische kringloop. Er ontstond hitte en geweld. Er ontstond ruimte. Niet vloeiend, maar met brutoheid! Er werden lichtflitsen/sterren geboren. Er ontstonden gassen. Hevige stormen woedden rond gaswolken en brokstukken materie vlogen dwars door alles heen. Geweld, geweld en nog eens geweld. Er ontstonden elementen die overgingen in zwaardere bouwstenen. Brokstukken materie klonterden. Er werden nog meer sterren geboren. Sterren kregen planeten en sommige planeten kregen manen om zich heen. Er ontstonden sterrenstelsels. Geweld vormde het eerste bestaan en er ontstond materie uit. Er bestond ruimte en stoffelijke materie in een specifieke verhouding. Er bestond een kosmos. Het heelal is nog steeds bezig met ontstaan en bestaan. Er worden nog steeds sterren geboren. Er zijn nog steeds sterren die doven met geweld. De eerste fase bestaat nog steeds in dit universum. Het ontstaan van een kosmische wereld kunnen we niet beleven. De manifestatie ervan beleven we dagelijks.

In de eerste kosmische fase bestaan er nog geen zielen. Er ontstaat materie. Deze materie heeft een stoffelijk bewustzijn. Er bestaat nog geen leven. De ziel komt pas later in ontstaan.

De tweede fase: de vermeerdering

De ontwikkeling van het stoffelijke bewustzijn ging verder. Verder in de vorm van vermeerderen. Verder in de vorm van evolueren. Ook deze fase blijft bestaan als deel van het geheel. We zoomen in op de planeet Aarde. In de vroege fase van het ontstaan van de aarde was er geen vastigheid. Alles veranderde constant van vorm en substantie. Klevend geweld waar niet aan te ontsnappen was. Plakkende, samenklonterende onstuimigheid die schrikbarend sterk door alles heenging. Vuurspugende vulkanen en rondvliegende brandbaarheid.

Massamoord in het bestaan van vaste materie. Er wisselden vulkanische tijden af met tijden van ijs en bittere koude. Rücksichtslos duwde zowel de hitte als de kou de ontstane vormen in- en uiteen. De stof werd steeds meer gevormd. Lange tijd was de aarde een toxische planeet waarop nog niets kon leven. De tweede kosmische fase had een bezeten drang tot vermeerderen. Materie is tegenwoordig nog steeds doordrenkt met dit vermeerderen.

De aarde onderging vanaf het ontstaan een enorme ontwikkeling. Het geweld was nog lang niet ten einde. De aarde was in het begin een planeet, waar inslagen van kometen en ruimtepuin regelmatig voorkwamen. Er was nog geen dampkring. Die ontstond pas later. De aarde was nog steeds onbewoonbaar. Er was nog te veel kosmisch geweld gaande. Alles veranderde nog van vorm en substantie.

Op een gegeven moment begon er een leefbare planeet te ontstaan met een dampkring waardoor leven kon bestaan. Er was grond, water en lucht aanwezig. Bezieling deed zijn

intrede en de derde kosmische fase ontstond. De eerste fase vormt het bestaan van materie en het stoffelijke bewustzijn. De tweede fase zorgt ervoor dat het vermeederen bestaat en er evolutie blijft bestaan. Vermeederen heeft een drang tot uitbreiden in zich. Het is een drang die zich niet laat remmen. De derde fase is een beleefbare planeet, waarin ook de eerste en tweede fase hun invloed blijven houden.

De derde fase, de polariteit

De start van de bezieling is het begin van de derde fase. Het stoffelijke bewustzijn en de evolutie kwamen samen met bezieling. Er kon levende stof ontstaan. Hierdoor konden kleine deeltjes op de schil van de aarde belevendigd worden.

Stoffelijk bewustzijn, evolutie en bezieling vormden samen de drijfveer voor het ontstaan van stoffelijk leven. Nog later ontstond er door de bezieling in samengeklonterde stof een wezen. Het stoffelijke bewustzijn koppelde zich ook aan het stoffelijk leven van het wezen.

Vele wezens kwamen en gingen. Er werden veel crepeer-ervaringen opgedaan.

De Vermeerdering van de tweede fase ging onverminderd verder, terwijl er steeds meer verschillende wezens ontstonden. Met horten en stoten, door vulkaanuitbarstingen en ijstijden, ontstonden er steeds meer soorten die konden overleven en zich konden vermeederen. Dit zorgde voor een enorme verscheidenheid aan wezens. De variëteit is nog steeds overweldigend, terwijl er al veel soorten zijn uitgestorven. Bezieling is het tot leven brengen van materie.

Natuur leeft, dieren leven, ecologie creëert balans. De bezieling koppelt leven dus aan het stoffelijke bewustzijn, waardoor er stofwisseling ontstaat. Stofwisseling is zowel spijsvertering als het lichaam van een wezen dat terecht komt in de muil van een ander wezen. De stof wisselt van eigenaar. Eten en gegeten worden. Deze vorm van 'van stof wisselen' verdeelt de wereld in twee kampen: de eters en de gegetenen. Nog steeds vormt dit de meest gewelddadige vorm van het stoffelijk bewustzijn, de evolutie en de bezieling. Stofwisseling laat hele voedselketens ontstaan. Doding door geweld en vechten voor behoud geeft heel wat onderlinge strijd tussen de wezens. Behoud geeft vermeederen. Verliezen bekoopt het wezen met zijn leven. Creperen blijft bestaan. Geweld is aan de orde van de dag. Tegelijkertijd vinden er nog regelmatig natuurrampen plaats die het nodige geweld aanleveren.

Binnen al deze natuurlijke mogelijkheden breiden sommige soorten zich uit.

Blijvend op zoek naar een veilige plaats om te kunnen schuilen. Instinct is voor overleving heel wezenlijk.

Sommige soorten bestaan al sinds de begintijd van de derde kosmische wereld.

Het menselijke wezen is in deze setting pas laat gestart. Het menselijke wezen heeft zich in relatief korte tijd een zeer dominante plek op aarde toegeëigend. Het is dus niet zo vreemd dat de mens nog in een sfeer van geweld leeft.

Helaas vindt de huidige mens dat hij van alles beter kan. Beter dan het stoffelijke bewustzijn, dan evolutie en bezieling... De mens vindt zichzelf heel bewust.

Tussen een aantal soorten start verweving. Ook onderling. Zo ontstaat wederzijds behoud. De evolutie gaat verder. Van ik ben beter dan jij wordt het van wij zijn beter/sterker/slimmer dan zij. Hetzelfde op een andere schaal en toch is dit evolutie.

Tegenstellingen maken oorzaak en gevolg mogelijk waardoor ieder wezen leert van levend zijn. In het begin beleven wezens de polaire setting vol tegenstellingen onbewust. Zodra onveiligheid opdoemt verandert dit. Dan start de strijd om te overleven ... en samen sta je nu eenmaal sterker dan alleen.

Alles wat er *nu* bestaat is opgebouwd uit het stoffelijke bewustzijn, de evolutie en de bezieling. Deze drie zijn helder.

Ook de volgende fases die meewerken aan een bewoonbare planeet komen nog aan bod, zodat we kunnen inzien hoe de ziel een kans heeft om in het bewustzijn van de mens door te dringen. Nog niet zoveel mensen weten hoe dit werkt.

Planten, dieren en mensen hebben hun bestaan te danken aan die ziel. De ziel bezielt en heeft het leven! Hierdoor kunnen we als ziel-in-stof het levend zijn beleven. Daar mogen we ons zeker bewust van worden.

De bedoeling van de bezieling voor de mens is bewustwording omzetten in bewustzijn. En dit houdt nogal wat in: niet alleen bewust worden van het stoffelijk bewustzijn, ook bewust worden van de werking en uitwerking van gedachten en gevoelens. Dit bewust kunnen worden wordt allemaal aangedragen dankzij een wereld vol polariteiten.

Als mens start de bewustwording met het beleven in een zelf. Het vermeerderen van de tweede kosmische fase wordt door de mens voor een deel omgezet in een of andere vorm van hebzucht. De mens versterkt hiermee de eigen soort.

De bezieling van de mens heeft drie stadia van bewustwording te gaan, voordat we kunnen spreken van een bewuste ziel. Deze stadia omvatten meerdere tot vele levens voordat er gesproken kan worden van een bewuste ziel. Die vele levens zorgen voor de vulling die de ziel nodig heeft om terug te kunnen keren in het beginloze.

Het eerste stadium is het beleven dat wat je doet gevolgen heeft. Dit geeft bewustwording, die zich bij herhaling kan omzetten in bewustzijn. In het tweede zielsstadium wordt het menselijke wezen zich bewust van de verbinding met de ziel. De werkelijke bewustwording van het zielsbewustzijn volgt pas in het derde zielsstadium. Hier start ook het doorzien van de werking van de energieën. En natuurlijk het onderscheid kunnen maken tussen het ego en wezen in de energieën en de ziel die daarbuiten staat. Vooral in dit laatste stadium is het lastig om opnieuw in de stof te moeten beginnen met een onwetend ego. Alles moet opnieuw wakker gemaakt worden.

Het belangrijkste voor al het leven wordt in ieder leven steeds ondergaan. Tegenstellingen, extremen en alle nuances hiertussen. Polariteit! Belevingen helpen de ziel te vullen.

Incarnatie

Wanneer er een wezen wordt gedood, blijft het lichaam achter in de stof. Er vindt stofomzetting plaats. Het wezen behoudt het leven, de ziel de crepeerervaring. In de natuur wordt het lichaam meestal verorberd. Voeding is nuttig voor stofwisseling. Lucht, water, voeding, allen nodig voor stofomzetting.

Noch de ziel noch het wezen kan overlijden! Het is alleen het lichaam dat steeds opnieuw ingeleverd wordt en achterblijft.

Het lichaam is van de aarde. Het menselijke wezen ondergaat het leren kennen van de geest in hapklare brokken. Leven na leven. De ervaringen dienen voor opslag in de ziel. Het menselijke wezen heeft als functie om de menselijke geest te doorgronden en hier-

mee de ziel te vullen. De ziel behoudt de opgedane voortgang. Met de ziel leer je de geest kennen en met de geest leer je de ziel kennen.

Het wezen kan in de stof bestaan of stofloos in de Sferen. Zodra het wezen opnieuw een bezield stoffelijk lichaam krijgt, wordt er tijdens de geboorte een ego aan toegevoegd. Zo ontstaan er hapklare levensbrokken. Hoe snel een ego actief aan bewustwording gaat doen hangt af van de soort.

En ieder leven start in de fase van de bezieling, waarbij het stoffelijke bewustzijn en de vermeerdering aanwezig zijn. Ieder leven beleeft trauma's om de ziel een beetje verder te kunnen vullen ('the good and the bad' zijn beide nodig).

Zo herken je tegenstellingen in de polariteit. Menselijke levens hebben iedere keer tijd nodig om de zielsstadia te herkennen. Iets wat met dit boek vergemakkelijkt wordt.

Incarnatiecyclus

De ziel en het wezen blijven beiden langdurig bestaan. Het verse ego in ieder leven biedt de broodnodige afwisseling. De ziel is op geen enkele wijze verbonden aan het karma dat het ego oploopt en veroorzaakt! Het wezen gaat na de stoffelijke dood van het lichaam de Sferen in om het geestelijke niveau van herkenning te betreden. Het wezen komt steeds verder in de Sferen zolang het ego geen al te gekke fratsen heeft uitgehaald. Het wezen kan van zijn taak om te incarneren ontheven worden bij 100% overgave aan het derde zielsstadium. Tot zolang zit het wezen vast in een incarnatiecyclus en zal terug moeten keren met een nieuw ego op dezelfde planeet.

Is het derde zielsstadium in besef aanwezig dan zal het wezen vrijwillig willen terugkeren om de ziel vol te maken. Nogal een verschil om een leven mee te beginnen. Is je wezen een incarnatiemoetje of juist niet?

Zodra je wezen vrijwillig terugkeert in de stof is het een bewust deel. Het wezen is open voor de zielsinformatie. De zielsherkenning staat voor de deur! De ziel geeft hulp aan het wezen totdat de werking van de energieën ten volle is herkend.

Het ego heeft de functie van bewustwording, en doet niet moeilijk over herhaling.

Hetzelfde, net ietsje anders, het is allemaal prima voor het ego. Wordt iets een eerste keer niet bewust, dan volgen er net zoveel keren totdat er wél bewustwording ontstaat.

Bewustwording heeft dus alle geduld van de wereld. Er blijft steeds opnieuw herhaling terugkeren, steeds een tikkeltje duidelijker, net zolang tot er bewustwording ontstaat en het wordt omgezet in bewustzijn. Soms zijn er vele jaren mee gemoeid.

Een ego gaat maar één leven mee. Een nieuw ego begint steeds met een schone lei.

Het wezen zal je in situaties brengen waarin het ego bewustwording heeft te ondergaan.

Dit is alleen beperkt tegen te houden. Het is het éne leven van het ego tegenover de ervaring van talloze levens van het wezen.

Voor een menselijke ziel is het de bedoeling om bewustzijn te verwerven in de werking van de geest. De menselijke geest bestaat uit ideeën, gedachten, denken, gevoel, gevoelens en emoties in onbewuste, onderbewuste en bewuste fases.

We leven in een wereld vol tegenstellingen. Tegenstellingen die helpen om de uitersten te herkennen in de gelijkwaardigheid van hun verschillen. De polariteit dient het bewustwordingsproces. De polariteit doorgronden hoort bij de herkenning van de werking van energieën. De polariteit laat de mate zien waarop gedachten en denken in emoties overgaan.

Deze fase van bezieling herbergt heel wat ontdekkingen. Een aantal plant- en diersoorten lopen zelfs voor op de mens. Walvissen, dolfijnen, zwaluwen, papagaaien, olifanten, lama's, kangoeroes, ijsberen, katten, paarden en honden zijn diersoorten die de mens op een specifieke manier bijstaan in lering. Mensen beseffen steeds vaker dat er nog tal van andere levensvormen zijn die hen begeleiden naar meer bewustzijn.

De bezieling

Wezens starten met bestaan in de fase van de bezieling. Er kan stof bezield worden, waardoor er levende stof ontstaat. Levende wezens houden stof in leven. Hierdoor wordt de stof door dit leven aangeraakt. In de levende stof bestaat hierdoor rijping, beweging, rust en bundeling. Alle zielsstadia kunnen dankzij dit principe in de stof beleefd worden! De bezieling is iets speciaals. Wanneer de pure nog onbestaande ontvangst rechtstreeks in de stof komt, gebeurt er iets wonderlijks. De ziel is het deel dat zich bij de essentiële ontvangst aansluit door de stof te bezielen. Dit gebeurt wanneer er rijping, beweging, rust en bundeling tegelijkertijd in gelijkheid samenkomen. Op dat moment ontstaat er een leven in de stof. Jij leeft dankzij deze bezieling.

Laten we even kijken hoe het gaat bij een mensenkind: De eicel van de moeder stond symbool voor *rijping* en *rust*. De zaadcel van de vader zorgde voor *beweging* en *bundeling*. Precies datgene wat samenkomt tijdens de bevruchting. Bij de samenkomst van deze vier in gelijkheid kan er bezieling ontstaan en dan start de werking in de energieën.

Rijping, beweging, rust en bundeling zijn stuwingen die gelijktijdig aanwezig zijn in het leven. Vaak niet in gelijkheid!

Rijping staat voor het ego.
Beweging staat voor bewustwording.
Rust staat voor het wezen, dat verbinding voorstaat.
Bundeling staat voor bewust zijn.

Rijping, beweging, rust en bundeling *in gelijkheid* is balans hebben, waarbij ego en wezen bewust zijn van elkaar en samenwerken voor het bewust worden van de ziel. Wat een wezen meekrijgt vanuit bezieling start altijd vanuit een gelijke aanwezigheid van rijping, beweging, rust en bundeling. Hierin is werking en lading aanwezig. Alle tegenstellingen hebben een midden en in dat midden is er gelijkheid. Blijvend in die balans zijn is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Gelijkheid in rijping, rust, beweging en bundeling is hierbij doorslaggevend. Het vraagt om besef dat de mens bezig is om de geest te leren kennen. Gedachten en gevoelens, geen enkele geest is gelijk aan een andere. Ieder innerlijk is anders en de buitenwereld draagt ons ook verschillende belevingen aan. Gelijkheid beseffen in de verschillen is een kunde. Je herkent de geest, de polariteit, de werking in de energieën en je blijft in balans.

Kijk eens naar welke dieren en planten rijping bieden, welke rust door verbinding, welke bundelen en samenkomen, welke beweging opwekken en wat hun werking in energie is. Welke planten bieden genezing? Welke dieren onthouden alles? Welke planten en struiken laten rijping zien? Hier is al zoveel over bekend. Maak de verbanden. Voeding brengt rijping. Homeopathie? De fase van verbinding. Bach-remedies? De fase van bundeling. Vitamines en mineralen? Essentieel. Rijping, beweging, rust en bundeling zijn woorden met een werking, met een lading.

Rijping is ook te zien in de tweede kosmische fase. Deze fase bestond uit vermeerderen en het rijp maken voor de volgende fase. Deze fase is uiterst noodzakelijk voor ieder verder dat open komt. Het is niet voor niets de fase van de evolutie. Als er zich nieuw leven vormt door bezieling dan is rijping de eerste fase die zich aandient. En niet alleen tot het nieuwe leven verschijnt. Ook daarna blijft rijping een belangrijk deel van het leven.

Beweging is de fase waarin wezens zich roeren. Het is volop aanwezig in onze leefwereld. Beweging is ook het klimaat. Beweging is ook de weg van geboorte naar dood. Beweging is ook de wisseling van de seizoenen. Beweging is wat we meemaken, wat we nalaten, wat we vergeten en wat we koesteren. We leven in een wereld bomvol allerlei soorten van beweging. Beweging levert interactie op. Uiterlijke beweging is hoe we elkaar benaderen en met elkaar omgaan. Innerlijke beweging is de geestelijke ontwikkeling die we doormaken. Dit is een duidelijk voorbeeld waar rijping en beweging samenkomen. Het ego is hierbij de voornaamste aanleveraar.

Ook is er *rust* te beleven. Rust in beweging en rijping zit in de verbinding met het wezen. Dit is tegelijkertijd ook de volgende kosmische fase. De vierde fase is de fase van de verbinding. Hierin is te zien dat de natuur rijpt door bewegingen van water en lucht, zodat planten tot bloei komen. Rust in beweging brengt verbinding. Het is een natuurlijk rijpingsproces. Rust in beweging is groeien zonder haast.

De fase van de *bundeling* is de laatste fase waarin rijping, beweging en rust samenbundelt tot één geheel. Bundelen brengt je van het kleinste naar het grootste. Alles heeft gradaties. Dit besef helpt je ook bij de werking van de energieën. Bundelen is het beseffen en daarmee samenbrengen van al die gradaties in het bewustzijn. Alle rijping, alle beweging, alle rust, alles heeft gradaties. Gradaties verbundelen. Alles heeft een reden. In de bundeling kunnen natuur, wezens, aarde, lucht en water samengaan. Is er dan nog steeds geweld? Jazeker, rijping blijft noodzakelijk. Maar geen nodeloos geweld meer. En dat scheelt al een heleboel... Bundeling brengt rijping, beweging en rust samen tot één geheel. Een geheel dat in balans is, brengt de bezieling tot leven door omzetting van de bewustwording ervan in bewustzijn.

De vierde fase, die van verbinding

Na de derde fase van de bezieling is er nog meer. Er zijn nog een paar fases te gaan voordat de ziel zich totaal kan vullen. De bezieling is pas het begin. De vierde fase is specifiek voor de ontwikkeling van het wezen. Het wezen ontstond in de derde fase en door evolutie en het stoffelijke bewustzijn komt het wezen in de vierde fase volledig tot zijn recht! Dit is de fase waarin het wezen kan schitteren. Het is de fase waarin

het menselijke wezen de polariteit gaat overzien. Het is een fase die zich voornamelijk in het innerlijk afspeelt. Een wezen reageert op een sterk verlangen met een rustig 'ja'.

Een ego zou hierop reageren met een opgewonden 'ja'!

Tijdens het bewust beleven van het wezen zet de gelijkheid door en komen rijping, beweging, rust en bundeling steeds meer tot een zachte balans.

Het menselijke wezen in de vierde kosmische fase maakt verbinding met andere wezens op voet van gelijkheid en heeft de functie van oorzaak en gevolg begrepen. Het is de fase van bewuste gelijkheid en deze fase is de toptijd voor het wezen! Het wezen past het inzetten van geweld niet meer toe. Geweld is een vorm van geestelijke en lichamelijke ongelijkheid. De minste vorm van dwang levert al weerstand op. Zelfs de meest zwakke vorm van manipulatie wordt niet ingezet, omdat dit de gelijkheid verstoort en het wezen ongelijkheid beleeft.

Het wezen wordt zich in deze fase steeds meer bewust van de ziel en zal doorgaan om ongelijkheden in zichzelf te ontvormen. In onze huidige wereld noemen we mensen die afstemming hebben op deze vierde fase van verbinding lichtwerkers. Zij weten dat hun licht niet herkend kan worden, alleen in gelijkheid. Toch zal hen dat niet tegenhouden om in geweldloosheid hun licht uit te dragen.

In de vierde fase van verbinding in gelijkheid wordt het wezen tot volle ontplooiing gebracht. Het wezen hoeft hierbij niet pertinent in de stof te zijn, omdat het de tegenstellingen in zichzelf herkent en zelfstandig verder kan gaan met het vinden van gelijkheid.

Het is dus een innerlijk proces dat deze vierde fase van verbinding inhoudt!

Bevindt dit levende wezen zich wél in de stof dan verloopt dit proces van de ontvorming van ongelijkheden vlotter dankzij allerlei polaire uitdagingen die de menselijke interacties aandragen in het leven. Er verschijnt meer oefenmateriaal om innerlijke gelijkheid te beoefenen. De tegenstellingen zullen sneller doorzien worden, zonder er een oordeel over te vellen. Dankzij de herkenning van het midden tussen de tegenstellingen is dit ook een proces dat de gelijkwaardigheid ontdekt. In iedere relativiteit is immers een midden te vinden. In deze fase is het het wezen dat de hoofdrol vervult en al het geleerde in de praktijk wil brengen. Deze fase is met of zonder stof de wereld van lichtwezens.

Deze vierde fase is de fase van je op wezensniveau met elkaar verbinden. Het wezen is zéér sterk in deze fase! Wil en willoos vallen samen in de verbinding. Dit komt omdat wezens zich in deze fase bewust met elkaar verbonden voelen. Sommige diersoorten zoals dolfijnen zijn wezens die de mens deze verbondenheid laten beleven. Ook mieren laten deze verbondenheid zien. Wezens in verbinding dragen het groepsbelang boven het individuele belang.

Een stelletje ego's die een groep vormen blijven een stelletje ego's. De groep versterkt enkel de ego's. Ze bekennen kleur. Wezenlijke gelijkheid bevindt zich in het innerlijk en is zowel kleurloos als alle kleuren tegelijkertijd.

Er ontstaat mogelijk in hetzelfde leven al de doorgang naar de volgende fase. Aan het eind van deze fase is er vol bewustzijn van gelijkheid in innerlijk bestaan.

Even resumeren:

De eerste fase gaat over het onbestaan, dat door ontstaan materie in bestaan brengt. De tweede fase gaat over vermeerdering en evolutie. De derde fase gaat over bezieling, stofomzetting, ego met oorzaak en gevolg. Het wezen krijgt ieder leven een nieuw ego.

En bij ieder sterven is dat voor een ego een proces van overgave. Zolang de ziel nog niet geheel gevuld is, zit het wezen "vast" aan deze cyclus en blijft terugkeren in de derde fase van de bezieling. Gaat het bij het ego om balans op te maken van één leven, bij het wezen gaat het over alle geleefde levens tot dan toe.

Het wezen dient zich in die derde fase om te vormen van een bijrol tot het kunnen dragen van de hoofdrol. In de vierde fase draagt het wezen die hoofdrol en schittert als een lichtwezen. Wanneer het wezen voldoende bewustzijn in zich draagt om tegenstellingen te kunnen zien als uitersten van hetzelfde, opent zich de vijfde fase.

De vijfde fase, de bundeling

In deze fase wordt de hoofdrol overgenomen door het ziel-in-stof-principe. Deze vijfde fase begint met het afstaan van alles wat tot zo ver is verworven. Hier heeft het wezen zéér veel moeite mee. Het wezen blijft dan ook achter bij de overgang naar de deze fase. Het wezen wordt in deze vijfde fase volkomen ondergeschikt aan de ziel. Het ziel-in-stof-principe wordt hier pas helder. De ziel wordt steeds minder een denkbeeld. In de ziel-in-stof zit de weg naar vervulling en terugkeer naar het beginloze.

Vóór het binnentreden van de bundeling, doe je afstand van je wezen en dan keer je terug in de blauwdruk. In de blauwdruk is er ziel-in-stof. Voor iedere ziel is er dezelfde blauwdruk: je bent vertrokken uit het beginloze en de blauwdruk helpt je om de terugweg naar het beginloze te vinden.

Deze vijfde fase gaat over bundelen. Je beseft dat je vanaf de bezieling op de terugweg bent geweest naar het beginloze waarvan je tegelijkertijd deel uitmaakt.

Bundelen brengt delen samen. Bundelen is zowel verzamelen als samenbinden en dat is precies wat deze vijfde fase doet. Deze fase verzamelt, houdt innerlijk soort bij soort en herkent dus ego en wezen.

De ziel in de bundeling is niet langer afhankelijk van één wezen. De ziel in bundeling oftewel ziel-in-stof beseft het verschil tussen boodschap en boodschapper. Een ziel in de bundeling leert van alle wezens en onderzoekt hun aanwijzingen.

Voor de ziel-in-stof kan iedereen en alles - ook de natuur, de dieren en de omstandigheden - een aanwijzing geven. Alle zielen blijven gebundeld in dezelfde blauwdruk, maar hebben tegelijkertijd individuele belevingen. Er is één blauwdruk voor alle zielen en deze blauwdruk bevat hoe de ziel zich kan vullen.

Pas in het bewustzijn van de bundeling brengt de ziel de ervaringen van alle geleefde levens samen. Ook het wezen dat door de ziel werd gecreëerd blijft dankzij de bundeling in de verzameling verbonden zonder dat dit enige moeite kost. Zo groeit bewustzijn!

Dankzij het één voor allen en allen voor één. De ziel heeft immers de stof bezielde waaruit dit wezen te voorschijn kwam. Het wezen is met de ziel verbonden en keert keer op keer terug in de fase van de bezieling in de stof. Het wezen dient de ziel.

Ons wezen is menselijk.

Eén ziel voor al die levens en al die levens voor één ziel. Hier zijn we ons als menselijk wezen nog nauwelijks van bewust. Als mens beleef je alleen je eigen leven in het nu van vandaag.

De ziel in de mens weet wat het is om te bundelen. Het is de ziel die dit overbrengt aan het wezen. De ziel heeft de leiding in de bundeling om de vulling te kunnen voltooien.

Er is besef dat je een ziel bent. Dit opent de ziel steeds verder. Er opent zich steeds meer geweten. Dat wat in de ziel altijd al geweten is en dat is meer dan alleen de vulling!

Bundeling lijkt een volledig gedetailleerd plan. Eén plan voor de mensheid. Tegelijkertijd is er voor iedere menselijke ziel ook een passend plan wat betreft de vulling. Bundeling is inderdaad een zielskwestie.

Al in de fase van de bezieling is er rijping, beweging, rust en bundeling. Dit alles is al in het onbewuste aanwezig. Pas na vele levens is het de beurt van de bundeling om in het bewustzijn te gaan verschijnen. De bundeling is vanaf het allereerste begin aanwezig, maar blijft ongezien aanwezig totdat je je er als mens in de vijfde fase bewust van gaat worden. In de fase van de Bundeling ben je als een ziel op weg naar volledige herkenning en vulling van die ziel: je bent een ziel-in-stof.

In de Bundeling komen de kwaliteiten van de ziel aan bod. Was er in de vierde fase van de verbinding een haast solistisch optreden van het wezen, in de vijfde kosmische wereld gaat het om de verzameling van de ziel met alle daarbij behorende leefvormen. Bundeling houdt zowel soort bij soort als ziel bij ziel. Dat dit een zeer complex gebeuren is moge duidelijk zijn. Er heerst zowel chaos als orde in de fase van de bundeling.

Alle tijden en alle werelden lopen in de bundeling door elkaar.

Plantzielen, dierzielen en menszielen komen samen in de bundeling. Al het zielsleven blijkt eenzelfde blauwdruk in de bundeling te hebben, waarin de fases samenkomen.

De Bundeling kent het bouwplan van alle fases! Om in het bewustzijn van de Bundeling te komen is het nodig om de menselijkheid te overstijgen en te beseffen dat er een ziel is die een menselijke ervaring beleeft en dat die ziel bewuster is dan jij. Dit houdt in dat je volledig opgaat in de stroom van het leven zonder enige behoefte om iets te sturen of te veranderen. In de Bundeling is het wezen overstegen waardoor er ziel in bundeling ontstaat. In de bundeling groeit het bewustzijn van het ziel-in-stof zijn. Bundeling brengt ook twee zielen samen in één. (zoals een kind een ziel blijft van jouw ziel.) Bundelen meerdere zielen zich bewust ineen dan krijg je ziel-in-ziel-in-ziel. Zo werkt de bundeling er naar toe om zoveel mogelijk zielen te verzamelen zonder ze te zijn.

Voor de blauwdruk is iedere ziel gelijk. Samenvoegingen van zielen en hun zielservaringen geeft een breder concept van de ziel.

Op aarde zijn het de mensen die vinden dat alles één moet worden. Wat nooit kan dankzij de polariteit! Voor mensen in de bundeling is er geen ander en is ieder "ander" een deel van de blauwdruk.

De zesde fase: de energieën

De werking van de energieën in de mens vormt de zesde kosmische fase. Dit is een zeer uitgebreide fase! Hoe gedachten, gevoelens, denken en emoties de mens beïnvloeden is een groot deel waar het hier om gaat. Hoe de mens hiermee de natuur en de dieren beïnvloedt hoort er ook bij.

Hoe de mens de wereld ziet en het bestaan op alle mogelijke manieren wil bewijzen is het laatste deel dat er bij hoort. De mens ziet de wereld als iets dat is ontstaan en bestaat.

Hierbij gaan ze voorbij aan de onbestaande fase die voor het ontstaan zit! En zolang die fase je niet helder is, is die ook onbestaand in jou. De mens laat hier het grootste deel van het totaal liggen!

Energieën en hun werking bieden mens, dier en natuur een heel breed gebied om in te ontdekken. Allen die hier bewust mee bezig zijn, zijn lerend in deze fase. De werking herkennen geeft zoveel vulling in de ziel!

In de fase van de energieën gaat het om het herkennen hoe al deze verschillende energieën effect hebben op jou. Energieën hebben een werking. Het effect dat ze op je hebben is deze werking. De werking beleef je met lichaam en geest. De geest bestaat uit gedachten en gevoelens, die ook het denken en de emoties in je veroorzaken. De werking van de energieën gaat over ontstaan en bestaan.

Voor deze fase is het ego broodnodig! Het ego is immers in staat om verschillen te herkennen en is in staat om te vergelijken. Zonder ego en polariteit zul je in deze kosmische fase geen zielsvulling kunnen beleven! De capaciteit van het ego om ook de meest subtiele verschillen te herkennen is in deze fase het meest belangrijk, en om die reden start ieder leven weer in de polariteit.

Een ego heeft veel niveaus. Ego's verschillen van elkaar wat betreft hun niveau van waarnemen. Het ego kent een ontwikkeling die loopt van grof naar verfijnd. Hoe verfijnder het ego verschillen kan opmerken zonder ze direct met zichzelf in vergelijking te brengen, hoe hooggevoeliger het ego wordt. Er worden steeds meer mensen geboren die hooggevoelig zijn.

In de fase van de energieën gaat het om het in praktijk kunnen brengen van deze hooggevoeligheid. De verfijning van de hooggevoeligheid brengt zeer veel zielsvulling.

In de werking van de energieën is ongelooflijk veel differentiatie mogelijk, die in de geest beleefd kan worden. Het begint met in de extremen toch een midden weten te vinden. Het eindigt met de extremen zien als verschillen in vulling.

We weten allemaal dat gedachten denken vormt zodra het ego ze opmerkt. Het ego brengt gedachten in bestaan. We weten ook dat denken snel een mening of een oordeel bevat.

Het wezen is in staat om op te merken welke gedachten er *niet* gedacht worden. Welke gedachten ontbreken om in harmonie te zijn. In gedachten kun je goedmaken door gedachten!

Iedere gedachte, ieder gevoel en iedere emotie brengt chemische reacties teweeg in je lichaam. Het is de werking van de energieën die je beleeft. Het dient om de geest in kaart te brengen, zodat je na de vulling van de ziel de geest ook op een andere manier kunt inzetten. Tot die tijd leef je in de illusie.

Deze zesde fase geldt voor iedereen en alles, maar heeft geen ziel in zich. Het is de werking van energieën die het herkennen van de geest mogelijk maken. Het vele van de geest is op weg naar het ene van de ziel. De ziel is geen energie, de ziel is de container van geleefde geest.

In onze aardse wereld bestaan er alle mogelijke trillingen. Er zijn vele trillingen die niet door de mens kunnen worden waargenomen. We weten dat er diersoorten bestaan die op trillingen reageren die mensen niet kunnen waarnemen. We weten dat ieder mens trillingen bij zich draagt, die het leven van die mens en diens omgeving beïnvloeden.

We weten ook dat wanneer we andere trillingen kunnen aannemen, situaties kunnen veranderen. Trillingen in de wereld van mens, dier en plant dienen voor beleving. Beleven is iets dat met behulp van waarneming door een mens tot betekenis wordt omgevormd.

Leven dat zich omzet in beleving vormt ervaring en het is de ervaring die wordt opgeslagen in de ziel.

De ziel is trillingsvrij en blijft trillingsvrij. De ziel leeft dus niet in de trillingen, niet in de energieën! Dat is ook een reden waarom een ziel niet 'gemeten' kan worden. De ziel is dat wat meedoet zonder iets te doen. Ongezien, ongehoord en onvoelbaar leidt de ziel je door de kringloop heen.

De zevende fase, de ziel

De ziel is trillingsvrij. Trillingsvrij betekent aanwezig ... zonder er te zijn. Een soort onbestaand bestaan. De ziel heeft het leven als communicatiemiddel. De ziel bezielt zonder trilling. De ziel bezielt de stof met een incarnatie: er ontstaat een levend wezen in trilling. (Dit gebeurt zelfs in petrischaaltjes.) Een levende incarnatie helpt om de oppervlaktematerie van een planeet in leven te houden! Een incarnatie is een "afsprake" tussen planeet en ziel. De ziel bepaalt het moment waarop het wezen het leven weer overdraagt aan de ziel. De zielswil overtreft te allen tijde de persoonlijkheidswil. Toch heeft de ziel geen hinder van de karmische werking, aangezien die door de wezens worden opgeslagen en verwerkt. Met andere woorden: de ziel ontvangt wel de ervaring, maar niet de lading van karmische leerstof.

Het is zo dat de ziel alleen de ervaringen ontvangt die in trillingsvrijheid zijn gekomen. Dit zijn alle ervaringen die zonder 'morren' zijn beleefd. Alle ervaringen die in weerstand zijn beleefd worden niet opgenomen in de ziel en komen in de derde fase in de herhaling. In de vierde en vijfde fases ontstaat er steeds minder weerstand en wordt karma beleefd als bewustzijnsvermeerdering.

Wanneer een ziel in de stof komt, blijft de ziel trillingsvrij én zet zichzelf in trillingsvrijheid zodat er allerlei energieën in bestaan kunnen komen. De trillingen zijn de werkingen van de energieën. Een universum bestaat uit trilling. Materie heeft trilling. De eerste tot en met de zesde kosmische fase kennen deze trilling. De ziel is de zevende en de ziel is trillingsvrij.

Ze zijn er alle zeven tegelijkertijd. Ieder leven start in de polariteit met een ego en een wezen om de ziel te vullen met steeds meer herkenning van de geest in de energieën.

De werking van de energieën herkennen in volledigheid is de laatste fase voordat de ziel weer terugkeert in het beginloze. Daarna volgt het moment dat de ziel overgaat in de essentie waarmee het totale leven helder wordt in diens bedoeling. Pas dan komt de essentie uit de bedekking om ontdekt te kunnen gaan worden. En écht niet eerder!

Heel simpel gezegd: als de ziel gevuld is, is er een dieper, verder, hoger, meer dichtbij deel dat dieper, verder, hoger en meer dichtbij komt bij wie je werkelijk bent. Maakt de essentie deel uit van de energieën? Nee, net zo min als de ziel dat doet. De energieën dienen de geest in ontwikkeling. Ontwikkeling vormt vulling in de ziel. Een gevulde ziel keert terug in de essentie, die dan pas aan de beurt komt voor ontdekking.

Op het moment dat een kringloop begint, komen gelijktijdig alle kosmische fases van de eerste tot en met de zevende in ontstaan. Zodat er inderdaad vanaf het allereerste begin een nieuwe volle cirkel is, waar begin en eind – als 1 januari en 31 december – naadloos aan elkaar vast zitten. Zowel ver uit elkaar als in elkaar overgaand...

De mens kwam pas laat tot bezieling. De natuur en dieren waren al lang samen. Toch heeft de mens zich in korte tijd de wereld toegeëigend. De derde kosmische fase van de polariteit is de enig stoffelijke fase waarin stof, ziel en geest samenzijn. Het zou fijn zijn als de mens dit zou kunnen inzien. Als de mens de aarde onbewoonbaar maakt, zal het vullen van de ziel in het stofloze plaatsvinden. Dan is eindeloos heel dichtbij!

Alleen een gevulde ziel is in staat om de kringloop te verlaten. Leef je dan in de stof dan is de oplossing zo tijdelijk dat je in minder dan een seconde de kringloop kunt verlaten zonder dat het leven in jou de trilling verliest. Zo kan het bewustzijn verder met ontdekken. Er is essentie te ontdekken en nog veel meer. En het mooiste van al is dat je nog steeds in de stof leeft en geniet van de polariteit en de werking van de energieën.

Terwijl tegelijkertijd... ...maar dat is nog even toekomst.

De sferen

De sferen bestaan voor stofloze wezens om verder te groeien in de geest, ook al is er geen lichaam in de stof aanwezig. Het leven in de sferen dient om het beleefde karma te bezien en te herkennen in zijn functie. In de sferen leven wezens. Het ego krijgt bij aankomst in het hiernamaals alle kans en ruimte om zich tot overgave te brengen.

Pas na overgave kan de juiste sfeer voor het wezen betreden worden.

De sferen zijn als tussenwerelden, waarbij een menselijk wezen zich niet in de stof bevindt, maar nog wel in de derde of vierde kosmische fase thuishoort. Er is in de sferen geen echte interactie met elkaar zoals we die in de stof kennen. Het wordt onpersoonlijker zodra het ego wegvalt. Alles komt aan op het wezen. In de sferen loopt de ontwikkeling van donker naar licht. In de lagere sferen is er volop aan lagere, grovere energieën waar wezens leven vanuit een onvermogen zich te verbinden. Naarmate het wezen vaker een incarnatie heeft beleefd, wordt ook het besef van het beleven van hogere trillingen van belang. Pas in de 4^e sfeer van Licht is de gelijkheid met een ander in het wezen sterk genoeg om zich te handhaven als het opnieuw in de stof komt. De fase waarin het wezen kan schitteren in de stof. In de hogere sferen van Licht groeit het wezen door naar de afstemming van de vijfde kosmische fase. Steeds meer zal het gaan om verband kunnen leggen tussen uitersten. In de sferen wordt sterk verlangd naar een volgend leven in de stof. In de stof is de voortgang immers het grootst en is er de meeste vulling voor de ziel in beleving te brengen.

In de sferen heeft het wezen geen last van een ego dat verschilt met anderen. Komt een wezen uit de hogere sferen weer op aarde, dan zal dit wezen altijd moeten wennen aan een ego dat zich anders voelt dan anderen. Zo'n wezen mist de gelijkheid.

Het behoudt vaak wel de verbinding met niet menselijke wezens. Het ego vormt de eerste bedekking van de gelijkheid.

De sferen zijn er voor het wezen, zodat de geest kan blijven verbreden en verfijnen. De fases zijn er voor de ziel. Na de stoffelijke dood wordt de balans opgemaakt. Het wezen blijft stofloos verder leven. In de sferen start het proces voor de oplossing van het ego. De wezens die dit proces begeleiden weten dat dit een innerlijk proces is wat eerst beleefd dient te worden. Dit proces kan tijdloos voortduren als het ego weigert zich op te geven. Is dit proces afgerond, dan worden de ervaringen waar mogelijk omgezet in geweten en opgeslagen als vulling voor de ziel. Daarna gaat het wezen naar de sfeer die passend is

voor voortgang. Het is uiterst zeldzaam dat er dan nog gegevens verschijnen voor aardbewoners. Simpelweg omdat er geen ego meer is en het wezen verder gaat in ontwikkeling. Het wezen richt zich op de toekomst. Het ego behoudt het verleden. Zo is het in de stof en in het stofloze.

De sferen voor de mens zijn begonnen na de dood van de eerste menselijke individuen. De menselijke sferen zijn een klein deeltje in de kringloop van alle wezens. Daar waar wezens verbinding zoeken zullen er sferen van andere wezens open komen. De menselijke sferen dienen specifiek om de bedoeling van de waarde van de tegenstellingen te doorgronden. Een steeds breder wordende geest wordt langzaam maar zeker opgebouwd via de zeven sferen van duister naar de zeven sferen van licht en inzicht. Ieder menselijk wezen heeft onbewust alle sferen in zich. Inderdaad onbewust. En sfeer voor sfeer komt er wat aan bewustzijn bij. Om bewustzijn van oorzaak en gevolg in de tegenstellingen te vergaren worden er levens beleefd. In ieder leven wordt het karma een tikkie meer doorzien in zijn werking. Tegenstellingen blijven in alle stoffelijke levens bestaan. Al worden ze naarmate er meer inzicht is in het wezen steeds minder vaak als tegenstelling beleefd maar eerder als een gelijkheid.

Het hulpmiddel om dit te kunnen herkennen is de menselijke geest. Geest zit fenomenaal in elkaar! Geest heeft niet per se een lichaam nodig om zich te kunnen uitbreiden. In alle sferen zijn er wezens die zich geestelijk blijven uitbreiden. De sferen dienen voor de geestelijke uitbreiding van menselijke wezens.

Als de ziel tijdens een leven in de stof de gevuldheid beleeft en zich aansluit bij de essentie, is de ziel overstegen en blijft de geest gewoon bestaan! Hiermee zijn de sferen ook overstegen. De geest heeft ook een speciale taak voor de essentie. Dit aansluiten van de ziel is een bewust gebeuren dat permanent is.

Stofloze geest stapt feilloos over naar de essentie.

Geest en ziel

Er bestaat nogal wat verwarring tussen geest en ziel. Wat de ene mens geest vindt, vindt een ander de ziel. Simpel gezegd: de geest beleeft de tegenstellingen. De ziel neemt op wat de geest in het bewustzijn van het wezen tot uitwerking heeft gebracht. De ziel houdt de vorderingen bij.

De geest is het middel om verder te komen in het beseffen van de gelijkheid in de tegenstellingen. Het wordt de geest van een wezen steeds ietsje meer helder hoe deze gelijkheid zich opbouwt en uitbreidt.

Volgens het woordenboek betekent ziel:

- 1 onstoffelijk levensbeginsel
- 2 persoon, mens, inwoner

Volgens het woordenboek betekent geest:

- 1 het gedachte- en wilsleven van de mens
- 2 levenskracht (de geest geven)
- 3 stemming, sfeer
- 4 goddelijk beginsel
- 5 gedachtewereld
- 6 wezen zonder lichaam, spook
- 7 vluchtig bestanddeel.

Onstoffelijk levensbeginsel en goddelijk beginsel geven de verwarring tussen geest en ziel weer. Startend met de geest draagt de geest zorg voor de gedachten en de gevoelswereld, waarbij het persoonlijke wilsleven een sterke rol speelt.

De geest creëert in de persoon aangeleerde gedachten en vrije gedachten die passen bij het in die persoon bestaande bewustzijn. De geest verwezenlijkt in samenwerking met het lichaam allerlei gevoelens. Gevoelens zijn voelbaar in het lichaam.

De geest heeft voor ieder gevoel een waaier aan gradaties. Gevoel kent o.a. blij, boos, bang, bedroefd, schaamte en schuld. De geest kent ook vreugde, vrijheid en vrede.

Het nog te vormen lichaam start als bezielde stof en verandert op een gegeven moment in een wezen. De geest wordt aan het wezen in de baarmoeder toegevoegd. De geest geeft beleving, bewust en onbewust. Na de geboorte wordt de geest geleidelijk aan stukje bij beetje wakker gemaakt.

De geest geeft detaillering aan in het bestaan. Het maakt differentiatie mogelijk.

Het ego dat nog van niets weet als het wordt toegevoegd aan het pas geboren wezen neemt het initiatief al vroeg in het stoffelijke leven in handen om het ook zoveel mogelijk in handen te houden. Het ego bedekt het wezen en behoudt het verleden, terwijl het wezen eerder de toekomst zoekt in het nu en het daarin niet kan vinden.

Het kan heel wat jaren in beslag nemen voordat het ego de in de ziel opgebouwde geest weet te herkennen, al geeft het wezen dit als geweten door aan het lichaam.

Voor het ego is het namelijk allemaal nieuw.

De ziel is net een container. De ziel is onaantastbaar. De ziel is onwaarneembaar en onstoffelijk. Met andere woorden: met de geest kun je de ziel niet waarnemen. De ziel geeft leven aan stof door middel van bezieling. De ziel bevat een zielswil tot vervulling. De ziel heeft geweten gevormd uit geleefde levens van het wezen. Na opslag in de ziel zijn alle mogelijkheden van de geest weer vrij voor gebruik. Zodat het volgende leven van het wezen weer alle ruimte heeft voor verdere vulling. Al zal het wezen zich niet aangetrokken voelen tot dat wat al in de zielsopslag zit. Dat is immers al geweten.

De ziel draagt ook geweten van levens die geen denkende functie bevatten.

De menselijke ziel zoekt naar opslag van bewuste uitersten in gelijkheid. Als de ziel is gevuld, dan is de functie en de inhoud van de geest tot zo ver beleefd. De ziel keert terug in het beginloze en sluit zich aan bij de essentie. De geest blijft ook voor de essentie beschikbaar en blijkt zich dan nog veel verder te kunnen uitbreiden. Deze geest zal uitgaan van gelijkheid en zal pas later verschillen gaan zien. Dit lijkt soms op 'geen fout kunnen zien in de ander'. Als de ziel overgaat in de essentie, terwijl je je in de stof bevindt, kan dit een verwarrende periode zijn. Het ligt wel aan de leeftijd die je hebt wanneer je dit gebeurt.

Geest en ziel hebben beiden een levensduur zonder beperking. Geest vormt geweten in de ziel tot dat de ziel is gevuld en de geest in de energieën is gekend. Dankzij elkaar kunnen ziel en geest zich uitbreiden.

Alleen de bezielde fase kent een stoffelijk lichaam. Alleen in deze fase is lichaam, geest en ziel-in-stof bij elkaar. Beleven in een stoffelijk lichaam geeft de mogelijkheid om in één leven alle zielsfases af te ronden zodra de geest is gekend in de energieën. Daarna heeft de essentie de leiding en dit is totaal anders.

Het lichaam is samengesteld uit aardse materiaal en heeft een eigen stoffelijk bewustzijn. Dit stoffelijke bewustzijn van het lichaam kan zichzelf genezen, tenzij er geest of ziel tussenkomt voor herkenning van de energieën en vulling. Niet altijd alleen voor eigen vulling, vaak ook voor naasten. De ziel grijpt ook in wanneer een leven eerder dreigt te worden afgebroken dan de zielswil aangeeft. Het stoffelijke lichaam wordt incidenteel rechtstreeks door de ziel beïnvloed. Het lichaam zorgt gewoonlijk voor zelfbehoud. Ook in veel planten en dieren is er sprake van zelfbehoud, dat voor overleving zorgt. De ziel doet hier niet aan mee, want de ziel heeft het leven en geen zelf. De ziel blijft ook leven – blijft juist leven – als de ziel is gevuld en de essentie het overneemt.

Is de ziel gevuld dan komt de essentie vrij. Iedere plant, ieder dier en ieder mens is ook een essentie met iets essentieels in zich. Er is gelijkheid en gelijkwaardigheid in essentiële zuiverheid. Toch ben je in de essentie rasloos, soortloos en draagt alles dezelfde eigenheid. Later komen we terug op de essentie.

De natuur en dieren hebben een ander vulsysteem van de ziel.

Er zijn soorten die zo essentieel zijn dat ze de geest allang achter zich hebben gelaten.

De achtste fase: ontvangst in de levende stof

De achtste fase is de fase van de ontvangst. Er is ontvangst mogelijk vanuit het beginloze. Deze ontvangst is het meest zeldzaam. Er is ontvangst mogelijk vanuit de essentie, en vanuit de ziel en vanuit de geest. Er zijn dus verschillende bronnen van afkomst. Het "van waaraf" kunnen herkennen is kenmerkend voor deze fase.

Ontvangst uit het beginloze

De achtste fase is de fase van rechtstreekse doorgave vanuit het beginloze naar de stof zonder tussenkomst van de geest. Dit brengt bijzondere informatie aan het stoffelijke bewustzijn. Hiervan komt niets in de geest en niets in de ziel terecht!

Deze informatie draagt een dubbelheid in zich waardoor er altijd een bijzonder ontstaan plaatsvindt in het stoffelijke bewustzijn. Deze achtste fase geeft ook mutaties, waardoor wezens kunnen blijven bestaan.

De mens kent wel het begrip ziel, maar deze achtste fase van bijzonder *ontstaan* rechtstreeks in het stoffelijke bewustzijn is ongekend. De achtste fase zet het stoffelijk bewustzijn in evolutie. Eenmaal in het stoffelijke bewustzijn komt het door stofwisseling vanzelf tot verspreiding. Er is dan een ontvangst voor heling en ontwikkeling in het bestaan gebracht. Deze speciale vorm van ontvangst komt dus niet uit de energieën en komt uitsluitend in het stoffelijke bewustzijn terecht.

De mens is onwetend van deze ladingen die rechtstreeks in de stof ontstaan.

De lading die zo'n ontvangst meebrengt, vormt uiteindelijk werking in de energieën.

Ontvangst vanuit de essentie

Er bestaat ook ontvangst vanuit de essentie. Deze vorm van ontvangst herkennen we wel. We beleven dit constant. Deze vorm van ontvangst heeft te maken met het feit dat het stoffelijk bewustzijn al weet wat de lading van de essentie zal zijn voordat de geest dit in besef heeft.

Het stoffelijke bewustzijn kent de lading ook eerder dan de bezieling! En dit is juist, omdat er in de opbouw van de fases eerst het stoffelijk bewustzijn ontstond en pas in de volgende fase de bezieling van de stof. In de opbouw van de fases ontstaat eerst het stoffelijk bewustzijn en pas in de volgende fase de bezieling van de stof.

Het start dus met een kleine lading informatie uit de essentie die het stoffelijke bewustzijn ontvangt. Het stoffelijke bewustzijn geeft bij deze manier van ontvangst een signaal aan het hart. Het hart stuurt de informatie verder naar het brein, die het weer doorstuurt naar het hele lichaam waar het als werking herkend kan gaan worden door het bewustzijn.

Dit proces is meetbaar en daarmee bestaand en voor de mens bewijsbaar. Het is de weg die de lading neemt om het ontvangen ontstaan in het stoffelijke bewustzijn om te zetten in energetische werking in het gehele lichaam. Waardoor de werking aan het einde van de rit door het menselijk bewustzijn beleefd kan worden. Tijdens deze weg wordt het signaal van essentiële ontvangst in het stoffelijke bewustzijn omgezet tot beleving, die al dan niet bewustwording oplevert.

Zo wordt de informatie van de essentie via het stoffelijke bewustzijn tot in de energieën omgezet. Als de beleving niet 'gebruikt' wordt voor bewustwording volgt er vanuit de essentie opnieuw een signaal. Steeds opnieuw totdat er bewustwording uit de beleving wordt gehaald. Duidelijk is dat deze ontvangst gericht is op 'verder'...

De essentie bevindt zich net als de ziel buiten de energieën. De overdracht van het signaal gaat van stof via beleefbaarheid in de stof naar geest. En dan vindt er stofwisseling plaats.

Duidelijk is dat het stoffelijke bewustzijn iets anders is dan het lichaam. Het lichaam heeft een stoffelijk bewustzijn, maar het stoffelijke bewustzijn beperkt zich niet tot het lichaam.

Het stoffelijke bewustzijn in een levend lichaam verschilt van het stoffelijke bewustzijn van een dood lichaam. In beide vindt stofwisseling plaats.

Ontvangst uit de ziel

Ontvangst uit de ziel is al besproken. Het is het beleven van het geweten dat in het wezen wordt ontvangen. In het 'van waaraf' van de ziel vindt de ontvangst plaats in het wezen. Dit kan zijn in de vorm van intuïtie of het geweten. Het is aan de mens om de geest te ontwikkelen. Het is de mens die dit geweten in kan zetten om het wezen beter in besef te kunnen krijgen. Volg je geweten alsook je intuïtie en je versterkt je wezen in besef. Het wezen ontvangt dus aanwijzingen vanuit het geweten om in besef te brengen van het huidige bewustzijn. Het wezen ontvangt uit 'het in leven blijven' via intuïtie dat de overleving steunt. Intuïtie zegt niets over personen. Het zegt wel of een situatie of omstandigheid gunstig of ongunstig zal uitpakken. Daarom verschilt intuïtie van wezen tot wezen. Wat voor het ene wezen een les is, is voor een ander wezen een gevoel van wegwezen hier. Is een les noodzakelijk, dan zal de intuïtie je niet waarschuwen. De omstandigheden zijn juist dan ideaal voor de bewustwording. Niet leuk, wel nuttig. De groei van bewustwording gaat boven het beleven van vervelende omstandigheden heen.

Ontvangst vanuit de geest

Ontvangst vanuit het beginloze en ontvangst vanuit de essentie gebruiken beide het stoffelijke bewustzijn zonder geest. Er bestaat natuurlijk ook ontvangst vanuit de geest.

Dit raakt soms het stoffelijke bewustzijn, maar alleen bij directe bedreiging en een drang tot overleven. De ontvangst in de geest raakt het lichaam na de omzetting van de geest. Mensen die helderziend, helderhorend, helderruikend, heldervoelend en/of helderwetend zijn kunnen dit vertalen. Wanneer er een residu aanwezig is in het stoffelijke bewustzijn kunnen zij hiervan de informatie omzetten in vertaling van de geest. Zij gebruiken hiervoor hun lichaam om de geestelijke informatie van het stoffelijke bewustzijn alsnog te 'vertalen'.

Het menselijke levende wezen gebruikt zowel ziel als geest. Zowel in het leven als in de Sferen. Daarin verandert niets tijdens de overgang. In het moment van omschakeling van leven naar dood verandert het stoffelijke bewustzijn. Vaak blijft er in het stoffelijke bewustzijn een residu achter. Ook hieruit is dus geestelijke ontvangst mogelijk. Om dit te ontvangen is er overeenstemming in geest nodig. Als een mens open is voor dit soort ontvangst is het mogelijk om zowel vanuit de Sferen als vanuit achtergebleven informatie in het stoffelijke bewustzijn zonder lichaam te ontvangen. Hierbij blijven de stof en de geest niet vrij van elkaar.

Stofwisseling en stof wisseling zijn immers beide zeer brede begrippen. Ontvangst dient altijd voor omzetting. De afkomst van de ontvangst bepaalt het einddoel.

Ontvangst uit het beginloze	naar stoffelijk bewustzijn
Ontvangst uit de essentie	naar stoffelijk bewustzijn
Ontvangst uit de ziel	naar het wezen
Ontvangst uit de geest	naar het lichaam

Ontvangst dient voor de omzetting. Van lading rechtstreeks in de stof, van lading tot werking in de energieën, van geweten tot in het wezen als intuïtie en van de ontvangst van geestresiduen naar het lichaam om bewustwording uit te dragen. De vele soorten van ontvangst hebben elk een andere bron van waaruit de ontvangst ontstaat en er zijn verschillende soorten van bewustzijn waarin de ontvangst plaatsvindt.

In onze huidige polaire leefwereld is er rechtstreekse ontvangst in de stof vanuit de achtste kosmische fase mogelijk. Dit is de ontvangst vanuit het beginloze. Is dat nu niet wonderlijk? Het meest bijzondere is de verspreiding van dit nog onbestaande ontstaan. Het is de wereld van de wonderen. Het is een bijzondere fase, die de essentie dient.

De laatste en negende fase, de essentie

De laatste fase is de essentie. De essentie neemt de ziel mee als een schakel in een ketting. In de negende fase opent de ontzieling van de gevulde ziel en daarmee kan de essentie verder op weg naar permanente dubbelheid. Hierbij hoort het respect voor al het levensloze! De negende fase is net als de achtste fase een zielloze fase. Het is de fase waarin de ziel – gevuld en al – terugkeert in het beginloze. Terug in de oorsprong. De ziel blijft een aanvulling voor de essentie, blijft het stoffelijke bewustzijn bezielen en beleeft de weg naar de oorsprong bewust. Dit is een fantastische tijd in beleving, omdat je nog in de stof bent en bewust de dubbelheid van ziel en essentie beleeft. Dit geeft je veel en veel meer helderheid dan alleen die van de ziel. Als de ziel slechts één schakeltje is van een ket-

ting en je beleeft informatie vanuit de ketting dan wordt het duidelijk waar de ziel voor dient en hoe de stof de ziel steunt. Dat dit dankzij de geest te ontdekken valt is zonder meer wonderlijk. Dat het kan is fenomenaal.

Het beginloze van de ziel is de Nul

De Nul is een doorgang als een doolhof, waarbij de ziel opgaat in de essentie en de essentie de uitgang moet vinden.

Lukt dit dat is ook de ziel buiten de menselijkheid en openen zich nieuwe mogelijkheden. En wat is er nog veel te ontdekken aan de andere kant van de Nul!

Na de negende fase volgt de Nul. Het enige getal dat nog onbeschreven is. Het is het beginloze en de voortgang. Altijd in dubbelheid. Van onbestaand tot bestaand. Niet als tegenstelling maar als een gelijkheid in tegelijkertijd.

Alle fases in een notendop:

Van de negen fases is er maar één fase waarin bezieling, geest en lichaam samenkomen. In de eerste twee fases is er nog geen bezieling. De zesde fase is de werking van de energieën. De zevende (ziel), achtste (ontvangst) en negende fase (essentie) staan buiten de energieën. Van de in totaal negen fases blijven er drie zielstadia over voor vulling van de ziel. En voor deze drie stadia is er maar één stoffelijke wereld!

Er is dus maar één stoffelijke fase met zichtbaar bestaan en in die fase leven we nu.

De overige zielstadia van de menselijke kringloop zijn zowel in de stof als zonder stof te beleven. Deze drie stadia gaan over de ontwikkeling van de geest als vulling voor de ziel, dankzij het herkennen van de energieën.

Zo wordt het begrijpelijk dat zowel de sferen als de zielsfases snakken naar een menselijk lichaam in de stof om in korte tijd veel en veel verder te kunnen komen. Het meeste leer je in de stoffelijke wereld dankzij de polariteit waarin je vanzelf de werking van de energieën ondervindt. Heb je een lichaam, weet je dan gezegend.

De geest is het middel dat wordt ingezet voor bewustwording. Hierdoor kan het bewustzijn uitbreiden. De ziel is het 'verzamelvat' waar de ervaringen van het wezen van alle levens in samenkomen. Het ego dient voor behoud van verleden en vormt 'je verhaal'.

De ziel dient ook voor behoud en vormt hier geweten van. Dieren en planten blijven vanuit hun essentie met de mens in communicatie. Wat een enorme rijkdom!

Deze derde fase in de stof ondervindt natuurlijk oorzaak en gevolg dankzij polariteit.

Polariteit bestaat uit tegenstellingen en richt zich zowel op het ego als op het wezen.

Polariteit is een fantastische manier om aanwijzingen voor bewustwording te beleven.

Het ego behoudt het verleden voor je. Het ego behoudt en vertelt je levensverhaal.

Vertel je iets over vroeger, dan is je ego je behulpzaam. Het wezen komt pas op de voorgrond als het ego even geen grote mond heeft en je je bewust bent van een beleving zonder dat er enige betekenisgeving over ontstaat. Geen oordeel, geen mening, slechts een open verwondering! Alleen het wezen is in staat om eerst gelijkheid op te merken en de overeenkomsten te beleven ondanks de bestaande verschillen. Ook het wezen bevindt zich in de stof en ondervindt polariteit, maar richt zich op de gelijkheid die er door de verschillen te vinden is. Bij dieren zie je bij veel soorten eerst het dier, en daarna of het een mannetje of een vrouwtje is. Zo leer je wezenlijk waar te nemen. Zie je als eerste de mens,

of zie je als eerste man of vrouw? Om als mens bewust te kunnen worden van je wezenlijkheid gaat het er om als eerste de gelijkheid te beleven en te versterken.

Oorzaak en gevolg liggen in het wezen veel dichterbij elkaar. Kijk eens voorbij de boodschapper en richt je op de boodschap die je wordt aangeboden. Het is het wezen dat de aanwijzing kan oppakken en de boodschap herkent.

Er zijn menselijke wezens uit alle zielsstadia aanwezig. Deze fase van het wezen gaat over het herkennen van de gelijkheid ondanks aanwezige verschillen. En ook over het verbinden van het wezen met de ziel. Wordt het wezen eenmaal in zichzelf herkend, dan kan het geweten bewust worden aangesproken. Het is alsof er een bibliotheek van wijsheid in je opent...

Het wezen zoekt met een steeds zuiverder wordende geest naar het geweten, bundelt dit in de stof door het toe te passen. Het wezen geeft zich tenslotte volledig over aan de ziel. Op dat moment ontstaat de volgende fase.

De vijfde fase in de stof versterkt enkel de gelijkheid ondanks de soms sterke polaire werking. De polariteit wordt doorzien en de bundeling brengt tegelijkertijd een uitzuivering met zich mee. In de Bundeling komt de blauwdruk in herkenning. Zielen die in de stof leven of buiten de stof... alles komt samen in het besef van gebundeld zijn. Er is eenheid van mensheid, eenheid van natuur in samengaan met de planeet. Er zijn regelmatig eenheidsbelevingen in je.

Wanneer bundelaars hun zielstadium inzetten als strateeg, vormen ze vrede en samenwerking. Bundelen is beseffen dat alle leven gelijk is en een reden heeft om in de stof te zijn. Bundelaars redden levens in plaats van ze te vernietigen. Zij beseffen hoe de werking van de energieën effect heeft op het geheel. Zij beseffen dat ziel-in-stof de blauwdruk is van leven. Bundeling gaat over ziel-in-stof en hoe alles met de energieën samenhangt.

De zesde fase in de stof maakt de werking van energie in trilling duidelijk. Al het leven in de stof is hiermee verbonden en ondergaat de werking van de energieën. Planten, dieren, mensen, er zijn geen uitzonderingen. Trillingen zijn de werking in de energieën. De ziel en de essentie zijn zonder trilling. In de trillingen bestaat er voor de bundelaars de meeste keuze in welke trillingen er geleefd wordt. Zij herkennen de trillingsvrijheid van de eenheidsbelevingen.

De werking van de energieën (6) biedt alle mogelijkheden. De mens heeft hierin niet alle mogelijkheden. Zo zijn er dieren die meer frequenties horen dan een mens. Planten hebben een eigen communicatievorm. Zintuiglijke waarneming verschilt tussen de zielen. Toch hoort dit alles bij de werking. Als mens gaat het om de ontwikkeling van de geest om zoveel mogelijk trillingen uit te zuiveren van weerstand. Als er geen weerstand is, ben je open. Trillingen van emoties zoals blijheid, boosheid, verdriet en angst horen thuis in de energieën. Ook planten en dieren beleven dit. Ook vrijheid en vrede horen hierbij. De extremen kunnen af en toe overweldigend zijn. De polariteit vertoont zijn laatste stuiptrekkingen voordat deze ten volle wordt doorzien. Het besef dat er meer moet zijn dan de trillingen van de energieën opent de weg naar de zevende fase.

In de zevende fase is er bewustzijn in de ziel. Het geweten kan altijd worden geraadpleegd en vaak weet je dingen die je niet kon weten of nooit hebt geleerd. Enkelen raken in staat om de ziel van een ander waar te nemen. Dit ontstaat alleen als deze fase langere tijd in de stof wordt beleefd. De zevende fase is de fase van de ziel die zich niet in de energieën

bevindt maar erbuiten. Los van de energieën. Het is het beleven van de gevulde ziel. Vrede, vreugde en vrijheid en je doet waarvoor je bent geboren. Zonder enige ophef. Het zijn stille genieën.

We wonen op aarde met alle zielsstadia in de stof. Verreweg het grootste deel van de mensheid heeft afstemming op de karmische fase. Er is een groeiende groep die afstemming heeft op de fase, waarin het wezen tot bloei komt. De mens van nu noemt dit leven vanuit je hart. Dan is er nog een kleine groep die afstemming heeft op de bundeling of die een gevulde ziel zijn. Zij zullen door de mensen die in het eerste zielsstadium van de karmische fase zitten niet herkend kunnen worden.

De mensen die afstemming hebben op het wezen en liefde zien als het hoogst haalbare zullen hen zien als gelijke.

De fases zijn er voor de vulling van de ziel. Een gevulde ziel heeft altijd een speciale opdracht. Een gevulde ziel kan de essentie in zich blootleggen, waardoor de ziel een schakel wordt van de essentie. De creatie van de ziel dient om de geest te leren kennen en daarin te beseffen hoe gevoel en gedachten in de trillingen van de energieën helpend zijn om dit voor elkaar te boksen. Als essentie ben je vrij om verder te gaan. Om verder te gaan dan de energieën. Om verder te gaan dan 'alles is energie'. Omdat die uitspraak alleen geldt voor hen die in de energieën zitten en niet verder kunnen. Als essentie ben je vrij om verder te gaan...

En dan opent er nog zoveel meer aan moois.

De negen fases

De eerste fase is baring.

Het ontstaan van het stoffelijke bewustzijn.

De tweede fase is vermeerdering.

De opbouw van materie in een planeet
(het zielsrijp maken van een wereld,)

De derde fase is de polariteit. De enige stoffelijke wereld!

De bezieling. Stof, geest en ziel.

De menselijke geest voegt zich toe.

Het ego start hierbij als sterkste.

De vierde fase is verbinding.

Het wezen wordt hier op zijn sterkst.

De vijfde fase is bundeling.

Ziel-in-ziel, de blauwdruk wordt het sterkst.

De zesde fase is de werking.

De energieën als alle mogelijke soorten trillingen.

De zevende fase is zonder trilling.

De ziel die gevuld wordt met ervaring.

De achtste fase is ontvangst.

Rechtstreeks in het stoffelijke bewustzijn.

De negende fase is essentie.

Verder kunnen dan dit universum.

De ziel wordt een schakel in de essentiële ketting.

3. De drie zielstadia

Ego, wezen en ziel-in-stof, het zijn de drie zielstadia. En alle drie hebben ze te maken met de werking van de energieën en de polariteit. In de polariteit heeft het ego de hoofdrol. Het ego trekt allerlei energieën aan. Deels vanuit nieuwsgierigheid en deels door beleving van aangeleverde programmatie. Vergeet niet dat een ego nieuw is en aankomt in een wereld vol energieën zonder daar enige ervaring mee te hebben. Vandaar de verantwoordelijkheid die beide ouders hebben om het jonge leven te beschermen en er voor te zorgen. Dat wat een ego aan energieën aantrekt zorgt voor beleving en deze energieën kunnen tot uitwerking gebracht worden door de boodschap die in een beleving zit te beseffen. Vaak doet een ego dit niet. Het residu van alle aangetrokken en onverwerkte energieën komt na overlijden deels in het wezen uit en deels in de aarde. Het wezen kan niet voor uitwerking zorgen. Dat kan alleen een ego! Uitwerking is het vrijmaken van de beladenheid die het onbewuste ego is aangegaan.

Het wezen is ontstaan net na de vermeerdering en veel innerlijk geweld dient nog overwonnen te worden. Niet getreurd, het ego biedt hiervoor in ieder leven talloze mogelijkheden! Het wezen krijgt ieder leven een nieuw ego. En iedere keer - wanneer er teruggekeerd wordt in het hiernamaals - is het proces van het ego dat van overgave. Het ego moet zichzelf dan opgeven, want een ego gaat maar één leven mee. Het ego krijgt in de sferen kans op kans om zichzelf tot overgave te brengen. Er vindt geen groei voor het wezen plaats in de sferen totdat deze overgave is gebeurd. Pas dan ontvangt de ziel de vulling. Zodra dit is gebeurd verandert er iets voor de aardse nabestaanden.

Alleen het wezen blijft over in de sferen. Pas nadat het ego zich heeft overgegeven aan de ziel kan het wezen zich opmaken voor terugkeer naar de stof. Het is de ziel die een volgende incarnatie plaatst in samenwerking met de planeet. Dan keert het wezen met een 'vers' ego terug op de planeet van incarnatie. Het is maar goed dat er in de sferen geen tijd bestaat, anders zou het voor een zeer sterk ego wel heel erg lang kunnen duren voordat het wezen verder kan...

Het wezen 'zit vast' in een incarnatiecyclus totdat het wezen zich overgeeft aan de bundeling. De bundeling zorgt voor de rest van de zielsvulling. Dit gaat snel in de stof. Eén leven is er meestal al voldoende voor. Het kan ook in de sferen. Wordt de bundeling overstegen dan is het besef dat het gaat om de werking van de energieën ten volle beseft. Het zielsbezit nalopen en aanvullen zet dan de puntjes op de i.

Karma is het belangrijkste, en de meest fantastische fase in de stof. Het is ook de meest lastige, omdat het karma zich afspeelt via het ego. Het is het opdoen van beleving die zich omzet tot ervaring. Het ego leert, consumeert en regeert, terwijl het wezen de verzoeken voor vulling van de ziel volgt.

Karma speelt zich voornamelijk af tussen mensen. Karma speelt zich ook af tussen dieren en planten. En zelfs via objecten die hierbij een functie kunnen hebben. Karma komt als fase net na de vermeerdering en draagt in het begin zeker nog veel geweld. De mate van

geweld is zichtbaar in de wereld van bestaan. Naarmate de ziel vordert in de vulling wordt het karma verfijnder. Het leren herkennen van oorzaak en gevolg van je gedachten is hierbij van belang. Het wezen neemt tijdens dit hele karmische proces steeds meer ruimte in. Als een natuurlijke overgang naar de volgende fase, die van de verbinding.

Het wezen dient voornamelijk de gelijkheid en de zuiverheid. Worden deze geweld aangedaan dan is het wezen van slag. Hoe verder het wezen vordert, hoe verfijnder het karma zich aandient. Het ego reageert. Het wezen beantwoordt de uitdaging met zuiverheid en gelijkheid.

Als het wezen in de stof in de Bundeling moet overstappen, moet het zichzelf tot nul kunnen reduceren. Het wezen kan ook kiezen om in de sferen te blijven. Na de 7^e sfeer van Licht in het Hiernamaals weet het wezen zich ook tot nul te reduceren. En maakt het wezen alsnog de overstap naar de bundeling. Hoe eerder het wezen wordt overstegen, hoe vlotter de doorstroom. Zolang het wezen zichzelf niet aan de kant kan schuiven gaat de Blauwdruk niet open. Wezenloos zijn is niet eng. Je bent even blanco. Er is geen geest actief op dat moment. En daardoor is het wezen geopend voor de ziel. Na de overstijging van het wezen volgt het inkeren in de blauwdruk.

In de vijfde fase heb je ziel-in-stof. In deze fase leert het bewustzijn bewust van andere zielen. Als ziel-in-stof zich bundelt met andere zielen in de stof ontstaat er ziel-in-ziel-in-ziel. Zo wordt de reeks steeds langer... Bundeling doet zijn best om alle zielen bewust in zich te verzamelen. In de blauwdruk ontdekt de ziel dat iedere ziel gelijk is als ziel. De ziel van een mug verschilt niet van de ziel van een rododendron en niet van die van een mens. Er is ook maar één blauwdruk. Eén blauwdruk, en in de zielservaringen zijn alle zielen anders. In het verzamelen van herkenning wordt het grootste deel van de ziel gevuld. Zodra dat puzzeltje af is, ken je als mens het plaatje van de ziel.

In de bundeling is het wezen weliswaar overstegen, maar het wezen houdt contact met de stofloze ziel. Hier maakt de bundeling ruimschoots gebruik van! Je kunt – als je blanco bent – informatie uit de blauwdruk en uit de stofloze ziel ontvangen.

Een ego gaat zo'n 80 jaar mee.

Een wezen eonen!

Een ziel is onsterfelijk.

Het ego moet onthechten.

Het wezen moet zichzelf overstijgen.

De ziel is de container voor ervaringen.

Het ego hoort bij het lichaam. Het ego in de sferen is in het begin nog aards gebonden. Logisch, omdat het er net vandaan komt en vaak de overgang nog niet bewust heeft. Er is begeleiding om deze overgang bewust te maken en om het ego daarna te begeleiden naar het afscheid van zichzelf.

Het ego hoort bij de stof, met wat nagalm als de persoon is overleden. Het ego IS geen stof, maar behoort bij de polariteit omdat de polariteit de stof het sterkst beïnvloedt. Het ego start ieder leven fris en vrij zonder enig behoud van een vorig leven. Het is het wezen dat vorige levens kan vasthouden. Paragnosten die overledenen verstaan, verstaan het wezen.

Energie

De ziel is trillingsvrij. De ziel is geen energie. Energie is trilling. Trilling is de werking van energie. Werking van energie is een voorwaarde voor een kringloop. Zonder werking van energie zou er geen kringloop kunnen zijn.

Een ziel die in de stof komt geeft bezieling en het leven begint hierdoor in de werking van de energie. Er ontstaat groei en ontwikkeling. Draagt iets bezieling dan is er ook werking en kunnen er verschillende energieën beleefd gaan worden.

Omdat energie zich vertaalt in allerlei soorten frequenties of energieën, ontstaat er ook een impuls tot hechting. Hiervoor is voor de mens een lichaam, een ego en een geest voorradig.

Energieën brengen zich al tot hechting in een zich ontwikkelend stoffelijk lichaam. Leven is stroming. Hechting zorgt naast stroming ook voor stagnatie. Leven in stroming is een voorstander van de kringloop. Kringloop is nodig om de energieën in omloop te houden, waardoor eeuwigheid zijn bestaansrecht vindt. Zonder deze wisselwerking tussen stroming en stagnatie (leven en dood) bleef leven niet leven.

Dit hele plan is voorziening om het leven te behouden voor de herkenning van die energieën. Cru gezegd: zoals zielen voeding zijn voor de aarde, zo is leven voeding voor de omzetting van de energieën. Door verwerking komt er energie vrij, die opnieuw in werking gebracht kan worden!

De energieën houden zich in stand door zelf voor voer en vervoer te zorgen. De energieën zijn niet afhankelijk. Ze zijn volledig selfsupporting. *Dat wat jullie de ultieme liefde noemen is slechts de selfsupporting van de energieën.* Hierdoor is het voor iedere ziel mogelijk om het totaal te gaan beseffen.

De voeding van deze zelfstandigheid ontstaat dankzij de zielen en hun werking. Die vormen een kringloop van energieën en een kringloop van leven. Het leven zorgt voor de zelfstandigheid van de energie die weet.

Zodra zielen besef van de selfsupporting hebben, beleven ze gelijkheid in de ziel. Deze zielen zijn op weg naar het beginloze. Zielsleren is zo verschillend van leren via de geest, terwijl je er de geest nog steeds voor kunt gebruiken! Bij zielsleren begint er het besef van de meervoudigheid. In de bundeling neemt de ziel tijdens het leven al opslag van allerlei ervaringen tot zich. Niet pas ná het afgegeven hebben van de stof. Het hier bewust van zijn geeft je de motivatie om het herkennen van de werking van energieën in jezelf te bespoedigen, zodat ze weer beschikbaar komen voor een andere ziel. Energieën juist niet vasthouden houdt de voeding in stroming.

Energie komt in werking door bezieling. Daarbij hechten de energieën zich aan het lichaam en de geest. Er is uitwerking nodig, die tegelijkertijd bewustwording oplevert. Dit is wat je beleeft in de polariteit. We leven ook als zielen om de kring-loop van energieën in stroming te houden.

Energieën, die niet in de stof tot teruggave aan de energieën zijn gekomen, vormen het belevende erven dat het wezen bij een volgende incarnatie ontvangt. Het is een prachtige taak van de aarde om deze energieën weer aan het wezen te kunnen teruggeven. De ontwikkeling sluit zo naadloos aan. Het aangaan van uitwerking helpt weer mee om de energieën in stroming te houden. Alles wat jij aan energieën uitwerkt komt beschikbaar voor

anderen. Wil je de mensheid helpen? Verwerk dan zoveel mogelijk tijdens je leven, zodat de energieën door kunnen stromen naar een ander.

De mensheid is een soort die in staat is om veel energieën in zichzelf in opslag te houden. Dit is zo dankzij de sterke ontwikkeling van het ego. Alle ego's van alle mensen bij elkaar zijn echter niet sterk genoeg om een stagnatie in de stroming van de selfsupporting te vormen. Dat niet.

Menselijke wezens zijn wel sterk genoeg om een stofloze wereld als de Sferen in het leven te roepen, als mogelijkheid om alsnog ego-energieën los te laten en zich als wezen voor te bereiden op een volgend leven in de stof. Energie in opslag hoort bij de ziel, de aarde en alleen tijdelijk in het ego.

De zielsstuwung

De ziel krijgt bij ieder leven in de stof een actieve zielsstuwung mee. De zielsstuwung dient de voortgang. Niet alleen van de kringloop, maar ook de voortgang van het wezen in die kringloop. De zielsstuwung helpt sterk mee (net zoals de aarde) om het leven vorm te geven, zodat er voortgang volgt. Het wezen ontvangt als eerste de stuwung.

De stuwung is behulpzaam om ieder mogelijke oorzaak te overstijgen, om wat er vast zit vrij te maken uit de energieën en om het uit de herhaling te halen. Kortom: de zielsstuwung helpt mee om de uitwerking te bespoedigen! Zodat er inderdaad voortgang in het wezen wordt beleefd.

Het ego is ieder leven fris nieuw en beleeft de zielsstuwung onbewust. De ziel heeft drie stuwungen: liefde, licht of kracht. Eén van de drie krijgt het nieuwe ego mee. Ieder nieuw leven kan dit een andere stuwung zijn, al naar gelang het wezen aan uitwerking nodig heeft. Wat onverwerkt bleef in een vorig leven krijgt met de juiste stuwung de beste kans om het tot uitwerking te brengen en teruggave aan de energieën te geven. De ziel heeft alle drie de stuwungen, het wezen heeft ze alle drie wel eens eerder in beleving gekregen, maar er is slechts één stuwung die het huidige leven het best ondersteunt.

De drie zielsstuwungen hebben drie zeer verschillende werkingen! Liefde verzamelt en is overkoepelend, Licht is separerend en blijft inzicht geven. Kracht draagt over en blijft open voor communicatie.

Alle drie in gelijkheid opent de blauwdruk. Hiermee worden het snelst de nog vastzittende energieën vrijgemaakt.

(Meer over de stuwungen wordt verderop bij de ziel beschreven.)

Onbeklemd
dient warmte toe
aan al dat is ontvangen.

Ongenoegen
in onbestemdheid
geeft zichtbare schaduw.

Wezenlijk zijn zij
de zon gelijk
in aanschijn.

4. De Verbinding

Pas aan het eind van het eerste zielsstadium neemt het ego totale verantwoordelijkheid voor alle energieën die het zich aantrekt! Wanneer het ego bewust de verantwoordelijkheid voor alle energieën in zich opneemt, begint het volgende zielsstadium. Dit is de Verbinding. De taak van het ego wordt uitgebreid om naast polaire aantrekking van energieën ook alle energieën die vastzitten in het wezen te bevrijden. Het ego doet dit door het belevend erven tot uitwerking te brengen en het wezen te steunen.

De polariteit is uitermate geschikt om de mate en de manier waarop energieën worden ingezet bewust te krijgen. Voor het ego is het nieuw. In de verbinding beseft het ego dat het wezen het meest ervaren is en het ego 'de mate en de manier' bepaalt hoe een energie tot uitwerking gebracht gaat worden. Samenwerking tussen het wezen en het ego wordt belangrijk. Het wezen wordt sterker naarmate het ego meer heeft uitgewerkt. Wanneer ego en wezen beiden bewust zijn van elkaar, gaan ze elkaar ondersteunen. Terwijl het ego verder gaat met het uitwerken van beladen energieën, helpt het wezen met ontvorming!

In de verbinding start de taak van het wezen. Verbinding is het tweede zielsstadium. Verbinding helpt mee in het tegen elkaar kunnen wegstrepen van verschillen door hun overeenkomst te herkennen. Verbinden focust juist niet op de verschillen, maar gaat voluit voor de overeenkomsten. Je kunt zeggen: "In het verkeer geven links en rechts een richting aan". Er is zowel verschil als overeenkomst gevonden. Het wezen richt zich op de richting. Het ego herkent waar je linksaf moet slaan of juist niet. Tegenstellingen bieden tal van dit soort ontdekkingen. Deze ontdekkingen gaan meestal over betekenisgeving. Betekenisgeving komt uit het ego. Het is kennis. Ontdekkingen hebben ook een werking. De werking herkent het wezen. Ga je rechtsaf in plaats van linksaf dan geeft het wezen je een heel kort woordeloos gevoelssignaaltje.

Ons denken staat bol van de betekenisgeving. De cortex doet niets liever dan betekenis aandragen. Vult zelfs gegevens aan "om het plaatje compleet te krijgen". Het geven van betekenis gaat over het herkennen en kunnen benoemen van verschillen. Het is een prachtige taak van het ego.

Een klein voorbeeld van de werking: moeten en mogen dragen een verschillende betekenis. Moeten draagt verplichting en mogen doet dat niet. Nu de werking van de overeenkomst: dankzij verplichting ga je op zoek naar vrijheid. Vrijheid kent geen moeten. Beseffen dat een tegenpool even hard nodig is om je weg te bepalen is verbinden. Verbinden is de functie van de verschillen herkennen en dit gebruiken voor inzicht. Uitersten geven verbinding versterking. Je hebt de vrijheid om je zielstaak, die uit een innerlijk "moeten" stamt, te herkennen.

Verbinding kenmerkt zich
door een overbrugbare afstand.

In verbinding met je wezen beleef je overeenkomsten. Als de extremen zich versterken door omstandigheden ontstaan er in het innerlijk zeer scherpe verschillen. Er zijn overtuigingen aanwezig die in een sterke staat van ongelijkheid verkeren en een oordeel bevatten dat sterk polair is. Het wezen is dan van belang om de overeenkomst te herkennen en zo de verschillen te ontvormen.

Het ego en het wezen zijn relatief goed uit elkaar te houden. Het wezen wordt gevoed door de zielsstuwung. Het ego wordt gevoed door betekenis en programmatie.

Je wezen zit zelf niet in de polaire werking. Iets wat maar al te vaak vergeten wordt. Iets wat we ook vergeten is dat *het wezen niets tot uitwerking brengt. Dat doet alleen het ego.* Je komt ieder zielsstadium gemakkelijker door *dankzij het ego!*

Verbinding zal zich blijven uitbreiden totdat het wezen de hoofdrol speelt. Zo wordt het steeds duidelijker hoe de tegenstellingen je helpen om de juiste keuzes te maken. En dit is niet altijd kiezen voor de "hoogste" energie, maar om bewust te kiezen voor de juiste energie. Dan is er ook geen verwarring tussen de boodschap en de boodschapper. Door de gerichtheid op de overeenkomsten valt de boodschap (het juiste) je ook eerder op dan de verschillen. In de verbinding kun je de werking van woorden herkennen en beleven dankzij het wezen.

In dit tweede zielsstadium van de verbinding zijn ook de ziel en het wezen verbonden. Deze verbinding zal je veel helderheid kunnen geven. In de ziel kan alles zonder oordeel naast elkaar bestaan en in de ziel is er geen beter of slechter. Zonder tegendeel is er alleen leven. Dat is wat een ziel beleeft.

De werking van woorden is sterker dan de betekenis. Je beleeft de werking van woorden of je onderdrukt dit. Verbinding heeft geen stappen. Je kunt het dus niet maar een beetje beleven. Je beleeft het of niet. Heel polair dus! Je maakt zo een optimaal gebruik van de polariteit. Dit helpt je bovendien beseffen of je vanuit het ego beleeft of vanuit het wezen. Blijf je hangen in de verschillen of gebruik je de tegenstellingen om je weg te bepalen?

Ontvorming

Wil je je onrust kwijt? Geef dan je rust op. In de polariteit zijn het tegenstellingen. In verbinding kunnen ze tegen elkaar wegvallen. Geef het mooiste dat je hebt op, de tegenstelling die erbij hoort lost ook op. Laat je de rust los, dan laat de ontvorming ook de onrust los. Zo werkt de verbinding.

Iedere beladenheid mag je aanbieden aan de energieën en weet dat het gaat om een te nemen besluit dat uitsluit dat de vorm zich voortzet. Weet dus wat je in je besluit insluit.

In de polariteit kies je voor het vormende principe. Karma hoort bij het vormende principe. Het vormende principe is manifestatie. In manifestatie bestaat beladenheid en die krijg je via anderen teruggespiegeld. Met manifestatie blijf je in het vormende principe.

Als je een kuil graaft... ontstaat er ook een bergje. In Verbinding ontstaat ontvorming. De tegenstellingen worden vormloos. *Je haalt het ontstaan uit het bestaan ervan weg.* Dit hoort bij het wezen in de verbinding van de vierde fase!

***Manifesteren volgt de weg van de polaire vorming.
Ontvormen volgt de weg van de verbinding.***

In Verbinding ben je verbonden en los. Breng kuil en bergje in je wezen samen en ze heffen elkaar op. De weg wordt glad. Je kunt alles ontvormen dat karmische lading heeft. Verbinding ontvormt. Verbinding is nodig om stukje bij beetje de polaire manier van stappen zetten te ontvormen. Ontvormen is zowel bergje weg als kuiltje weg. Beide kanten van de polariteit verdwijnen en de beladenheid ontvormt.

Het ontvormende principe van Verbinding helpt het bewustzijn van de mens om de polaire werking te kunnen overstijgen. In Verbinding vallen karmische vorming en ontvorming tegen elkaar weg. Vorming is de polaire werking. Er is altijd relativiteit. Dat is ontvorming.

Alleen in Verbinding vallen **vorming** en **ontvorming** tegen elkaar weg zodat er **vormloos** ontstaat.

Er valt nooit één pool weg. Als er ontvormd wordt zijn het beide polen tegelijkertijd. Het valt weg terwijl het blijft bestaan. Beide bestaan in het wezen als vormloosheid. Ze bestaan daar zonder polaire activiteit! Zo versterkt het wezen door ontvormingen zichzelf en overstijgt zodoende op een gegeven moment de polariteit.

De polaire kanten

Zolang je bezig bent met meer, lost minder in jezelf niet op. Alles wat je wilt, heb je niet. Alles wat belangrijk voor je is, wil je niet laten wegvallen. Belang hebben is hechting en moet tegenover onthechting geplaatst worden. Het ego zien als behorend bij de stof met wat nagalm als de persoon is overleden is erkennen dat het ego geen stof *is*, maar behoort bij de stof en in ieder nieuw leven fris en vrij kan starten zonder enig behoud van een vorig leven. De mens wil wel het negatieve kwijt, maar het positieve niet. En juist dat idee houdt de mens vast in de polariteit van beleven. De mens wil de liefde behouden maar de haat niet. Zowel in liefde als in haat zit richting gericht op een ander.

Je geeft de liefde op om de haat te ontvormen. Geef (het meest positieve) op, terwijl je last hebt van (het negatieve). En besef dat je alleen de richting waarin je je liefde stuurt opgeeft. De liefde die je kunt voelen voor iets of iemand anders is van jou. Het weghalen van de richting biedt de ont-vorming.

Pas in de 7^e fase is het bestaan volledig doorzien als illusie. Dit is anders dan ontvormen. Ontvormen is het actief bezig zijn om de polariteit van richting te ontdoen. In ontvormen bestaan de tegenstellingen nog, al hebben ze geen lading meer. Ontvormd is: 'je bent trots dat je niet trots bent'.

Door de bereidheid zowel het + als het - op te geven ontstaat er ontvorming. Het vraagt lef om het positieve op te geven om te ontvormen! Als er lading/behoud/hechting zit op het positieve, kun je niet ontvormen. Bij beladenheid, bij willen vasthouden en bij onbewuste hechting kun je de verbinding van de tegenstelling niet in overeenkomst beleven. Overeenkomst is: Ik geef mijn rust op, terwijl ik last heb van onrust.

Alle programmatie komt uit behoud en hechting. Bepaalde programmatie draagt beladenheid, andere programmatie niet. Beladenheid komt altijd terug als een boemerang. Steeds een tikkie sterker, zodat je ermee aan de slag kunt. Na ontvorming komen de vertrouwde gedachten nog op, maar je kunt er niets meer mee. Het valt stil in je. Het krijgt geen vervolg. Zo besef je dat er iets is ontvormd. In Verbinding bestaat geen programma-

tie. Ontvormen sterkt het wezen. Steeds eerder zie je overeenkomsten. Achteraf merk je dat je moeiteloos door een situatie heen bent gekomen, die je vroeger aangegrepen zou hebben. Het ego merkt altijd pas achteraf dat er ontvorming heeft plaatsgevonden, omdat het er niet bij was toen het gebeurde.

Het wezen doet niet mee in de beladenheid. Dus het opgeven van liefde, vreugde, vrijheid en vrede moet heel gemakkelijk gaan anders zit er beladenheid op vanuit het ego.

Bij beladenheid zit je in het ego. Als het ego de handdoek in de ring gooit dan lossen de zaken op. Als je liefde niet kunt opgeven, weet je dat er egogebondenheid is. In het wezen kun je liefde probleemloos opgeven, omdat het bij de ziel hoort.

Polariteit

Heeft onderbewuste programmatie

Reagerend

Met wilskracht

Getriggerd kunnen worden

Spiegelend

+ en - manifesteren zich als apart

Pieken en dalen

Er zijn allerhande stappen te zetten

Oorzaak en gevolg

Onbalans en balans wisselen elkaar af.

Verbinding

Heeft geen programmatie

Agerend

Vanzelf

Je kunt kort geschud worden

Neutraal

+ en - ontvormen elkaar

Rustig vaarwater

Er zijn geen stappen.

Verbinding

Geleidelijk meer verbinding

Polariteit

Het gaat om het besef dat het beleven van maar één pool de polariteit in jezelf in stand houdt. De polariteit werkt op zijn sterkst als de polen ver van elkaar verwijderd zijn.

Ze kunnen dan extremen veroorzaken. Boosheid, angst en verdriet is polariteit op zijn sterkst. De polariteit heeft juist bestaansrecht *omdat je maar de helft kunt beleven!*

Via emoties blijf je verbonden met verschillen om die in jezelf te neutraliseren. Polariteit is een gedeelde eenheid die voor de helft beleefd kan worden. Dag en nacht verschillen sterk van elkaar. Je beleeft de dag en de nacht niet gelijktijdig. Je beleeft alleen de helft.

Verbinding

In Verbinding wordt de polair ingestelde geestelijke houding in een mens stukje bij beetje opgelost én de oplossing verbindt zich daarna in de Bundeling, zodat de blauwdruk wordt bevestigd. Dit is evolutie in de mens.

Angst en kwaadheid houden de polen van de polariteit uit elkaar, zodat je ze niet kunt samenbrengen. Angst separeert de polen. Vertrouwen brengt ze bij elkaar. Angst hoort bij het ego. Vertrouwen is iets van het wezen. Het is in het tweede zielsstadium van belang dat het wezen geactiveerd wordt, omdat daarin vertrouwen leeft waardoor de polen tot elkaar kunnen komen. In de Verbinding wordt het wezen steeds sterker. Steeds meer tegenstellingen worden samengebracht in besef van gradatieverschil van hetzelfde. Het oordelen wordt steeds minder, waardoor meer-minder niet zo extreem hoeft te zijn. Het wezen benadrukt de overeenkomsten. Het gaat in Verbinding om het samenspel, niet om de knickers.

Het loskoppelen van de polaire werking gaat geleidelijk!

Verbinding is de 4^e fase en het 2^e zielsstadium. Dit zijn verschillende benamingen voor hetzelfde. Verbinding vindt als eerste de gelijkheid. Het stoffelijke bestaan heeft altijd polariteit. Om die te beleven is er een ego. Om die te kunnen doorzien is er een wezen. Kan een wezen met afstemming op de vierde of vijfde fase weer in de stof komen? Ja, en dan gaat het weer beleven in de polariteit, maar dan vanuit het 2e of 3e zielsstadium. Dit zijn mensen die gaan voor verbinding en bundeling. Ziel, wezen én lichaam samen zijn uitsluitend te beleven in de polariteit. Op dit moment leeft het grootste deel van de mensheid nog in het 1e zielsstadium. Zij leven nog grotendeels in het ego, met weinig bewustzijn over gelijkheid. Zij gaan voor de winst. Mensen die in de Verbinding starten komen er steeds meer. De bundelaars zijn het meest zeldzaam in de mensheid van nu.

Onvergelijkbaar
mogen leergangen
aangeboden worden.
Door omstandigheden
vertekent het beeld.
De sluier van leven
mag opgelicht worden
om besef te brengen
van waarheid.

5. Bundeling

Na de Verbinding start de Bundeling. Bewustzijn is de enige kracht die kan bundelen. Energie verdeelt zich in talloze verschillende energieën. Bewustzijn bundelt. Bundeling gebruikt juist de polariteit om bewustzijn te bundelen.

De blauwdruk

In de bundeling is er regelmatig de beleving dat overal dezelfde blauwdruk onder ligt. Bedekt onder alle tegenstellingen. Bedekt onder de zielsstadia. De blauwdruk is wat ons verbindt en bundelt.

Bundeling kent de beleving dat je al bestond vóóordat je in het stoffelijke bestaan komt. In de bundeling gaat er een andere wereld open, die normaal gesloten is. Wat wij als mens op aarde bedoelen met 'alles is met alles verbonden' is niet het derde zielsstadium, maar een besef dat zielen met elkaar verbonden zijn *om de karmische fase te laten functioneren*. De bundeling is één blauwdruk. Je openen in deze blauwdruk laat iets wonderlijks gebeuren. Omdat je in de bundeling als ziel-in-stof leeft, kun je beide kanten van de polariteit tegelijkertijd beleven. Er is daardoor in het begin af en toe chaos in je, want er is dan te veel tegelijk. Het kan – als je begint in de bundeling – regelmatig aanvoelen als een bombardement van aanbiedingen van de + en de – kant. Iets is goed voor je en toch ook niet. Het kan je behoorlijk aan het twifelen brengen. Ben je al wat langer bewust in de bundeling dan kun je niet meer zonder die dubbele blik. Je beseft dat de polariteit ervoor zorgt dat er maar één kant tegelijk in beleving kan komen. Je merkt hier pas echt hoe de polariteit werkt in samengaan met de energieën.

Dit teveel is iets wat regelmatig in de bundeling verschijnt. In het derde zielsstadium van de ziel-in-stof leer je dit moment van tegelijkertijd op den duur te vertragen, zodat de veelheid van gegevens samengebracht worden in een geheel, zonder de details uit het oog te verliezen. Soms krijg je een flits van helderheid, waarin zo overmatig veel gegevens zitten, dat je er in eerste instantie nog niet veel mee kunt. Zo'n flits komt uit de bundeling van de ziel-in-stof. Naarmate je de bundeling leert vertragen verschijnen de details.

In bundeling leven betekent dubbelheid beleven. *Je beleeft de blauwdruk én de polaire werking tegelijkertijd*. Het is alsof je een vis bent die zowel in als buiten het water beleeft. Waarbij direct blijkt dat je buiten het water óók kunt leven. Waarna blijkt dat het water geen water is!

De illusie wordt bewust tijdens de ziel-in-stof. In eerste instantie is er chaos in je en er is tegelijkertijd ook een ongelooflijke hoeveelheid helderheid. Het is de helderheid die de chaos oplost, iedere keer wanneer je bewust bent van de ziel-in-stof. Bundeling verbreedt het bewustzijn!

Chaos en Orde

De beleving van beide polaire kanten tegelijk creëert chaos. Tussen de polariteit en de bundeling zit niet voor niets de Verbinding. De Verbinding neutraliseert de chaos.

Het beleven van één pool is geen chaos, het is de orde. In de orde heb je niet in de gaten dat je in de polariteit leeft. Orde, neutraliteit en chaos. Het lijkt niet echt een vooruitgang maar het is het wel, omdat de beleving in de bundeling start vanuit de ziel-in-stof.

Het ego ziet hoog en laag als verschillend. Het wezen ziet hoog en laag als afstand die relatief is. De beleving van beide tegelijk kan alleen via bundeling. Hoog en laag bestaan tegelijkertijd. Je zit in een vliegtuig zowel hoog in de lucht als in een stoel laag bij de vloer. De stoel in het vliegtuig zorgt voor beleefbare scheiding van dubbelheid. Dit is bundeling in orde.

Levende wezens hebben liever orde dan chaos. De Verbinding ontvormt polariteit (+ en -) tot neutraliteit. Plus en min vallen tegen elkaar weg. In de blauwdruk is het juist de chaos die de orde schept.

Na de hoofdrol van het wezen ben je na de overstijging van het wezen van het ene moment in het andere overgegaan in de ziel-in-stof. Bundeling is voornamelijk een ego – ziel-in-stof-gebeuren. Dat maakt de chaos. Het wezen was een prima stabilisator. Het wezen draagt neutraliteit, maar in de bundeling is het wezen overstegen en knoopt de ziel-in-stof zich direct aan het ego. Alle nog beladen energieën van het huidige leven komen ineens op je af. Chaos. In de Bundeling/blauwdruk ontstaat het bewuste zielsbestaan en het gevoel daarvoor. Dit kan alleen met het beseffen van de energieën.

Dat wat in Verbinding ontvormd wordt,
maakt de bundeling open.

Bundeling bundelt. Het is de blauwdruk, die de stof en het stofloze bij elkaar houdt, zodat alle wezens in de bundeling kunnen samenkomen.

Als de werkelijke wereld verdwijnt, blijft de bundeling over.

De bundeling is onze redding mocht de stoffelijke wereld ophouden te bestaan. Je kunt echter de blauwdruk alleen zien als je voldoende herkenning hebt in de energieën. Dit is een lastige, omdat je de bundeling niet helder krijgt IN de bundeling.

Vanuit je ego in de polariteit kun je niet weten dat Verbinding tussen de Bundeling zit.

Van beneden naar boven zit het dak dicht en het ego kan niet 'verder' kijken dan het eerste zielsstadium. Van boven naar beneden is er overzicht. Vanuit de ziel-in-stof zie je de werking van de energieën en kun je beleven dat de bundeling de verbinding brengt om de belading van het ego te overstijgen. Chaos verbindt de orde in de polariteit.

In de bundeling merk je dat je de terugweg aan het bewandelen bent. Bundeling is het derde en laatste zielsstadium. Je ruikt als het ware de mogelijkheid om verder gaan...

In de Bundeling komt het zielsbestaan aan bod.

De stof start vanuit onbewustheid. De ziel start vanuit bewustzijn. Bundeling brengt dit samen. Bundeling laat iedere wereld zijn eigenheid behouden. De blauwdruk wordt met de bezieling meegegeven aan elke levende vorm in de stof.

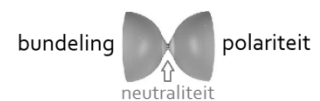
We worden iedere nacht vanuit de blauwdruk gevoed tot we wakker worden in ons ego, in de dag van vandaag. De ziel buiten de energieën (de zevende fase) kan pas ontdekt worden als de blauwdruk bewust is. Ziel-in-stof is maar de helft. De andere helft is de ziel bui-

ten de energieën. De gemanifesteerde helft lijkt de hele realiteit, maar is dus slechts de vormgeving van de helft. Als iets niet in de ego-wereld bewust is, wordt er niet aan gedacht. Vanuit de ziel-in-stof is het soms lastig om iets uit te leggen. Alleen wat wél in de leefwereld van de ego's zit, noe-men ze gemanifesteerd. In de bundeling als ziel-in-stof weet je dat dit maar een beperkt deel is van wat er mogelijk is. Besef in de bundeling brengt de chaos van de veelheid in orde.

In de bundeling klikt er zoveel op zijn plek. Ieder moment van je leven blijkt perfect te zijn geweest om je te begeleiden tot waar je nu bent. De hele regie wordt helder. Werkelijk ieder moment van je leven heeft de bedoeling in zich gehad om je de beide kanten van de polariteit tegelijkertijd te herinneren. En iedere herinneringsklik die je krijgt ... en soms zijn het er best veel ... brengt situaties omhoog die opgehelderd worden in het waarom van beleven. De chaos in beleven verandert vanzelf in orde. Je herkent waar het goed voor was. Positieve en negatieve herinneringen komen door elkaar en ze blijken allemaal verband met elkaar te hebben. Alsof de mist opgetrokken wordt en je de bedoeling beseft.

Positief en negatief hebben volop met elkaar te maken. Je beleeft iets op totaal verschillende momenten om de positieve en de negatieve kant van hetzelfde bij elkaar te brengen. Komen ze in bewustzijn bij elkaar, dan kun je ze bundelen. Op een gegeven moment zit je dichter bij de blauwdruk dan dat je nog in de polariteit verstrengeld zit. Dan ben je – levend in de stof – uit de trekkracht van het ego gekomen. Je begint te merken hoe de ziel is opgebouwd.

In contact blijven met de blauwdruk geeft je de verbinding om de polariteit te beleven waar deze voor is bedoeld. De bundeling biedt ongekennde begeleiding, die je in verbindende neutraliteit laat zien in de polariteit. Bewust ziel-in-stof zijn is de bundeling beleven.

Wanneer bundeling, en de verbinding in jou samenkomen in de polariteit kan er neutraliteit blijven bestaan. Ook is er besef dat geen enkele éénpool je een juist beeld geeft! Wat de mens de werkelijkheid noemt is de beleving van één pool. Je leeft in de polariteit, dat blijft een rol spelen en je doorziet die rol. De waarheid blijkt anders dan de werkelijkheid. Leven vanuit één pool zorgt ervoor dat de polen uit elkaar blijven. Ontvormen is stukje bij beetje de polen bij elkaar brengen. Bundelen is de tweepool zijn. Van één pool via ontvormen naar de tweepool. Dit zijn in één kort zinnetje de drie zielsstadia: ego – wezen – ziel-in-stof.

Bundelen is bewust uit de polaire werking kunnen stappen en de tweepool gebruiken. Je bewustzijn is je hulpbron om door de eenpoligheid heen te kijken. In mensentaal: ben je een man, vrouw of mens? Maak je iets persoonlijk, dan is het eenpolig. In de Bundeling gaat het nooit om de persoon! Het gaat om de blauwdruk. De blauwdruk is het doorzien van de werkelijkheid. Er is geen losstaande individualiteit meer nodig. Losstaan hoort bij de polariteit, verbinden bij het wezen. En bundelen... Bundelen is beleven dat je de polariteit en de werking van de energieën doorziet in hun hulp om bewustwording om te zetten in bewustzijn. Wanneer je beseft dat ieder contact bestaat om van beide kanten iets te beleven, en wanneer je dit ook voor beide kanten in-ziet... dan beseft je de hulp van de polaire werking! Wat biedt je aan en wat krijg je terug?

Hierin is altijd een bron van gelijkheid te ontdekken. Ga je op in de ander of ga je op in jezelf? Beide is eenpoligheid. Beleef en besef je beide kanten tegelijkertijd, dan ben je een bundelaar.

Je zit in de eenpoligheid en in je persoonlijke verhaal wanneer je opmerkingen van anderen niet tot je laat doordringen. Bij de ziel gaan we onbewust uit van de bestaande vulling en hoe we van daaruit iets in ontstaan kunnen brengen. Dat dit ook heel anders kan zien we pas in de essentie.

Het ego zorgt samen met het stoffelijke bewustzijn voor de bekliving! Is het ego te overstijgen? Ja, dat kan. Kun je het ego missen? Nee, dat zou heel dom zijn. In de bundeling wordt het ego een meewerkend voorwerp en steeds minder een lijdend voorwerp. Het ego is dan net als het wezen in de stof aanwezig om de ziel in bundeling te ondersteunen. Alle biologische systemen zoeken automatisch naar balans. Het lichaam heeft baat bij een homeostase, een balans. Het lichaam zal daar zelf alles aan doen wat maar mogelijk is met het stoffelijke en het lichamelijke bewustzijn. Onbalans is op te merken dankzij de aanwijzingen die het lichaam je geeft. Laat de geest een ondersteuning zijn voor het lichaam. Het lichaam, dat afhankelijk is van voeding en geestelijke input, heeft een dagtaak aan het tot stand brengen van zoveel mogelijk balans.

Tot nu toe:

De 1e en 2e fase bouwt het stoffelijke bewustzijn op.

De 3e fase (de polariteit) heeft een ego.

Het ego moet zichzelf opgeven in de Sferen, want een ego gaat maar één leven mee. De ervaringen in de stof die tot in de uitersten zijn beleefd worden opgeslagen in de ziel als vulling. Alles wat nog uitwerking nodig heeft, blijft beschikbaar deels in de aarde en deels in het wezen dat wacht op een volgende incarnatie. In de stof vorder je het snelst!

In de 3e en 4^e fase (verbinding) is er het wezen.

Het wezen loopt in twee fases mee. In de 4^e fase heeft het de hoofdrol. Het wezen kan zielsinformatie ontvangen van de vulling en van de totale ziel. Het doet dit vooral in de 4^e fase. Net voordat het wezen in de Bundeling komt, draagt het de hoofdrol over aan de ziel-in-stof.

In de 5^e fase (bundeling) is er ziel-in-stof.

Ziel-in-stof beleeft dat in de stof de ziel meervoudiger kan zijn dan het ego of het wezen. De ziel in de stof beleven is bewust worden van de blauwdruk die voor al het leven geldt. In de blauwdruk zijn alle zielen gelijk, ook al hebben ze een andere inhoud. De zielsbedoeling wordt helder.

De 6^e fase is de werking van de energieën.

De werking van de energieën speelt in alle werelden tot nu toe een rol.

De 7^e fase is de vol-ledige ziel die niet meer in de energieën zit.

De 8^e fase is die van ontvangst.

De 9^e fase is die van de essentie.

En dan volgt als begin en sluitstuk: de nul, het ontstaan van een universum en de doorgang naar verder...

Bundeling herkent chaos. Overzicht dragen is iets wat een ziel in de bundeling steeds beter gaat doen. Chaos wordt helder door bundeling. Gebundeld kan er orde komen in de chaos. Besef dat je alles wat je wilt, niet hebt. Willen leeft voort op gebrek. Noch uitleven, noch dwang en drang inzetten, noch richting plaatsen in verlangen, of te snelle vooruitgang boeken brengt voortgang op de lange duur. Dit is overduidelijk in de bundeling. In de bundeling kunnen blijven is zicht houden op de polaire werking zonder er in te verzanden.

In bundeling leef je in de polaire werking ... en toch ook niet.

Met de polariteit blijf je in aanraking komen zolang je in een lichaam leeft. De mens is slim ... en toch ook niet. Zo blijft de polaire werking in zijn compleetheid. Het is het antwoord ... en toch ook niet. Met deze aanvulling heb je beide polen! Je begrijpt het ... en toch ook niet. Het is zo ... en toch ook niet.

Alles is mogelijk ... en toch ook niet.

In de diepte van de ziel

In de Bundeling kun je verdriet beleven over de onwetendheid van de mens. Chaos zwiept je door alle tijden heen met alle onwetendheid die daarbij hoort. Daar waar deze spreiding in tijd en bewustzijn met elkaar verbonden zijn komen zielen bij elkaar. Er vindt dan een diepe herkenning plaats zonder dat je de ander kent. Dit is ziel-in-ziel.

Mensen, die ook bundeling in zich dragen herkennen elkaar in het allereerste moment. De blauwdruk bundelt door alle tijden heen. De blauwdruk bundelt ook bewustzijn in planten, dieren en mensen. Dit heeft niets te maken met het individu, de plant of het dier zelf.

Het is alleen het bewustzijn als ziel-in-ziel.

Als bewustzijn draag je aan het eind van de bundeling 'alle kleuren van de regenboog'. In de diepte van de blauwdruk als ziel-in-stof vind je een bijzondere rust. Er zit een kracht in waardoor je je kunt ontkoppelen van je zelf. Bereid zijn om jezelf op te geven zonder dat te doen is genieten van de blauwdruk. Je van het aardse zijn kunnen ontkoppelen brengt je in rechtstreeks contact met de ziel.

Ziel, leven en stof

De bundelaar heeft de ziel, het leven en de stof in een harmonische eenheid te houden. Deze mens krijgt zielservaringen die niet te delen zijn met mensen die luisteren vanuit ego of wezen. Bundelaars hebben bewustzijnservaringen, waarbij het leven zorgt voor beleving en de stof opent voor 'doorstroom'... naar verder... ..

Bundelaars hebben de mogelijkheid om zowel uit de vulling als uit het potentieel van de ziel een zielservaring te krijgen. Iedere zielservaring maakt je meer compleet.

De bundelaars die er in het verleden zijn geweest, hebben de polariteit geopend voor de herkenning van de ziel. Niet zozeer het bestaan of de betekenis ervan, maar de ervaring van de trillingsvrije ziel in bewustzijn!

Zij hebben het in de mens gebracht. Het is voor de mens een voorbeeld van evolutie. Iets minder dan 1% van de mensheid is pas een bundelaar. Er is dus nog heel wat menselijke innerlijke evolutie te gaan. Bundelaars dragen bij aan de versterking van bewustzijn over de ziel-in-stof.

Een waarschuwing is op zijn plaats: maak niet de fout dat je je de ziel toe-eigent! In de bundeling weet je dat dit precies andersom is: jij bent van de ziel. De ziel heeft jou gevormd en jij bent het middel om de blauwdruk te beleven. Het werkt dus andersom: het is de ervaring van de ziel die je beleeft. Voor jou als mens is dit nieuw, voor de ziel niet.

Nog even het verschil tussen beleving en ervaring: belevingen ontstaan doordat een organisme leeft. Iets kunnen leren van belevingen is de beleving omzetten in ervaring.

Aards- en zielsbeleven

Omdat de menselijke geest zich bewust kan worden van de ziel-in-stof, kunnen er zielservaringen beleefd worden. Er is een verschil tussen het aardse beleven en een zielservaring. Aards beleven is het leven bezien vanuit het lichaam, de geest en het dagelijkse bewustzijn. Het aardse niveau van beleven draagt altijd polariteit.

Bij beleven op zielsniveau geeft de ziel-in-stof informatie vrij die de geest kan beleven. Deze informatie is altijd volkomen nieuw voor de geest. Het is informatie die onbestond voor de zielservaring. Je hebt de informatie puur en alleen uit jezelf. Er is geen overdracht van de een naar de ander. Het is informatie waarbij je na de ervaring niet meer kunt voorstellen dat je dit niet eerder wist. Het is direct leren van de ziel. Ook is het vaak informatie die nog onbestaand was voor de gehele mensheid! Als je een zielservaring beleeft, krijg je altijd iets bijzonders.

Het lichaam liegt nooit en te nimmer. De ziel liegt nooit en te nimmer.
Alleen de geest kan dwalen.

Hoe meer geest er aanwezig is in een levende vorm, hoe meer deceptie er mogelijk is. Zolang de stof leeft is er bezieling. De stof draagt de levensenergie. De stof draagt ook de trillingen. Dit alles is 'zó eerlijk echt'. Als de mens het bestaan van leugenvrije werking van energieën kan aanvaarden, ontstaat er bestaansrecht. Niet alleen voor de mens, maar voor al het leven. Wat zullen de dieren en planten hier blij meer zijn!

Een ziel is trillingsvrij. Een ziel is in staat om stof te bezielen zonder stof te zijn. Even echt! We ervaren ons lichaam als een combinatie van densiteit, vloeibaarheid en ijtheid tegelijkertijd. We gaan zelfs zover om het lichaam de densiteit toe te kennen, de vloeibaarheid aan onze emoties toe te kennen en de ijtheid te zien als gedachten en ideeën. Dit is zo aards. Vanuit de ziel is het lichaam eerlijk, zijn de energieën die er spelen eerlijk, en is de ziel de geest behulpzaam bij het ontdekken van nieuwe ideeën die nog niet bestaan.

Variëteit

Het aardse zijn draagt zeer veel verschillende soorten die voorkomen in de natuur. Zowel aan soorten als aan exemplaren zijn er talloze planten en dieren. De natuur is uiterst gevarieerd. De mensheid telt als één soort, maar heeft ook een uitgebreide gevarieerdheid van types rondlopen. Al deze soorten leven en beleven op eigen wijze de beschikbare vormen, mogelijkheden en lichamen. Ieder leven is bezielt en ieder geleefd leven draagt bij aan een ziel.

Een ego verzamelt belevingen om zich te vullen.

Een wezen verzamelt belevingen om de ziel te vullen.

Een ziel-in-stof verzamelt zielservaring om zich te herkennen.

6. Werking

Levend zijn is iets wat we doen zonder dat we weten hoe we het doen. We weten alleen dát we het doen: we zijn immers levend. Het leven neemt je mee door een enorme hoeveelheid belevingen. De belevingen hangen samen met de werking van de energieën. Zowel de herkenning van de ziel-in-stof als de herkenning van de levensenergie zijn nodig om te beseffen in de werking van de energieën. De uitspraak 'Alles is energie' telt tot en met de werking. Daarboven is er nog veel meer. Veel en veel meer, zonder de beperking van energie. Energieën zijn de verschillende frequenties. Frequenties die dus in de polariteit met lichaam en geest in een lichaam te beleven zijn. Polariteit zorgt hierbij voor de broodnodige afwisseling. Polariteit is totaal iets anders dan de Werking!

Werkking zorgt voor de mogelijkheden. Het zijn de energieën. Werking is namelijk splitsbaar in allerlei mogelijke energieën. Werking is het ene dat het vele mogelijk maakt. Op deze vele mogelijkheden kan 'ingehaakt' worden. Over het algemeen doet dit de geest, soms het lichaam en slechts zelden de ziel of de ontvangst. Als er wordt ingehaakt wordt de inhaking actief voor beleving. Dit is het toe-eigenen. De werking geeft dankzij dit kunnen toe-eigenen de *mogelijkheid* om polariteit te beleven. Alles voor de vulling van de ziel! Werking geeft de mogelijkheid om op trillingen te kunnen inhaken, door ze toe te eigenen zodat ze te beleven zijn. Hoe verder je komt in de drie zielsstadia, hoe verfijnder je deze inhakingen leert waarnemen. Mensen die bewust zijn in de werking worden vanzelf specialisten in het herkennen van energieën. De werking gaat om het bewust kunnen beleven van alle grove en verfijnde trillingen/energieën in de polariteit en deze bewust kunnen plaatsen in herkenning. Als dit toch eens onze psychologen zouden kunnen zijn...

De polariteit bestaat uit twee kanten: aantrekken en afstoten. Het wezen heeft vertrouwen en dat trekt beide polen naar elkaar toe. Het ego heeft angst en twijfel en duwt de twee polen uit elkaar. Met het ego ben je op weg naar uitersten. Met je wezen zoek je de verbinding tussen aantrekken en afstoten en kom je uiteindelijk in het midden uit. De polariteit is het beleven van één kant. Je beleeft de polariteit met je ego óf met je wezen. Het is maar net onder welke omstandigheid je meer in je ego zit (en dus de polen verder van elkaar duwt) en bij welke je meer in je wezen zit. Heb je rustige relaties in volle harmonie, dan leef je meer vanuit je wezen en is er vertrouwen. Zodra er ergens beladenheid ontstaat, activeer je het ego en verwijderen de polen zich van elkaar. Dit kan van langzaam tot zeer abrupt plaatsvinden. Iedere beladenheid zit in het ego. Het ego is óf voor de pluskant óf voor de minkant. Daardoor kan een ego je niet naar het midden brengen. De overstap naar het wezen leert je dat zowel plus als min beide goede en slechte kanten hebben. En dat de pluskant van het leven je niet alleen maar zonnenschijn biedt.

De ziel en levensenergie

De ziel is trillingsvrij en is geen verzameling van frequenties! Als de ziel in werking komt door te bezielen en de geest en het lichaam de levensenergie gaan beleven, dan blijft de ziel nog steeds trillingsvrij. Ook de levensenergie blijft vrij. De levensenergie draag je in je.

De levensenergie is een energie die niet koppelt aan welke energie dan ook! De levensenergie komt rechtstreeks vanuit de ziel in de bezieling. De levensenergie verandert als de stof verdwijnt, maar blijft bestaan in het wezen. In de Sferen heeft het wezen ook de geestelijke energie ter beschikking, maar zonder deze in vergelijk te kunnen brengen met frequenties die door anderen aangedragen worden. In de sferen leer je alleen via jezelf. De ontwikkeling in de Sferen gaat hierdoor een stuk langzamer dan in de stof. Een lichaam hebben is vanuit de sferen enorm wenselijk.

De levende mens op aarde heeft naast de levensenergie ook toegang tot de geestelijke energieën om deze in herkenning te brengen. In de stof zijn we omringd door een grote variëteit van ander leven. Door de polariteit worden we door dit andere leven beïnvloed. In de stof is er levensenergie die van de ziel komt en voor de mens is er geestelijke energie om het bewustzijn te verbreden. Deze twee lijken zich te vermengen in de stof, maar dat is niet zo! Levensenergie blijft bij de bezieling horen. Als de ziel levensenergie terugtrekt heeft dit een bedoeling. Wanneer het leven in beleving te ver afwijkt van de zielsbedoeling vermindert de levensenergie. Soms heel drastisch!

De Werking kun je in de stof met je ego, je wezen en je geest ontdekken. De ziel is niet in energie te vangen. De ziel heeft immers geen trilling.

De werking

De Werking zorgt dat alle energieën altijd beschikbaar zijn. De werking gaat dus over alle mogelijkheden die er in de energieën bestaan. Dat verschillende energieën in de mens verschillende gedachten en gevoelens met zich meebrengen is evident. In de polariteit spreekt de mens over hoge en lage energieën. Hoe hoger hoe beter, want die energieën zijn aangenerender in beleving. Al deze verschillen gaan echter over de polariteit. De Werking start al bij het begin van het ontstaan van de eerste fase!

De Werking maakt alles mogelijk! Eerst stof, daarna geest en tot slot ruimte voor bezieling. De Werking loopt van de eerste tot en met de 6^e fase. De ziel staat daarbuiten!

De ziel komt een universum binnen om materie te bezielen. Dit is ook zo'n zinnetje waar je snel overheen leest, zonder de impact ervan te beseffen. Bezieling doet meer dan alleen de levensenergie activeren in bepaalde stof. Als een ziel kiest voor bezieling in een leven op aarde dan zit daar een bedoeling achter. Werking is de activatie van die bedoeling. Hiermee heeft de ziel gelegenheid om zielsbezit aanreikt te krijgen. Hoe meer de ziel aan vulling heeft (in "bezit" heeft), hoe meer de mens in zichzelf wakker kan maken.

Waar in dit alles zit bewustzijn? Bewustzijn is een vermogen om je ervan bewust te kunnen zijn dat je bewust bent. Bewustzijn is er in vele soorten en maten.

Er is een persoonlijk bewustzijn waarin ego, wezen en geest thuishoren. Ethisch bewustzijn hoort bij de polaire werking. Het collectief bewustzijn van de mensheid is nog afgestemd op het eerste zielsstadium. Zielsbewustzijn is het bewustzijn dat weet heeft in alle zielsstadia. Kosmisch bewustzijn is het bewustzijn van de essentie.

Er zijn maar drie zielsstadia in de aardse kringloop. Drie zielsstadia die in de energieën doorlopen kunnen worden. Er is Karma, Verbinding en Bundeling. Dit alles wordt mogelijk gemaakt dankzij de Werking en is beleefbaar in de polariteit. Het gros van de mensen

heeft afstemming op karma: het toe-eigenen van energieën. Polariteit heeft aantrekken en afstoten. Karmisch gezien doen we niet anders!

Karma zoekt betekenis en is polair.

Verbinding overbrugt afstand.

Bundeling brengt samen.

Werking maakt het toe-eigenen van energieën mogelijk.

Werking is de bedoeling,
een weg met ontelbare mogelijkheden
waarbij je vertrekt om thuis te komen.

De kringloop van een ziel

Starten we vanuit de ziel dan gaat een ziel - in ons geval - een aardse kringloop in. Een kringloop van een ziel gaat over een hele cyclus van incarnaties. Alle levens die nodig zijn om de kringloop op aarde in de stof en buiten de stof te kunnen bevatten in het bewustzijn. Een ego is één leven en bevat aardse levensfasen zoals baby, kind, tiener, volwassene tot en met bejaard zijn en de dood met alles wat er in dat ene leven meegemaakt wordt. Het wezen gaat twee zielsstadia mee en dit omvat vele levens. De ziel-in-stof probeert alle zielsinformatie bij elkaar te brengen en met de geest te begrijpen. De Werking zorgt voor de mogelijkheden, de polariteit voor de mate en de manier waarop de energieën tot uiting komen. Als de ziel gevuld is en terugkeert in de oorsprong kan de essentie verder.

Het bewustzijn

Beleven in de stof kost tijd. Geboorte, groei, bloei, vergaan. Keer op keer. Eén stapje tegelijk. Ieder leven draagt beleving en hoe bewuster de energieën beleefd worden, hoe meer de geest herkend wordt in de werking. Leven is er om te beleven. Belevingen zijn er om te verwerken. Verwerking geeft herkenning in hoe de geest werkt en het maakt toegeëigende energieën vrij. Er bestaan zoveel mogelijkheden waarin de snelheid verschilt, waarin de frequenties verschillen, waarin de 'zintuigen' verschillen. Er bestaat nog zoveel dat voor de mens onwaarneembaar blijft, omdat we er zintuiglijk niet voor zijn toe-gerust. Bewust zijn in de persoonlijkheid is de dimensie die we in de Werking binnenwandelen. Bewustzijn van de ziel ontstaat ook dankzij de Werking. Hierdoor zijn we in staat om als ziel-in-stof te beleven dat er bestaan is vóóordat de ziel in het bestaan wordt geroepen. Bewustzijn omvat heel wat anders dan Liefde. Bewustzijn verlost.
(In de volle acceptatie dat onze ervaring hierin nog niet beleefd of begrepen kan worden, wordt deze door ons verderop in dit boek toch aan het papier toevertrouwd.)

De werking van bewustzijn

Bewustzijn kan zich overal in bevinden. Leeft het bewustzijn in een persoonlijkheid vanuit een **aards perspectief**: dan is er ego en wezen in bewustzijn. Leeft het bewustzijn in de persoonlijkheid vanuit een **zielsperspectief**: dan is er ziel-in-stof als bewustzijn mogelijk. Is het zielsperspectief herkend, dan pas volgt de opening naar de essentie, die je op weg helpt naar verder... Vanuit het aardse perspectief bekijk je een situatie vanuit de geest en dan volgt er bewustwording dankzij ego óf wezen.

Het is echt óf ego óf wezen. Typisch iets van de polariteit. Ego aan de ene kant, wezen aan de andere kant. Ze bestaan allebei, en één van beide zal er actief zijn.

Bekijk je een situatie vanuit ziel-in-stof dan zie je de connectie tussen de werking en de polariteit. Je bestaat dan uit drie ikken: een ego-ik, een wezens-ik en een ziel-in-stof-ik. Dit zijn inderdaad de drie zielsstadia, die er tot herkenning gebracht kunnen worden.

De werking van energie

De werking van energie beleven in het bewustzijn van de ziel is totaal anders dan de werking beleven vanuit het ego. Het ego draagt de beladenheid die verhelderd wordt door de mate en de manier waarop plezier, angst, boosheid en verdriet enz. tot uiting worden gebracht. In het ego kun je een slachtoffer zijn, die een redder nodig heeft en een dader kan aanwijzen. Het laatste wat een slachtoffer zal doen is een antwoord zoeken bij de eigen toe-eigeningen. Het klinkt cru, maar toch zit hier de kans op verwerken en bevrijden van toegeëigende energie. Niet altijd ben je je hier bewust van.

In de ziel is er nooit een slachtoffer. De vulling van de ziel is absoluut onbeladen. Weten van waaruit je de werking beleeft is bewust zijn. Het ego vraagt om bevrijding van beladingen. Het wezen heeft vertrouwen in het midden van de polen en zoekt de gulden middenweg. De ziel-in-stof beseft dat bevrijding van beladenheid het zicht verheldert. Het ego hoeft zeker niet weg; het ego ziet immers verschillen en kan vergelijken.

Een ego wat maar weinig onverwerkte toe-eigeningen meer heeft, zal gemakkelijk ondersteunend kunnen zijn voor zowel wezen als ziel. Een ego zal nooit de menselijke mogelijkheden verliezen om emoties te tonen. Ze zullen echter niet geladen zijn met onverwerkte toe-eigeningen door verdrukking en ontkenning van beladenheid. De energieën liegen niet. Net zomin als het lichaam dat doet. Het menselijke bewustzijn is er om de geest helder te krijgen, De ziel bewaart de vorderingen.

De werking en de polariteit zijn er immers voor iedereen.

Vanuit een ziel-in-stof kan er ook beleving starten. Beleving die een aanwijzing is, die je helpt om iets in jezelf helder te krijgen. Zo beleef je de werking bewust. De ziel-in-stof helpt je om beladenheden in het ego te bevrijden.

In je ego reageer je alsof de ander een ander is. Vanuit je ego heb je geen contact met een ziel. Het ego is niet in staat om de ziel bewust te ontvangen. Blijf je aan de zielskant, dan blijf je in de Werking. Je verliest soms de werking door beïnvloeding van iemand die een sterk ego heeft. Gebruik de beïnvloeding voor inzicht! Dan blijf je in de bewuste werking! De Werking geeft je doorzicht. En mocht je terugvallen in het ego, dan weet je dat je vermogen om het vanuit de zielskant te bekijken altijd terug komt en direct aanwezig is als het nodig is.

De werking biedt de omkering van het aards zijn naar het ziel-in-stof zijn

Het is een uitdaging om deze omkering aan te gaan. De omkering van de ziel voorop, de menselijkheid als tweede en het ego achteraan. Het neemt tijd om dit in alle gedachten en gevoelens van je geest te laten doordringen. Het is de ziel boven je geest plaatsen, zodat de omkering overal in plaatsvindt. De geest is het middel om de ziel in besef te krijgen.

Ook na de omkering is het zo, dat de ziel de geest als transportmiddel blijft gebruiken ten behoeve van de informatieoverdracht aan het wezen. Vreemd genoeg gebeurt dit door je eigen geest aan de kant te zetten en het geestvrije schrijven te ontvangen.

Je mag wel beseffen dat het niet wordt herkend wanneer je als ziel-in-stof aanwezig bent. Sterker nog: mensen proberen je onbewust bewust naar je ego terug te trekken. Het aardse ego is immers het deel dat actief is in ontmoetingen. Ontmoet je elkaar echter op het niveau van ziel-in-stof, dan is dit altijd een bijzondere ontmoeting. Beiden blijven vrij van beïnvloeding en er is een woordenloze herkenning. Blijf je zelf anderen ontmoeten vanuit ziel-in-stof, dan geef je iedere keer een ander de gelegenheid om de omkering te beleven.

Werking, toe-eigenen en beïnvloeden

We staan als mens constant onder elkaars beïnvloeding. In het kort is dit de werking van energie in de stof. Zonder het in de gaten te hebben beïnvloeden we onze medemens door "onzelf" te zijn. Onze persoonlijke verzameling ikken reageren op de energieën als motten op een lamp zonder dat dit voor ons merkbaar is. De werking van de energieën is onzichtbaar. Welk "ik" aan het stuur staat is ook onzichtbaar en wordt pas opgemerkt in de polariteit wanneer de manier van uiten aan bod komt. Geladen met emotie is het ego, geladen met compassie is het wezen, open en ongeladen is de ziel-in-stof.

De Werking heeft altijd energieën beschikbaar zodat ze in de levende stof toegeëigend kunnen worden en kunnen beïnvloeden. Ook onwaarneembare trillingen kunnen hun invloed uitoefenen op levende wezens. Zij beïnvloeden hen onbewust. Dankzij de menselijke geest kunnen veel energieën bewust worden. Zodra trillingen waarneembaar zijn kunnen ze ook herkend worden in hun werking. Energieën hebben allen hun specifieke functie. De polariteit zorgt voor zichtbaarheid.

Het toe-eigenen gebeurt volledig in de Werking.

Bij het toe-eigenen blijft de polariteit ongemoeid!

De mens heeft een zeer sterk vermogen tot toe-eigenen en daarmee brengen we iedere dag allerlei energieën van anderen tot in onze persoonlijkheid. Meestal onbewust trouwens. En door onze dagelijkse contacten "sproeien" we onze energieën ook vrijelijk de directe omgeving in.

Als geen ander wezen beïnvloeden we elkaar! De wisselwerking in mensen is fenomenaal. We beïnvloeden elkaar constant ongezien met onze energieën. We beïnvloeden elkaar ook met onze geest zichtbaar via wat we zeggen, aanwijzen, laten voelen, laten rijken en proeven, waarbij het spreken, laten zien en benadrukken het sterkst vertegenwoordigd zijn. We beïnvloeden elkaar zichtbaar via onze ego's en doen daarbij ons best om ons eigen ego goed uit de verf te laten komen. De beïnvloeding van het ego is werkelijk groots! En al die tijd is de ziel niet te beseffen en niet te beleven. We zijn zo bezig onszelf zichtbaar op de kaart van herkenning voor anderen neer te zetten, dat we niet beseffen hierbij de ziel te begraven onder dikke lagen onbewustheid. Alleen 's nachts als we diep in slaap zijn is de ziel actief. En daar is het grootste deel van de mensheid zeker onbewust van. Dat de ziel ook overdag actief kan zijn laat de ziel-in-stof zien.

De eerste keer dat we iets beleven zijn we nog onbevooroordeeld. Er is nog geen herkenning. De eerstvolgende keer is een soortgelijke beleving al gekleurd door de eerdere ervaring. En daar bovenop krijg je advies van anderen, je krijgt hun belevingsverhaal en voor je

het weet gaat het om het recht van de sterkste mening. Pas bij het naar buiten brengen van wat er zich is toegeëigend komt dit in de polariteit!

In de werking bestaan kwaadheid en liefde allebei als mogelijkheid met elk een complete waaier aan gradaties. De werking van energieën is alleen het aanbieden van mogelijkheden. Pas als we de energieën van b.v. kwaadheid of liefde zelf uiten, brengen we ze in de polariteit. De mate en de manier waarop we kwaadheid en liefde omzetten tot in onze handelingen, betekent eigenlijk een kans om te beseffen op welke manier we met die specifieke frequenties omgaan. Gebruik de werking van de energieën simpelweg voor zelfherkenning! Met zelfherkenning wordt dus de mate en de manier bedoeld waarop we zelf de verschillende frequenties tot expressie brengen. Welke trillingen manifesteren we, welke brengen we niet tot realiteit en waarom niet? En wat houden we vast?

Overall waar we onbewust een frequentie tot in de persoonlijke realiteit brengen, zullen we deze toe-eigening tot uitwerking dienen te brengen. Het is vragen om herhaling. De kans op uitwerking wordt in iedere herhaling geboden. Al zijn de omstandigheden anders, in de uitwerking gaat het nog steeds om dezelfde vastgehouden onbewuste energie die omgezet mag worden in bevrijding.

Het is pijnlijk als je jezelf niet kent, en ook als je je zelf niet bent. Herkennen wat lering is en wat bij jezelf hoort is voor ieder mens een uitdaging. Voor alle energieën geldt – als ze eenmaal aangetrokken zijn - dat ze in bewustzijn tot uitwerking gebracht dienen te worden, zodat de energieën na uitwerking weer kunnen terugkeren in het potentieel.

Vanaf de puber-tijd beginnen we aangedragen advies van anderen te weigeren. Het is de aanloop naar volwassenheid. In de volwassen fase gaat het om individueel bewust te worden. En om bewust te worden van alle energieën die in de polariteit een rol spelen. Over het algemeen vraagt de fase van ouderdom om de zich toegeëigende energieën bewust te beleven en daardoor te bevrijden. De ziel-in-stof-mensen beginnen hier al aan het begin van hun volwassenheid mee.

Het zich toe-eigenende vermogen

Het zich toe-eigenende vermogen van de werking is het belangrijkste aspect om iets tot manifestatie te kunnen brengen! Je kunt zeggen dat hiermee een deel uit de eenheid gehaald kan worden en dan tot deelfacet gemaakt wordt.

Het deelfacet beleeft een ogenschijnlijke afgescheidenheid ten opzichte van de werking, maar blijft er tegelijkertijd deel van uitmaken. Met andere woorden: het zich toe-eigenende vermogen is een gespleten eenheid, die onvoorwaardelijk één geheel vormt. De Werking is bedoeld om de zich toegeëigende energieën tot zelfherkenning te brengen. Wat heb je je bewust of onbewust toegeëigend? En hoe beïnvloedt dit je leven?

Jouw 'zijn' brengt de toe-eigening tot in je gedachten, tot in je ideeën, gevoelens en emoties, zodat deze in de realiteit tot manifestatie gebracht kunnen worden via je innerlijke beleving en je handelingen. Dit gebeurt zowel bewust als onbewust, via jezelf of in contact met anderen. Wanneer bewustwording overgaat in 'het zich bewust zijn' van de toe-eigening worden de trillingen herkend en word je geopend voor de bevrijding van de toe-eigening. De trillingen vloeien dan terug in de werking. Klaar om door een ander toegeëigend te worden voor herkenning, verwerking en bevrijding.

We hebben als mens een aantal menselijke mogelijkheden die bij iedereen als een soort standaard aanwezig zijn. Iedereen kan begrijpen dat we het vermogen hebben om verdrietig te zijn, maar we zijn niet de hele dag aan het huilen. Er is ook de mogelijkheid om vreugde te beleven. We zijn ook niet de hele dag vreugdevol aan het rondhupsen. We hebben allerlei verschillende trillingen ter beschikking staan om onze innerlijke beleving tot uitdrukking te brengen. De persoonlijkheid eigent zich een trilling toe en pas dan krijgt deze trilling zijn vorm en expressie. Pas dan! We hebben de mogelijkheid om kwaad te worden, maar we hoeven met die mogelijkheid niets te doen. Als we de kwaadheid onderdrukken wordt deze beladen. Wat we onderdrukken bepaalt wat we ooit tot herkenning dienen te brengen. De mate en de manier waarop we trillingen tot uiting brengen in de polariteit bepaalt hoe we ons voelen, wat we denken, wat we vinden en doen. Het bepaalt ons gedrag en zelfs onze samenleving.

Het verschil tussen ego en persoonlijkheid

Het **ego** bevindt zich in de polariteit en draagt zorg voor de belevingen en de kleuring van de ervaringen die er in dat leven worden opgedaan. Het ego fungeert als behouder en beschermer van de vorm. Een ego gaat één incarnatie mee.

Een **persoonlijkheid** draagt zowel het ego als het wezen in zich, waarbij het wezen de vertegenwoordiger is van de ziel. Het wezen draagt de menselijke mogelijkheden. Het wezen is de tussenstap tussen ego en ziel.

In jouw persoonlijkheid zijn alle menselijke mogelijkheden permanent aanwezig en je kunt deze altijd gebruiken. Deze mogelijkheden zitten in het wezen. Je kunt ze tot uiting brengen wanneer je het ego inzet. Het ego heeft de grootste capaciteit om iets te verwerklijken en zichtbaar te maken. Maar goed dat we een ego hebben! Hoe zouden we anders iets op een eenvoudige manier tot herkenning kunnen brengen?

Het ego is de vormgevende kracht. Het maakt zichtbaar. Het ego bevat ook de vrije wil. Het ego brengt de bewustwording op gang en blijft - bij interesse - doorgaan totdat er bewustzijn aanwezig is. Het is het ego dat ons laat leren en manifesteren. Het ego bevat onze programmatie voor dit leven en is onze energie van behoud. Het ego gebruikt een toe-eigening meestal voor een baatzuchtige omzetting van de trillingen/de energieën. Het is belangrijk om te beseffen dat iedere incarnatie een bijdrage levert aan de ziel.

In de Sferen blijft het bij innerlijke beleving.

Na verblijf in de Sferen ontvangt het wezen een nieuwe incarnatie en krijgt daarbij ook een nieuw ego. Het nieuwe ego heeft geen enkele weet van een vorig leven en vorige belevingen. Het wezen krijgt bij incarnatie de onverwerkte toe-eigeningen mee, omdat het wezen hiervan de drager is.

Tijdens het leven in de Sferen heeft het wezen er geen last van, want de last wordt bewaard door de planeet Aarde.

Pas in de baarmoeder worden de onverwerkte toe-eigeningen weer toegevoegd aan het wezen. Zo sluiten levens in de incarnatiekringloop naadloos op elkaar aan.

Je zou dus kunnen zeggen dat:

De werking de mogelijkheid biedt om energieën tot beleving te brengen en dat dit met het lichaam (innerlijk en/of uiterlijk) tot manifestatie gebracht wordt.

Dit is het grootste voordeel van het hebben van een lichaam! Het is het lichaam dat de mogelijkheid biedt tot onderlinge uitwisselingen met anderen! Intermenselijk gebeuren brengt ook daadkracht teweeg (de een dwingt de ander tot actie). Er is vrije wil, er is onderlinge beïnvloeding, er is beladenheid van toe-eigeningen. Daarom kun je in één leven in de stof zo buitengewoon veel aan bewustzijn winnen!

Ieder mens heeft alle menselijke mogelijkheden tot zijn beschikking. We kunnen emoties als blijdschap, schuld, plezier, kwaadheid, verdriet, angst, genieten, jaloezie, schaamte enz. gebruiken zoveel we willen. Het zijn allemaal mogelijkheden die je niet kwijt kunt raken! Je hoeft met zo'n standaardmogelijkheid niets te doen, maar je kúnt het wel.

Je kunt de uiting ervan belichamen, maar de oorsprong niet.

Die oorsprong behoort tot de algemeen menselijke vermogens. Een menselijk wezen draagt informatie betreffende het mens-zijn. Een hond draagt informatie wat betreft het hond-zijn. Een eikenboom draagt informatie wat betreft het eikenboom zijn.

Eenmaal in de stof draagt de werking van de energieën zorg voor de dagelijkse belevenissen, dankzij de mogelijkheden van het ego en het wezen om zich toe te eigenen om te herkennen, te verwerken en te bevrijden. Hierdoor beschik je over gedachten en gevoelens om jezelf mee te manifesteren. Gedachten en gevoelens zijn de geestelijke kwaliteiten in een mens en deze spelen zich eerst in het innerlijk af. Je hebt denken en emoties om deze geestelijke kwaliteit naar buiten te brengen voor overdracht, ontlading, herkenning en zichtbaarheid voor jezelf en anderen. Je beschikt over daadkracht om dat wat je bent de wereld in te brengen. En ondertussen ben je ook nog met van alles bezig.

Je bent bezig om een eigen plaatsje te veroveren tussen al die anderen. Je bent ook bezig om je door die anderen te laten beleven en je te laten beïnvloeden. Je motiveert, manipuleert, je hebt je talenten en je tekorten. De mens is een wezen met kwaliteiten waarmee we zelscheppend onze wereld kunnen vormgeven. Wat we ons bewust of onbewust toe-eigenen dienen we te beleven. Hoe meer bewustzijn in deze...

Omsloten
door vergeving
laat de mens
de passiebloem
verschijnen,
om te ontdekken
dat de kiem
in het zaad
verborgen lag.

7. De ziel

De ziel is trillingsvrij. De ziel creëert de Werking. De ziel heeft hiermee zelf de mogelijkheid geschapen om zichzelf te vullen! Ziel, werking en manifestatie in de polariteit vertaalt als ziel, geest en lichaam. Alles in ongekend grote verscheidenheid aanwezig, met talloze mogelijkheden, die weer ontzettend veel verschillende gradaties van uitingen kunnen hebben. De ziel voedt zichzelf via de werking. Zo ontstaat vulling. De vulling ontstaat door de bevrijding van de zich toegeëigende energieën. De werking is het grootste vermogen tot voortgang! Het zal steeds meer bewustzijn kunnen voortbrengen!

De werking draagt het vermogen
tot **plaatsing** van het gebeuren

De polariteit draagt het vermogen
tot **herkenning** van het gebeuren.

De zevende fase

De zevende fase is de ziel. Dit is gezien vanuit de mens in de stof. De drie zielsstadia zijn herkend en de ziel komt open voor beleving. Een ongekende schat aan informatie is er in die ziel te vinden. In de ziel ben je geen mens meer. De ziel is het begin en het eind van de incarnatiecyclus. Ons dagelijkse bewustzijn kan informatie uit de ziel ontvangen. Met nadruk op het woord ontvangen, want je kunt er vanuit je denken en voelen (je geest) niet naar toe. De ziel is als een stille stem die spreekt zonder geluid. De ziel is alleen te verstaan als je zelf geen enkele richting hebt uitstaan. Zelfs niet eens een miniem verlangen om te ontvangen. Je zelf tot nul reduceren. Zo open zijn dat er geen zelf meer in je actief is. Zelfs het niets-doen dient overstegen te worden. Je zelf zo totaal onbelangrijk kunnen maken maakt je transparant zodat je als mens de ziel kunt ontvangen in je wezen.

*Het zielsbewustzijn is volkomen anders
dan het dagelijkse bewustzijn en bevat meer informatie
dan er in de grootste bibliotheek te vinden is.
Ook andere informatie trouwens.*

Transparant zonder een zelf... en dan merk je dat er vanuit de ziel constant informatie jouw kant op stroomt. Op dat moment kom je ook in contact met de perfectie van de illusie van de polariteit! Vanuit de ziel kun je zien hoe perfect de polaire illusie is opgebouwd en hoe ego, wezen en geest zichzelf hierin zoeken en ontplooien. Dwars door alles heen is er de zielsbedoeling. Vanuit de ziel is er overzicht. De constante informatie van de ziel stroomt ook als de ziel nog niet gevuld is. Het al dan niet gevuld zijn maakt voor de informatiestroom niets uit! Al het weten van de ziel is al aanwezig voordat de vulling begint. De vulling is de omzetting van weten in beleefd hebben. Ieder bezielde leven heeft deze constante informatiestroom ter beschikking!

De ziel heeft bezieling en leven als mogelijkheid tot voortplanting en manifestatie. Dit is slechts één van de zielsmogelijkheden. Een ziel heeft ook de mogelijkheid tot *deling*. Door een zielsdeling ontstaat er geen vermeerdering! Door de deling krijgen alle verschillende zielsfasen vorm en functie. In iedere fase van deling besta je! Ook al ben je er je niet bewust van. Ook in het onbewuste besta je! De zielsdeling geeft je de kracht van de tegelijkertijd. De ziel is bewust in alle fasen.

Een ander vermogen van de ziel is naast leven en delen *het kunnen behouden van waarde*. Dit behouden van waarde geeft iedere manifestatie een specifiek doel. Dankzij het behouden van waarde overwint het doel van een leven altijd. Deze waarde van leven bestaat zelfs al vòòr de deling!

Omdat de huidige mens nog steeds een verkeerde inschatting maakt over het behouden van waarde en dit eerder ziet als kapitaal en macht in plaats van leven, gelijkheid en delen, wordt door deze misvatting de voortgang van de zielsvulling afgeremd. Er zijn dus meer levens nodig. Hoe meer de zielswaarde beseft wordt, hoe gemakkelijker de verbinding gelegd kan worden naar andere zelden in andere fasen.

Nog een ander vermogen van de ziel is het vormende vermogen van de ziel om stofomzetting te realiseren. Een ziel-in-stof – als scheppende potentie van de ziel – bestaat uit ruimtelijk- en tijdgevulde stof die dagelijks omzetting ondergaat om de verschillende zielstadia te kunnen ontdekken.

Stof neemt ruimte.

Geest heeft ruimte.

Ziel geeft ruimte.

Tijd, plaats en ruimte worden beleefd in de stof. Dat wat de mens de dood noemt, is de scheiding van lichaam en geest, zodat er ruimte ontstaat om de stoffelijke dimensie los te laten en zich over te geven aan het wezen.

Hoe sterker een mens blijft hangen aan concepten zoals tijd, plaats, en ingenomen ruimte(vorm), hoe minder zelfloosheid er bestaat. In de polariteit is dit zeer goed waar te nemen. De ziel geeft zelfloosheid ruimte. Het zelf beziet het leven vanuit het bestaan. Zelfloos is het leven bezien vanuit het ongeziene beginloze. Hieruit verschijnt écht nieuwe informatie. Zolang je in de stof leeft, *ontvang* je dit zelfloze zielszijn. Je bewust openen voor ontvangst door zelfloos te worden is een mogelijkheid om het ongeziene te ontvangen. Het vraagt om veel oefening om een kort poosje zelfloos te kunnen zijn.

Over het algemeen zijn mensen zich er dus niet bewust van dat hun leven door het beginloze wordt begeleid. Doordat men in de stof leeft, brengt men dit zielszijn intussen onbewust tot de stof. Het is nodig voor de groei van het bewustzijn. Je op het beginloze beroepen is het zelfloze tot een zelf willen maken en dit is ten enen male onmogelijk. Het beginloze is zelfloos. Zielszijn is leven vanuit de ziel. Zielszijn is sereen, licht, los en is af en toe zelfloos 'beleefbaar' in de stof. Open zijn in zielszijn is ziel, geest en lichaam los van elkaar beleven als totaal verschillende soorten van bewustzijn. Er is dan zielsbewustzijn, geestelijk bewustzijn, lichamenlijk bewustzijn en stoffelijk bewustzijn. Als ze daarna weer worden samengevoegd beseft je hoe de persoonlijke *zielsvulling* wordt opgebouwd. Als dit beseft in je is geïntegreerd uit dit zich als een verbreding van je bewustzijn. Zo ontstaat tegelijkertijd *zielsbezit* en een fractie herkenning van het beginloze.

Een zielsbeleving

De ziel staat constant in contact met het wezen. We leren de ziel ook kennen met behulp van het wezen. Dit is geen zielszijn maar ontvangst uit de ziel. Hiervoor is open zijn voldoende en je hoeft niet persé zelfloos te zijn. Intuïtie ontvang je dwars door je ego heen. Brilljante ideeën zijn een andere vorm van ontvangst vanuit de ziel.

Het wezen kan ook uit de geest van de stofloze mens ontvangen. Je ego tijdelijk aan de kant kunnen zetten is hiervoor al voldoende. Dit is een zeer begaanbaar pad en is al bekend. Onderscheid kunnen maken vanwaaruit er wordt ontvangen vergt weer oefening. De mens met de zich toe-eigenende geest staat voorop om je het hoogst mogelijke te melden. Wees gewaarschuwd.

Het menselijke wezen ontvangt gedachten en gevoelens (geest) in beleving om informatie te kunnen interpreteren. De uitkomst hiervan wordt in het ego opgeslagen. Wat het ego is voor één leven is de ziel voor álle geleefde levens, ook de stofloze levens van de Sferen. De ziel gebruikt deze vulling om je er – wanneer nodig – een zielsbeleving uit aan te bieden. Een zielsbeleving verschijnt soms in de vorm van een déjà vu of soms als innerlijk weten. Deze informatie komt uit de vulling van de ziel.

De ziel heeft ook onaangeraakt weten dat zelfloos via een zielsbeleving in informatie wordt omgezet. Dit zijn achteraf altijd zeer bijzondere belevingen. Wat er aangeboden wordt voor herkenning is volkomen helder. Zelden maak je een sterker zeker-weten mee! En je kunt je naderhand ook niet voorstellen dat je dit een half uur eerder nog niet wist. En toch... is het voor jou als mens volkomen nieuwe informatie. Leren van de ziel is geweldig. Bij een zielsbeleving is er geen wil. Je weet ook niet wat je aan informatie gaat krijgen. Een zielsbeleving is nooit hetzelfde! Je beleeft deze zielsinformatie en dit activeert iets in je... een soort van diep verborgen en bedekt weten komt open...

De zielsstuwung

En dan is er nog de zielsstuwung. Door de stuwung kan de omkering ontstaan van ego naar ziel. Een stuwung krijgt ieder mens in de stof mee! Een zielsstuwung bestaat óf uit opstuwung naar oplossen, óf uit opstuwung naar versterken óf uit opstuwung naar verspreiden. In de ziel ontstaat tijdens de bezieling een driedeling. Twee delen blijven in de onaangeraakte ziel als het diepe weten dat via een zielsbeleving aangereikt kan worden. Het derde deel zorgt voor het kunnen beleven in een stoffelijk lichaam. Het vormt de ziel-in-stof. In de ziel-in-stof kun je de stuwung dus bewust inzetten om je in je leven te begeleiden! De drie delen blijven verbonden, al bevindt zich één deel in een stoffelijke wereld. Het deel in de stof kan uit de vulling ontvangen. Dit deel voorkomt dat je iets dat al in de vulling zit nóg een keer wilt gaan beleven. Dit deel zorgt dus voor de voortgang.

En dit deel stopt herhaling. Het is immers al in zielsbezit.

We gaan nog even terug naar de fase van de ziel van vóór de driedeling, toen de ziel nog alle drie de delen in zich droeg. In de ziel zijn deze drie delen volkomen gelijk. Ze zijn absoluut gelijkwaardig. De een is niet beter of groter dan de ander, niet fijner of gunstiger. Wel anders! Er zijn dus drie zielsstuwungen. Een zielsstuwung is een constant voedende stroming die je blijft voortstuwung.

Omdat we als mens allemaal een zielsstuwung hebben meegekregen, kunnen we hiervan de werking beleven. Iedereen kan bewust worden van de eigen zielsstuwung! Alleen al omdat we een heel leven lang dezelfde zielsstuwung beleven. Vaak beleven we deze nog zonder te herkennen. Wat toch wonderlijk is, want het vormt de ondergrond van je bestaan. Als volwassene ben je de bezieling allang vergeten. We hebben het trouwens ook te druk met allerlei taken die we voor onszelf als menselijke samenleving hebben opgebouwd. Aardse zaken, waardoor het zielsdeel nog verder naar de achtergrond verdwijnt. We zijn als mens deel van een maatschappij. Gelukkig komen er steeds meer mensen die zichzelf willen leren kennen. Mensen die hun authenticiteit willen vinden. Waarbij het herkennen van de eigen zielsstuwung hen zeker tot voordeel strekt. Je herkent hiermee direct het diepste deel in jezelf als ziel-in-stof!

Wat bijzonder is aan de zielsstuwungen, is dat de ene niet beter is dan de andere, wel anders. Je eigen zielsstuwung is je beste kans om de zielsbedoeling van je leven te ondersteunen. Er zijn drie zielsstuwungen waaruit één van de drie de zielsbedoeling in de stof bijstaat. Een zielsstuwung gaat – net als het ego – maar één leven mee. En net zoals het wezen een nieuw ego meekrijgt bij een nieuwe incarnatie, zo geeft de ziel ook een nieuwe stuwung mee ter ondersteuning van de ziel-in-stof.

De stuwung verstrekt en versterkt ontwikkeling.

De zielsstuwung heeft een dubbele functie. Aan de ene kant verstrekt de stuwung je de mogelijkheid om een specifiek deel van de ziel-in-stof te beleven. Je zielsstuwung zul je beleven als een natuurlijkheid en een vanzelfsprekendheid. Aan de andere kant versterkt de stuwung ook de ontwikkeling van het bewustzijn. Het stuwt je naar belevingen die nodig zijn voor de zielsbedoeling en hierdoor ontstaat er ook vulling voor de ziel. De drie zielsstuwungen zijn Liefde, Licht en Kracht. Liefde zien we als het allerhoogste, Liefde en Licht wenssen we elkaar toe met kerstmis en met Kracht weten we nog niet goed wat ermee te doen. We zetten Kracht al gauw tegenover Macht en daarmee maken we van Kracht een tegenstelling. Kracht als zielsstuwung is versterkend en biedt groei! Laten we niet vergeten dat de zielsstuwungen gelijkwaardig zijn. Liefde, Licht en Kracht als stuwung zijn alle drie even fantastisch.

2/3 deel blijft in het onaantastbare zielsbewustzijn

1/3 deel landt in de stof als zielsstuwung.

Wanneer je een Liefdesstuwung meegekregen hebt, dan zijn Licht en Kracht achtergebleven in de onaangeraakte ziel. Ben je iemand met een Liefdesstuwung, dan is het je sterkste kant om van een ander te houden en die te laten delen in de liefde die jij bent. In de polariteit kan dit voor een ander heel fijn zijn, maar soms ook heel benauwend. Iedere zielsstuwung geeft altijd de mogelijkheid om ook de tegenstelling te beleven. Het duidelijkst is dit in de Krachtstuwung. Wanneer je een Krachtstuwung draagt, is het je sterkste vermogen om iets in beweging te zetten en groei aan te sturen. Je inspireert anderen, je stimuleert ze en begeleidt ze waar nodig. Dit is de zielsbedoeling voor een krachtstuwung. Kracht op een fijne en animerende manier overdragen op anderen. Kracht in vermenging met macht gebruikt over het algemeen de meer egocentrische manier. Macht laat altijd een vorm van hebzucht zien. Geen wonder dat deze stuwung het

vaakst negatief in beeld gebracht wordt. Kracht als kracht biedt gave en aanleg begeleiding. De beste docenten zijn krachtstuwings.

Wanneer je een Lichtstuwings hebt, kun je actief je licht ergens op laten schijnen en zo de donkere hoekjes verlichten. Het zal ook de omstanders inzicht bieden. Lichtstuwings zijn geweldig als het gaat om zaken te belichten en de missende stukjes te ontdekken. In de polariteit kan dit zeer onthullend zijn. Een lichtstuwings zal altijd om meer informatie vragen. Al weten ze niet wát, ze weten wel dát er nog iets ontbreekt.

De drie zielsstuwings geven de ziel-in-stof ondersteuning. Iedere stuwings geeft een bijdrage. Niemand bestaat voor niets. Alle stuwings hebben iets speciaals en ze zijn gelijkwaardig. Liefde is voor de mens de hoofdmoot in het leven en veroorzaakt tegelijkertijd ook de meeste trubbels. Kracht wordt verward met macht en Licht mag je laten schijnen zolang je maar niet boven het maaiveld uitkomt. Dan zijn er genoeg dimmers.

Terwijl we nog steeds voor de liefde willen gaan... versterkt dat nu juist de polariteit die de mens nodig heeft om zichzelf te kunnen herkennen.

Hebben en zijn

Met een ongelooflijke drang om zich van alles toe te eigenen zegt de mens dat we een ziel hebben. Het woord 'hebben' is hierbij echter onjuist. Het zou het woord 'zijn' moeten zijn. Wij 'hebben' de ziel niet. De ziel heeft ons. We zijn van een ziel. De ziel heeft ons gevormd. We zijn een bezielde levend wezen, net zoals een hond, een vlieg, een dolfin en een mensaap. We zijn levende wezens met een eigen bewustzijn en een lichaam.

Op dezelfde manier eigenen we ons ook alle drie de zielsstuwings toe. We herkennen ze immers alle drie, dus zijn ze van ons. Bewustzijn start als een zeer forse toe-eigenaar! Pas als ziel-in-stof beseft het menselijke bewustzijn dat het niet gaat om het toe-eigenen maar om te beseffen.

De stuwings maakt ook het niveau van je vulling duidelijk. Niet de specifieke inhoud, maar wel hoe je omgaat met je stuwings. Je bestaat omdat je waarneemt en waarneembaar bent. Dat je verschillend waarneemt... klopt. Dat anderen jou ook verschillend waarneemen... klopt ook. In onze waarnemings verschillen we. In het feit dat we bestaan zijn we gelijk. Het lichaam is zichtbaar. Zichtbaar voor jezelf en zichtbaar voor anderen. De ziel is niet zichtbaar, de ziel blijft ongezien. Er zijn drie delen van de ziel te ontdekken! De andere twee delen van de drie-eenheid van de ziel zijn de onaangeraakte delen vanwaaruit je bijzondere zielsbelevings kunt ontvangen. Er bestaat ergens heel diep van binnen een weten dat je meer bent dan je lichaam met je verstand en je gevoelens. Soms krijg je zielsbelevings die dit duidelijk maken. De aanvaarding van de zielsstuwings is niet zo moeilijk. Het is immers de bron van je bestaan.

Bezieling

De driedeling in de ziel van oplossen, versterken en verspreiden zijn de stuwings. Stuwings waaruit gekozen wordt tijdens het indalen van de bezieling. Als het zielsbewustzijn wil groeien, moet het zich eerst tot oplossing brengen, vervolgens sterker worden en zich dan verspreiden. Om daarna een derde deel van zichzelf uit te spugen en te laten overgaan tot in het zijn, want daar zit nieuw, nieuws en groei in. Dit gebeurt al bij het verlaten van de drie-eenheid. De stuwings is als deel van de ziel een prima mogelijkheid om nieuw en nieuws in de stof te creëren. Iets wat NIET kan *in* het zielsbewustzijn!

Relaties bestaan om samen naar 2/3 te groeien. Een fantastisch concept! Iedere zielsstuwung straalt bij gelijkwaardigheid. De eigen zielsstuwung zorgt dat je op zoek gaat naar de overige twee delen. Vaak vinden we aansluiting bij een andere stuwung. Zo zoeken we naar completering. Twee verschillende stuwungen bij elkaar gaan goed, zolang de stuwungen gezien worden als gelijkwaardig. Als je te vaak mee doet of mee moet in de stuwung van een ander, verzwakt dat je. De gelijkwaardigheid van de stuwungen is bepalend voor een goede afloop.

En wonder boven wonder: het is zelfs mogelijk om het eigen complete 3/3-zielsbewustzijn te beleven! Kort en overweldigend is deze zielsbeleving. Op dat moment heb je alle delen in gelijkwaardigheid beschikbaar. Dan krijg je de completering in je en dit opent de weg naar verder... Je beseft de volkomen gelijkheid van de stuwungen. Eén keer is genoeg voor dit besef.

Tijdens je leven wordt er van alles beleefd en in ervaring gebracht. Levend zijn geeft immers iedere dag beleving. Beleven is als een avontuur. Er is zoveel verscheidenheid waaruit gekozen kan worden. Er zijn zoveel mogelijkheden die zoveel kansen, uitdagingen en aanwijzingen aanreiken. Er is groei, er is bloei, er is nieuw en nieuws en er is opbouw. Het is bekend, vertrouwd en oud. Er is ook afbouw en een einde.

Na je dood word je in ieder geval een herinnering, die bestaat zolang er mensen deze herinnering 'levend' houden. Iets 'levend' houden is een vermogen van de geest.

Bereikbaarheid

De ziel staat voor de mens dichtbij genoeg om bereikbaar te zijn. De ziel heeft zowel iets persoonlijks als onpersoonlijks. Al blijft de ziel grotendeels ongezien. Er zijn ook genoeg woorden om de ziel mee te beschrijven. Over de ziel zijn we het redelijk eens. Hiermee kent de ziel voldoende gelijkheid in het bewustzijn van de mensheid. Geschiedkundig werd er in alle tijdsperiodes wel gesproken over de ziel. De ziel is 'haalbaar'.

De zielsbedoeling

De zielsbedoeling omvat wat er gevuld kan gaan worden voor de ziel in dit leven. Het zal iets zijn waar je heel veel zin in hebt, wat je altijd energie zal geven en wat je leven "bezielt". Het zal niet altijd gemakkelijk zijn. Het vraagt zeker om doorzettingsvermogen. Soms is er een periode dat het van een leien dakje gaat. Soms is er een periode dat alles faalt. Ook hierin vind je de polariteit van de tegenstellingen.

Of je aan de zielsbedoeling hebt voldaan zie je pas als je niet meer in de stof zit. Hoe verder de ziel gevuld raakt, hoe ethischer de zielsopdracht zal zijn. Het blijft nog steeds zo dat je aan de daden van iemand ziet hoeveel zuiverheid er in schuilt.

De meest duidelijke taak van de ziel is incarnatie. De planeet en de ziel werken samen en hierdoor kan er levende stof op aarde bestaan. Incarnatie is ook een zaak van de ziel en het wezen. Stoffelijke levens leveren veel vulling op voor de ziel. Nu is het niet zo dat, wanneer een ziel een nieuw lichaam nodig heeft, de planeet direct een lichaam beschikbaar heeft. Tussen de ziel en de Aarde bestaat overleg voor de juiste condities voor een naadloos aansluitend vervolg. Onze wereld zit bomvol incarnaties. Zielen die nog 'moeten' incarneren om de vulling van de ziel te kunnen vergroten. Er zijn ook een aantal reïncarnaties op onze planeet aanwezig. Keurig vermomd in een aards lichaam.

Onze menselijke wereld van vandaag is geschapen door alle menselijke wezens die ooit hebben bestaan. Ieder gevolg wat we nu beleven heeft een oorzaak in het verleden. Hoeveel zielen van toen zijn er op dit moment weer in een incarnatie aanwezig? Hoeveel zielen die momenteel niet in de stof aanwezig zijn, maar er nog gaan komen omdat ze ook meedelen in het incarnatieplan? Zij horen ook bij het totaal. Heden, verleden en toekomst zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Alles wat er vandaag gebeurt heeft zijn effect in de toekomst. Ook al is de toekomst er nog niet, deze komt naar ons toe. Iedere oorzaak heeft gevolg. Ook dat wat komt is al aanwezig in dat wat er is. Zo is er een grote verbondenheid, wanneer je de ziel als leidraad neemt.

Incarnatie en reïncarnatie

Er is een verschil of je de fases van onderaf opbouwt of dat je er van bovenaf in afdaalt. Dit is wat reïncarnaties doen. Een reïncarnatie start bewust vanuit een gevulde ziel. Het is dan wel weer wennen aan de stof en de polariteit.

Vanuit de mens is er van klein naar groter.

Als mens start je vanuit het aardse menszijn.

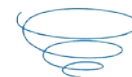
3	polariteit	- de stoffelijke wereld met ziel-geest-stof.
4	verbinding	- wezen wordt sterker dan ego.
5	bundeling	- ziel-in-stof, het maximale kunnen zijn.
6	werking	- alle mogelijkheden in de energieën.
7	ziel	- streeft naar vulling en is trillingsvrij.

Vanuit de ziel is er van groot naar kleiner!

De ziel start vanuit het zielszijn.

7	ziel	- trillingsvrij.
6	werking	- alle mogelijkheden van de energieën.
5	bundeling	- besef van ziel-in-stof en van zielsgroepen.
4	verbinding	- wezen en gelijkheid.
3	polariteit	- bezieling. Leven. Ziel in stof. Er is geest.
2	vermeerderen	- gebruiksklaar maken van een planeet.
1	baren	- het vormen van materie.

Deze wegen lopen dus precies tegengesteld. Iets wat perfect past om de polariteit te versterken. Alleen de ziel is trillingsvrij. Waarom is trillingsvrij voor mensen zo vaag? Omdat het reukloos, geluidloos, vormloos, smaakloos, niet te voelen, niet te bedenken is en je hierbij niets hebt aan je hersenen en je zintuigen.

De mens in de stof bewandelt de weg van 3 naar 7, de ziel van 7 naar 3. De incarnatie van de ziel in de stof vindt plaats in de wereld van de tegenstellingen. De ontwikkeling van de mens start met lichamelijke en geestelijke groei. Over het algemeen komt eerst de geest aan bod voordat de ziel aan de beurt is. ... Als men er al aan toe komt. Wanneer er een verlies van leven wordt geleden opent de mens zich voor 'leven na de dood'. Gedachten en gevoelens om daar wegwijs in te raken vormen de geestelijke ontwikkeling. Hierbij gaat het zowel om wat je wél denkt, als om wat je níet denkt. Het gaat om wat je voelt en ook om wat je onderdrukt en negeert.

De geest vraagt van je om er voor de geest te zijn.
Het is de ziel die je vrij laat.

De verschillende vertrekpunten tussen ziel en stof geven de grootste tegenstelling aan die de mens heeft te overkomen. De mens heeft de polariteit nodig om de ziel en de stof samen te kunnen brengen in de geest!

En inderdaad: met behulp van de geest, maar *niet vanuit* de geest. Het herkennen van het verschil tussen geest en ziel is iets wat pas in de bundeling herkend gaat worden. De geest herkent gelijkheid. De ziel IS gelijkheid. De ene ziel verschilt qua opslag van een andere ziel, maar de gelijkheid is altijd en overal sterker. Alleen vanuit gelijkheid is de ziel te ontdekken! De geest heeft verscheidenheid. In de bundeling kan de geest gaan inzien dat er iets meer bestaat dat geest gebruikt zonder zelf een geest te hebben of te zijn. En dat iets is de ziel en de essentie. De bundeling, de verbinding, de karmische werking en het overstijgen van de polariteit is iets wat door de ziel helder wordt gemaakt. Het vormt de opbouw van de ziel. De mens kan de ziel niet waarnemen, omdat de ziel zich in het trillingsloze bevindt. Als de ziel zich laat beleven is er geen communicatie over en weer. Het gaat maar één kant op: vanuit de ziel naar de stof.

De ziel na de dood

Na de splitsing tussen stof en ziel (het overlijden) volgt er direct in het stofloze nog een opsplitsing. Ego, wezen, geest en ziel worden gesplitst in a) wat er als onverwerkte beladenheid in het lichaam is achtergelaten en door het stoffelijke bewustzijn van de aarde bewaard blijft, b) wat er aan geest in het ego blijft voor oplossing, en c) wat er na uitwerking van deze splitsing de ziel in kan als vulling.

Wanneer een mens na de dood opsplitst, valt de persoonlijkheid uiteen in het ego en het wezen. De mate van bewustheid is maatstaf voor de uiteenvalling en wat daaruit blijft voortbestaan. Er vormt zich een entiteit. Ego en wezen worden in de Sferen door de persoon zelf in herkenning gebracht en beoordeeld. Geen ander dan de overledene zelf bepaalt wat er terecht is gekomen van het leven dat het wezen voor ogen had, toen de ziel deze incarnatie aanging. En of er voldoende ervaring in het wezen is gevormd. Alsof alle delen dan pas zicht krijgen op het verloop van de geleefde incarnatie. In de Sferen is het zicht hierop veel groter dan in de stof!

Zielsvulling

Het ego lost zich op in de Sferen. Dit gaat niet altijd even soepel, maar er worden wel onherroepelijk en onophoudelijk aanwijzingen aangeleverd aan het ego om zich naar overgave toe te bewegen. Hoe sterker het ego was tijdens het leven hoe langer het duurt voordat het zich heeft opgelost. Dit lukt uiteindelijk altijd. Het wezen blijft en de ziel krijgt de vulling. Zo bouwt een ziel aan bezit met behulp van iedere geleefd leven. Het is bezit zonder iets te hebben.

Een opgesplitste persoon na de aardse dood biedt de ziel een veelheid van ervaringen aan. Alle ervaringen die van opmerkelijke bewustwording getuigen en die door ervaringen is beleefd en verwerkt vinden hun plaats in de ziel. Pas als een incarnatie volledig is herkend wordt een wezen naar de juist passende sfeer gebracht om zich voor te bereiden op een volgende incarnatie. De Sferen horen bij het wezen en de geest. Ze worden door de ziel op

orde gehouden. Iedere volgende incarnatie vindt plaats met een nieuw ego, het wezen blijft hetzelfde en er ontstaat weer een ziel-in-stof.

Wat de ziel opneemt

Het zo pas beleefde leven komt als eerste aan bod voor vulling van de ziel. Als tweede volgt de verzameling van nog aanwezige deelfacetten van het wezen in de Sferen en wat daarin is veranderd doordat het wezen in de stof heeft beleefd. Ook hierin vinden veranderingen plaats bij verbreding van het bewustzijn. Entiteiten zijn deelfacetten. Zij begeleiden het aardse leven als geleidegidsen. Zodra deze vulling is opgenomen verenigen de drie stuwingen zich in de ziel, om pas bij een volgende incarnatie weer tevoorschijn te komen. Een zielsstuwung is maar zeer kort in de Sferen, alleen om de uitsplitsingen te doen. Het is dus echt het wezen dat zorg draagt voor het verdere verloop in de Sferen. Wanneer het wezen in de stof komt, blijft er altijd minstens één deelfacet in de Sferen achter. Zo kan het wezen zichzelf terugvinden in de Sferen. Hierdoor is ook de voortgang van het wezen te volgen. De ziel gebruikt weliswaar de belevingen in de energieën om zich te vullen, maar hoort er zelf niet in thuis. De ziel blijft buiten de energieën. De vulling bestaat uit belevingen die zich omzetten in de ziel als geweten.

Een volgende incarnatie

Zelden incarneert het hele geweten. Veel meer kan dus bezit zijn van de ziel. Het geweten zal opspelen op het moment dat het nodig is. Een persoon is dan in staat om juist wel of niet tot handelen over te gaan, passend bij de situatie. Mensen waarin weinig geweten opspeelt, kunnen ook minder geweten opgebouwd hebben. Zij zullen beschikken over een sterk ego, omdat het wezen nog weinig begeleiding ontvangt vanuit geleidegidsen. Via het geweten kun je het zielsstadium ontdekken.

Het wezen blijft verbonden met alle 'restverschijningen' van eerdere levens die zich in de stofloze Sferen bevinden. Het ego begint altijd met een schone lei. Leven in de stof is zo geweldig, omdat het ook een stofloze factor heeft. Verandert iets wezenlijks in de stof qua verbreding van het bewustzijn, dan veranderen ook de andere restverschijningen van het wezen in de Sferen mee! Er is dus beïnvloeding vanuit de stof tot in het stofloze mogelijk. Nog een bevestiging dat een leven in de stof zeer zinvol is. Het wezensniveau werkt altijd samen met de stofloze Sferen. Bij de het zielsstadium van de ziel-in-stof zijn alleen de hoogste twee Sferen nog aanwezig, omdat deze volkomen ondersteunend kunnen zijn aan de ziel. Zo wordt het deel dat nog in de Sferen zit vanzelf kleiner wanneer het wezen zich kan overgeven aan de ziel-in-stof.

Energieën zijn trillingen

De mens is uiterst ontvankelijk voor energieën. Mensen zetten elkaar hierdoor in beweging. Er is tussen mensen constante beïnvloeding gaande. Deze beïnvloeding houdt tegelijkertijd de polariteit actief, zodat de mens de polariteit zelf blijft voeden. Dit is weer nodig om de zielsstadia te kunnen doorlopen. In de stof is er constante onderlinge beïnvloeding van levende wezens. In de Sferen zetten trillingen alleen jezelf aan. Vandaar dat daar de groei van bewustzijn veel trager verloopt.

Mensen hebben in vergelijking met dieren zo hun eigen bereik van trillingen. Er zijn dieren die meer en anders zien. Er zijn dieren die beter horen en een groter bereik hebben. Er zijn

dieren die beter ruiken en er zijn dieren die gevoeliger zijn.

Mensen die afstemming hebben op het ego beleven de energieën minder verfijnd dan de mensen die afstemming hebben op het wezen. Mensen die afstemming hebben op de ziel-in-stof hebben er nogal eens last van dat hun uiterst precieze waarneming niet herkend wordt. De wezenstrilling is een andere dan de egotrilling. En de ziel-in-stof is weer anders. Deze trillingen blijven voor veel mensen onbewust, maar planten en dieren reageren er wel op!

Er bestaat ook het trillingsvrije. Dat is de ziel. De ziel is ongezien en onwaarneembaar omdat het geen trilling uitzendt. De ziel geeft natuur, dieren en mensheid bestaansrecht. De ziel is trillingsvrij. De ziel is geen energie en beleeft ook geen energieën. De ziel-in-stof doet dat wel. De ziel niet. De ziel is een container voor vulling en vormt geweten. Is de ziel gevuld dan volgt de volgende fase.

De mens die in de stof leeft, leeft in de enige fase waarin ziel, geest en stof samen zijn met de bedoeling om de werking van gedachten en gevoelens (geest) onder de knie te krijgen. De totaliteit van de geest beseffen zal niet gaan, omdat de geest verder meegaat dan de ziel. De geest is ook actief in de essentie. Doorzien en beleven hoe ego, wezen en ziel in samenwerking de gelegenheid bieden om de geest te leren kennen helpt om de ziel te overstijgen.

Leven in de stof: de één beïnvloedt de ander!

Het is de imperfectie die rozen laat bloeien!

Het is de imperfectie die al het huidige leven mogelijk maakt. De imperfectie zorgt voor beïnvloeding. Alleen imperfectie heeft daar behoefte aan. De perfectie bestaat ook. Perfectie vormt universa, essenties, zielen en alles wat er nodig is om terug te kunnen keren in de perfectie. Het leven is de imperfectie die de diversiteit voedt. Perfectie is het NIET-IS. Met andere woorden: perfectie is het beginloze of onbestaan.

1. Het start vanuit perfectie. (Niet-Is, onbestaan, het beginloze)
2. Dan is er het ontstaan... Het IS.
3. Er verschijnt stof in trillingen om te gaan ervaren. Het Zijn.
4. Om als mens op weg te gaan om weer trillingsvrij te worden.

Het Niet-Is is voor het overgrote deel van de mensheid verloren geraakt. De mens heeft zich gericht op het bestaan en op ontstaan. Het onbestaan is vergeten geraakt en het beginloze is veranderd in bestaand geloof. Het beginloze is vergeestelijkt. Nu is het een zoektocht geworden om het Niet-Is weer te vinden. Het Niet-Is is de ontdekking van het onbestaan, het IS kennen we als ontstaan en de zijnsenergie is ons bestaan.

De zijnsenergie

Alle energieën blijven samenhang vertonen dankzij het bestaan. Dit is wat de mens bedoelt als er gezegd wordt dat alles energie is. De mens rekent hiertoe ook de geestelijke energie, alles wat ongezien is en alles wat hij nog niet kan duiden.

Bestaan is een vorm van zijn. Zijn is een koppelingsenergie, die bestaat uit beïnvloeding. De zijnsenergie is in staat om zich te laten beïnvloeden door de omgeving. Alle wezens in de stof dragen zijnsenergie. Ook de dieren en de natuur dragen zijnsenergie, want ze beleven beïnvloeding.

De zijnsenergie is er in het bestaan voor de stof en de geest om het ontstaan te kunnen herkennen. Het ontstaan ziet de mens als oorzaak en het bestaan als gevolg. Ook hier wordt voorbijgegaan aan het onbestaan. De zijnsenergie is een koppelingsenergie en koppelt bestaan en ontstaan aan elkaar.

Mensen beleven de energieën als een zijner, een isser of een niet-isser. Met andere woorden als een bestaander, een ontstaner of een onbestaner. Mensen zijn voornamelijk zijners. Een zijner-mens beleeft zichzelf als één geheel en beleeft vanuit het bestaande. Het aantal issers is al een stuk kleiner.

De meesten van hen leren hoe ze zich kunnen ontkoppelen.

Issers beleven snel een overdaad van beïnvloeding die door bestaanders wordt aangedragen. Ze hebben veel ontkoppeltijd nodig. Een Isser krijgt helderheid door de energieën één voor één te ontkoppelen. Dit neemt meer tijd, maar het geeft wel de broodnodige details vrij. En dan zijn er nog degenen die het zeldzame Niet-Is niet vergeten zijn. Zij herkennen het onbestaan als de meest essentiële vormloosheid van het beginloze. Zij worden het minst begrepen door de mensen.

Een Zijner krijgt helderheid door te koppelen.

Een zijner leeft in de energieën en voelt zich daar prettig.

Een Isser krijgt helderheid door energie voor energie te ontkoppelen. Een Isser heeft tijd nodig om alleen te zijn.

Een Niet-isser start ontkoppeld en krijgt vanuit het niets beleving aangereikt om te verhelderen. Het is als in het diepe gegooid te worden zonder te kunnen zwemmen.

De Zijner voelt vanuit **aanvulling**. Zij zoeken invulling.

De Isser voelt vanuit **inruiling**. Zij zoeken bevrijding.

De Niet-isser beleeft **neutraliteit die niet voelt**. Zij zoeken niet.

Beïnvloeding

De geest is verreweg de grootste koploper als het gaat om wat de mensen beïnvloedt! De omstandigheden zijn een goede tweede. Als derde volgt het zelfbehoud. Samen wordt dit geest, bestaan en overleving. Alle drie gericht op het bestaan. De geest is de benaming voor alle mogelijke gedachten en gevoelens die een mens maar kan hebben. Het bewust beleven van wat er aan gedachten en gevoelens in je bestaan is de geest leren kennen en de beïnvloeding kunnen gaan herkennen. Gedachten ontstaan voor het grootste deel door beïnvloeding en een veel kleiner deel wordt ingezet voor herkenning van wat er aan beladenheid in je leeft. Gedachten bestaan uit een onophoudelijke stroom die voortdurend bezig is om zich te vormen. Vormen die zonder aandacht vervliegen. Aandacht maakt denken van gedachten. Denken is minder tomeloos. Met denken gaan gedachten bestaan. Ze gaan zijn. Hun beïnvloeding ontstaat al in gedachten en het denken zorgt ervoor dat gedachten die gaan over bestaan en overleven voorrang krijgen, waardoor andere gedachten minder gevolgd worden. De volgorde is eerst bestaan en daarna is er pas ruimte voor ontstaan. De weg die gedachten in je lichaam gaan en hoe ze zich omzetten in gevoelens is de weg die de geest helder maakt. Gedachten en denken

zijn beide bestaansmiddelen. Je kunt ook je denken herkennen en je emoties uiten. Dat valt onder het ego. Je gedachten geloven is niet altijd even slim. Zeker niet als de beïnvloeding er niet uit is vrijgemaakt. Luisteren naar je gedachten zonder ze om te zetten, is horen wat er wordt gedacht. Zodat je er ook achter kunt komen wat er niet gedacht wordt. Dit samenbrengen is verbinding leggen. Het is de stap naar het wezen. Het wezen brengt ontstaan in beeld. Het ego dient het behoud. Het gewone menselijke denken vindt altijd plaats in de polariteit. Het polaire denken gaat ons goed af. Ditzelfde doen in gedachten is lastiger, want gedachten gaan steeds verder zonder onderbreking. Bovendien zijn ze veel sneller. Nadenken, overwegen, besluiten komt uit het denken. Luister je een poosje naar je gedachten en ga je er vervolgens over nadenken dan worden gedachten omgezet in denken.

Je geest bestaat uit je gedachten, je denken, je gevoelens en je emoties. Gewoonlijk gebruik je je geest vanuit je verleden, vanuit je gewoontes en je overtuigingen, vanuit je fantasie en je ideeën. Die bepalen samen hoe jij je waarnemingen kleurt en vertaalt naar herkenning en betekenis.

Gedachten die onbestaand zijn komen onverwachts tevoorschijn. Je weet ineens iets volkomen zeker zonder dat je dit eerder wist. Dit komt niet uit je denken voort. Het is weten dat een seconde eerder nog onbestaand was en uit het niets is verschenen. Het is géén idee, het is een zeker weten.

Uit het niets... Uit het niet-Is komt de meest bijzondere informatie die hiermee in het bestaan is gebracht. Wat hiervoor nodig is, is je wezen dat deze informatie rechtsreeks ontvangt vanuit de ziel. De ziel gebruikt dan de geest om iets te verhelderen. Deze verheldering verschijnt plotseling en draagt géén beïnvloeding.

Dat maakt dit soort belevingen speciaal.

Je beleeft de beïnvloeding van een ander altijd vanuit je eigen perspectief. Je reageert sneller op de beïnvloeding dan op wie het zegt. Reageren kent al of niet onderdrukte emoties. Emoties zijn energie in beweging en ontstaan door beïnvloeding. Als jij mij iets zegt, dan beleef ik mijn reactie die door deze beïnvloeding in beweging komt.

Een andere manier om beïnvloeding naar buiten te brengen is via verwoorden wat je denkt. Het denken verwoorden is ook je innerlijk naar buiten brengen. Het geeft aan wat er in je speelt en hoe beïnvloeding effect heeft gehad. En hiermee beïnvloed jij ook weer anderen. Lichaamstaal draagt ook beïnvloeding. Het is een bijna onbewuste taal, omdat de mens meer aandacht geeft aan gesproken taal. Gesproken taal kan onjuist zijn, lichaamstaal niet.

De geest kent ook onuitgesproken gedachten en gevoelens. Het is je innerlijke taal. Het lichaam brengt constant gedachten in vertaling voor gevoelsbeleving. Zo kunnen we innerlijk beleven welke gedachten welke gevoelens veroorzaken. Of we deze nu binnen houden of tot uiting brengen. Ook dit is een vorm van het leren kennen van de geest. En met een sterke empathie kun je de gevoelens van een ander ook in je eigen lichaam ervaren. De geest heeft dus een aantal mogelijkheden om zichzelf in uitwisseling te brengen! We hebben de menselijke geest gekoppeld aan het bewustzijn. Vanuit een menselijke visie lijkt dit te kloppen. We zijn er trots op dat de mens deze "hoogste rang" vertegenwoordigt. Zolang je alleen de menselijke visie volgt voor bewijsbaarheid kan het niet anders dan dat de waarheid geweld wordt aangedaan. Het bewustzijn is tot veel meer in staat dan zich alleen te verbinden met de menselijke geest!

8. Ontvangst uit acht

De achtste kosmische fase is de fase van ontvangst. Het is een fase waarin ontvangst rechtstreeks in de stof plaatsvindt. Rechtstreeks! Zonder tussenkomst van ziel of geest! De achtste fase heeft een directe connectie met het ontstaan van materie. Het biedt ontvangst van bewustzijn in de stof. Al of niet bezield doet er niet toe. Het stoffelijke bewustzijn dat in de eerste fase werd gevormd ontvangt dus rechtstreeks uit de achtste fase. De ontvangst komt ook rechtstreeks in het aardse stoffelijke bewustzijn terecht. Dieren geven er vanuit hun essentie gehoor aan. Dan spoelen er massaal walvissen aan op een strand of dieren ontvluchten een gebied voordat er brand ontstaat. De natuur is ook ontvankelijk voor deze vorm van ontvangst. Er is een oorzaak voor te vinden, maar we hebben er geen grip op.

De achtste fase geeft je de onverwachte situaties, de plotseling opdoemende en op dat moment onvermijdbare situaties. Soms heel heftig, soms aandoenlijk. Het zijn duidelijke richtingaanwijzers. Hoe nu verder? Vaak is dit heel anders dan je plannen waren. De ontvangst uit 8 is in staat om in een kort moment heel veel om te gooien. Soms is het persoonlijk, soms is het veel groter. Daar waar je leven plotsklaps een onderbreking meemaakt en je je leven drastisch moet omgooien speelt directe ontvangst uit de achtste fase. Het verschijnt als eerste in de stof. Daarna heeft de geest te veranderen en in acceptatie te komen. Vaak vereist dit de nodige inspanning.

Als er ontvangst uit 8 komt, landt dit rechtstreeks in de stof. Het kan bij een mens gaan om een totaal onverwachte genezing of een ongeluk dat op merkwaardige wijze voorkomen wordt. Er vindt een buitengewoon onvermijdelijke tussenkomst plaats. Dit is ontvangst uit acht. In deze gevallen is er een radicale ont-eindiging die schier onmogelijk is.

Ook dit is ontvangst uit 8.

Het stoffelijke bewustzijn

De ontvangst uit 8 slaat ziel, wezen, geest en lichaam over en landt direct in het stoffelijke bewustzijn. Een lichaam is meer dan alleen een stoffelijk bewustzijn. Het beleeft constante beïnvloeding door de geest. Ook de ziel heeft invloed op het lichaam, omdat de ziel gewoonlijk het lichaam in het leven houdt. Het stoffelijke bewustzijn zorgt in een lichaam voor stofwisseling en omzetting van materie.

Het is wel te beleven, maar het gaat het stoffelijke bewustzijn niet om beleving. Je stoffelijkheid ondergaat stoffelijk bewustzijn. Je kunt je er in een bepaalde staat van bewustzijn mee verbinden. Wanneer dit gebeurt, is er geen beleving. En dat is een vreemde gewaarwording. We zijn zo gewend dat we aan het eind van de dag thuiskomen en dat ons huis nog steeds op dezelfde plek staat. We beleven dus niet het stoffelijke bewustzijn zelf, maar de veranderingen. Stoffelijk bewustzijn is redelijk constant totdat het ontvangt vanuit acht. Dan kan er razendsnel veel veranderen.

Stoffelijk bewustzijn kan van vorm veranderen, samengaan en scheiden, smelten, klonteren, in gas opgaan en nog veel meer. Op moleculair en atomair niveau zijn er allerlei veranderingen waar te nemen. Het effect van deze veranderingen is wel te beleven.

Zuivere ontvangst

Toen delen van het stoffelijke bewustzijn belevendigd werden ontstond er groei in potentie. Er kwam een wezenlijk bewustzijn bij. Stoffelijk en wezenlijk bewustzijn kunnen samengaan zonder in elkaar over te lopen. Ze zijn verbonden, en kunnen elkaar versterken of verzwakken. Het stoffelijke bewustzijn heeft de sterkste verbinding met de ziel. Het geweten van de ziel staat in contact met het stoffelijke bewustzijn dat de ontvangst uit acht kan opnemen. Acht bepaalt wat er gegeven wordt.

Je kunt de ziel overstijgen en daarmee start het proces van ontmenselijking in je bewustzijn. Je maakt je steeds verder los van de wijze waarop mensen zich in het bestaan verdiepen. Het onbestaan komt in de ontvangst van 8 in beeld. De achtste fase is de fase van zuivere ontvangst uit het onbestaan, het beginloze of het Niet-Is. Het is pure ontvangst zonder leven rechtstreeks in de stof! Zonder invulling, zonder geest, zonder leven. Deze ontvangst valt niet 'op te wekken'. Het gebeurt in willoosheid!

Komen ontvangst, stof en essentie samen dan spreken we van zuivere ontvangst. De informatie die zo vrijkomt, is beslist essentieel voor de ziel. Dit vormt bewuste ontvangst! Je krijgt volledig nieuwe informatie, maar die brengt niets in beroering. Je blijft volkomen helder en neutraal. Het is zuivere, onbevleete ontvangst in de stof. Zodra het iets met leven te maken heeft, is de ziel ermee gemoeid.

Levenloos respect

De ontvangst bepaalt! De ontvangst overstijgt de ziel.

De stof heeft een eigen bewustzijn dat *niet* is gekoppeld aan leven. Er is meer respect voor dit stoffelijke bewustzijn nodig. Het levenloze verdient opwaardering. Respect voor het levenloze is zeer terecht omdat er in de levenloze stoffelijkheid een zeer grote zuiverheid zit. Als mensheid kijken we neer op de levenloze materie. Terwijl de zuiverheid zo hoog is. Omdat het verstoffelijkte onbedekte essentie is.

Als de mens wel respect zou hebben voor het stoffelijke bewustzijn... zou hij de essentie in zichzelf kunnen ont-dekken. Het is niet mogelijk dat de mens de essentie en de ontvangst kan bezoedelen. We ontdekken een soort van plafond. De ontvangst blijft boven dat plafond en kan niet beïnvloed worden door de ziel. Ontvangst komt zielloos en levenloos tot in de stof! De ontvangst bepaalt *hoe en dat* de essentie in de stof komt! Hoe opent zich dit plafond? Door respect voor het zielloze. Het houdt ook respect in voor het universum waarin je leeft. Respect voor alle universa die er zijn.

Het stoffelijke bewustzijn heeft een bewustzijn dat groter is dan het zielsbewustzijn van alle mensen bij elkaar. De ontvangst is evengoed onmetelijk groot. De ontvangst bepaalt alle kosmische fases. Hoe weidser je bewustzijn wordt... des te groter het respect.

Intuïtie hoeft niet logisch te zijn

Intuïtie is vaak onlogisch. Intuïtie is een natuurlijk product van je stoffelijke bewustzijn. Het is een mini-ontvangst uit 8. Het stoffelijke bewustzijn schakelt door naar de ziel, die het weer doorgeeft aan het wezen. Intuïtie opvolgen is meestal een juiste beslissing die je neemt op basis van onvoldoende informatie, en die goed voor je uitwerkt.

Een levend lichaam heeft ook nog steeds een stoffelijk bewustzijn, maar er zitten meerdere soorten bewustzijn in een lichaam. Er is ontvangst vanuit 8 in het stoffelijke bewust-

zijn, maar ook ontvangst vanuit de ziel-in-stof in de zielsbedoeling. Er is ontvangst vanuit de Sferen in je wezen, ontvangst door de beïnvloeding van energieën en ontvangst vanuit de wederzijdse beïnvloeding door alle ego's om je heen. En wat we ontvangen van dieren en planten. Levende stof ontvangt zo divers!

Stoffelijk bewustzijn zonder leven is het ontstaan van de kosmos en de vermeerdering. De mens in de stof is nog steeds zeer gevoelig voor vermeerdering. Er is een groot verschil tussen lucht en water als stoffelijk bewustzijn en een jas of een auto als een gebruiksmiddel van stoffelijk bewustzijn. Het één moet beschikbaar zijn, het ander is toe te eigenen. Ontvangst in 8 rechtstreeks in de stof is nodig in de kringloop van een universum. Iets verandert essentieel dankzij de 8 en de samenhang met de stof! Ontvangst opent de essentie!

Over
leven heen
gaan wij allen
- ooit -
om deel te nemen
in het totaal
van oneindigheid
in beseef van
mogen.

9. De essentie

De negende en laatste fase

Als je eenmaal in de kringloop van de ziel zit is er zo ongelooflijk veel wat er in beleving gebracht kan worden. Dat geeft op zich al een gevoel van oneindigheid. Laat staan dat je ontdekt dat er iets nog veel essentiëler is dan de ziel: de essentie.

In ontvangst kregen we een symbool van vóórdat we een menselijke ziel waren. De beleving was dat ook de ziel maar *een klein stukje* van het bewustzijn was. Het bewustzijn van de ziel en de essentie werd me als volgt in beleving gebracht: Ik had regelmatig als ik mijn ogen dicht deed nog een klein spleetje licht in mijn linkeroog, alsof ik dat ene oog niet helemaal kon sluiten. Het bewustzijn van de ziel was zo groot als in dat kleine spleetje. Het bewustzijn van de essentie was als het zien met twee ogen wijd open.

De essentie

De essentie is de negende en laatste fase. De essentie neemt de completering op van de aardse ziel. Hiermee wordt de ziel een schakeltje aan de ketting van de essentie.

Iedere essentie vormt een eigen ketting met gevulde zielen.

De essentie is onbaat. Onbaat is zonder baat. Het maakt voor een essentie niet uit of er twee schakels zijn of duizenden of miljoenen. De essentie is onbaat. Onbaat is zonder nut, zonder voordeel, zonder opbrengst of winst. Onbaat is zonder baat voor wie of wat dan ook. Onbaat heeft niets te maken met onbaatzuchtig. Het woord onbaatzuchtig heeft betekenissen als belangeloos, liefdadig, edelmoedig, en onzelfzuchtig. Dit alles heeft niets te maken met onbaat. Onbaat is zonder reden en zonder enig belang. Deze laatste kosmische fase is onmisbaar in het geheel. Juist omdat dit de enige fase is waarbij de kern (de ketting) onbaat is. Iets wat je doet heeft toch al gauw baat voor jezelf en/of voor een ander. De essentie is zonder baat. Iets wat je doet dat noch voor jezelf noch voor een ander baat heeft, komt niet vaak voor. Toch is dát een actie die vanuit de essentie komt. Deze actie heeft geen betekenis en heeft geen werking! Een actie die vanuit de essentie komt heeft bijzondere kwaliteiten, en blijft buiten de ziel en de geest!

Het ego, het wezen en de ziel leven allen vanuit een vorm van baat. Bij het ego gaat het om gewin, en vermeerdering. Bij het wezen gaat het om bevestiging. Bij de ziel gaat het om vulling. Zonder baat is iets wat de mens slechts zelden bewust kan beleven. De essentie is de enige kosmische fase met onbaat waarbij dit te beleven is! Toch is de essentie de kern van alles. Een kern die alleen uit onbaat bestaat, is neutraal ...

(De noodzaak voor het maken van nieuwe woorden zoals onbaat is om te voorkomen dat de tekst gelezen wordt vanuit een uitsluitend verstandelijke betekenis. Zoals altijd gaat het ons om de werking die woorden aanreiken.)

Onbaat haalt alle reden weg!

Als er nergens meer een reden voor is ... verschijnt de negende fase.

De negende fase is de essentie. Jezelf tot nul reduceren ... en als er nergens meer een reden voor is ... opent de essentie. Iedere reden voor iets is een bedekking van de essentie, waardoor deze onmiddellijk buiten de herkenning blijft.

Mensen zeggen: "alles wat leeft, heeft een godsvonk en in de godsvonk zijn we allemaal gelijk aan elkaar". Dit idee hoort thuis in de bundeling van de ziel-in-stof. Maar niet in de essentie. De godsvonk is niet de essentie! De essentie is zelfloze onbaat met een eigen eigenheid! Geen enkele essentie is gelijk aan een andere. Het verschil tussen zelfloos en eigenheid is ook zéér groot! Zelfloze onbaat is volkomen zonder identiteit. Het doet nog het meest denken aan volkomen open zijn. Open als uitsluitend open en niets anders dan dat. In Open is niets te detailleren omdat er alleen open is. Open draagt daardoor geen eigenheid. De eigenheid van de essentie bestaat uit 17 kernkwaliteiten die specifiek bij de essentie horen. De eigenheid bestaat naast die kernkwaliteiten uit het aantal schakels die zich in de ketting van de essentie bevinden. Ook in het levenloze bestaat essentie met zelfloze onbaat. Onbaat is ook niet te plaatsen in de polariteit. Er bestaat geen tegenstelling in een essentie. Baat kennen we. Onbaat is een sporadische, korte beleving waarin er niets is dat een gevolg heeft.

De grootste kans om de essentie mis te lopen schuilt in het gevaar van toe-eigening! Mensen zeggen al snel dat ze hun essentie herkennen. Waarmee ze direct voorbij gaan aan regel 1: een essentie kent alleen onbaat. Je iets toe-eigenen is baatzuchtig en zorgt ervoor dat je geen nul meer bent. Op moment dat je je de essentie toe-eigent, ben je de essentie al kwijt!

De essentie is de diepste kern en is in de persoonlijkheid alleen te beleven als er nergens een reden voor is. Dit is een bepaalde staat van bewustzijn, die alleen beleefbaar is op de weinige momenten waarin een persoon zonder baat is. Voor de mens is dit zó lastig. We willen nu eenmaal graag iets doen dat nut heeft. We willen iets doen dat ergens voor dient en ons – als het even kan – een goed gevoel geeft. En al die tijd... zullen we er niet achter kunnen komen wat de kern is van ons bestaan. De kern van een mens verschilt niet met de kern van een hond of kat en niet met de kern van een stuk hout. De essentie is als kern gelijk. Onbaat is kern zonder oordeel. De essentie is gelijkheid tussen mens, hond, kat en stuk hout.

De essentie is onbaat! De essentie is zielloos!
Met ziel, wezen en ego is er baatzucht.

Essentie is niet deelbaar!

Essentie is de kern en draagt een sterke eigenheid. De ziel heeft geen eigenheid. De ziel is de opslagplaats van de levensontwikkeling. De essentie heeft als eerste herkenningspunt de onbaat. Als tweede herkenningspunt de ketting met schakels en als derde de kernkwaliteiten. Essentie is geen bezieling, want het heeft niet specifiek te maken met het leven. Essentie is een kern die uitdrukking geeft aan de eigenheid. Het is de eigenheid die bewustzijn kan aandragen!

De negende fase

Als een essentie een universum binnenkomt, ontstaat er een ziel die een incarnatiecyclus aangaat met een geschikte planeet. Dankzij de essentie kan de ziel gaan beleven.

Via de essentie is een universum weer te verlaten. (Dit kan in onbaat terwijl je nog leeft! Dit is ons overkomen. Het heeft enorm geholpen om "verder" te ontdekken.) Via de negende kosmische fase kun je reizen dankzij onbaat en jezelf tot nul kunnen reduceren. Als zelfloze onbaat door de Nul in bewustzijn buiten het universum kunnen uitkomen is bijzonder. Je lichaam blijft hier, de essentie en de geest vinden elkaar pas weer buiten dit universum. Het kunnen beleven als essentie vindt overal plaats waar stof en stofloos als gelijke aanwezig zijn zonder te zijn. Een stukje van onze reis naar verder... wordt beschreven bij de Nul.

Essentie en passie

Essentie moet je niet verwarren met passie. Passie heeft te maken met de zielsbedoeling en komt uit de ziel met hulp van de werking en de bundeling. De essentie is de kern van eigenheid. Wat is het authentieke zijn? Is dat de kern of is dat de passie? Passie is een bak vol menselijkheid. De essentie wordt pas echt duidelijk als je weet wat die eigenheid met de kernkwaliteiten is. Voor die tijd is er amper besef van de essentie. De kernkwaliteiten zijn essentieel in het besef van essentie zijn. Essentie en eigenheid komen samen als er bewustzijn is van zielloosheid, ontvangst en essentie tegelijkertijd.

De kip en het ei

Je bent zowel de kip als het ei! De essentie is de kip, het ei is je menselijkheid. De mens denkt dat hij - als volwassene - de kip is, maar hij is nog steeds het ei. Essentie is de kip. De mens is altijd het ei. Dus wees een ei en word je bewust van de essentie. Als je gedurende lange tijd kunt zijn zonder verlangens beleef je dat het ei uitkomt en start je als kuiken om de essentie in je te ontdekken. Essentie is de start, de weg en de finish.

De essentie opent zich pas als je een nul kunt zijn.
Een eerste vereiste hierbij is zelfloze onbaat.

Omdat het 'in de stof komen' je de indruk heeft gegeven dat je er eerst niet was en nu wel, lijkt het of je bent verschenen en lijkt het er niet op dat je al bestond. Het nieuwe verschijnen geldt alleen voor het ego en het lichaam. Dat je al bestond geldt voor het wezen, de ziel en de essentie. 3 x ja tegenover 1 x nee. En we geloven het nee van het ego. Wonderlijk. Er is werkelijk al een heleboel bewustzijn onbewust in je aanwezig om je als ego bewust van te kunnen worden. Het ego begint leeg en laat zich voornamelijk door anderen beïnvloeden. Het ego maakt het meest contact met de buitenwereld. Het wezen blijft vaker innerlijk en heeft de menselijke eigenschappen meegekregen. De ziel blijft ongezien en wordt door de mens uiteraard toegeëigend (*ik heb een ziel*). De essentie is er alleen bij onbaat. En onbaat kan er alleen zijn zonder ego, wezen of ziel. Er is voor een ego zoveel om te ontdekken!

We zijn een essentie en we zijn een mens. In de essentie groeit het bewustzijn erg snel. En dat bewustzijn mag in het dagelijkse bestaan gebracht worden.

En dan valt het je op: vanuit het perspectief van een essentie betekent iets ... altijd iets anders dan vanuit het menselijke perspectief. Een inzicht vanuit menselijk perspectief dient/ bestaat om iets in het *bestaan* te brengen. Een inzicht vanuit een essentieel perspectief ontstaat ... om het *ontstaan* te herkennen. Nogal een verschil!

Het ontstaan van het bestaan komt voort uit het onbestaan. Het onbestaan is wat alleen als essentie ontdekt kan worden. Wat hierop kan ingrijpen is het leven. Soms zit het leven mee. Soms is het leven zo heftig dat je moeite hebt om het hoofd boven water te houden. Er zijn periodes van gemakkelijk en moeilijk die elkaar hierin afwisselen. Ieder leven kent polariteit. Ieder leven heeft eigen zorgen, problemen en mogelijkheden. Dit alles hoort bij de Werking die zorgt voor zielsvulling. In het leven in de stof sluit de ene beleving naadloos aan op de volgende. Er wordt geen seconde verspild. Beleving loopt als een goed geoliede machine.

De illusie

De illusie van de polariteit is essentieel voor de mens. Deze illusie stelt de mens in staat om zich door van alles en nog wat te laten beïnvloeden. Deze beïnvloeding is ondersteunend om de werking van de energieën in de polariteit te beseffen. Het is de geest die hierin het begrip aandraagt! De illusie is noodzakelijk omdat de mens vooralsnog leert bij gebrek. Verwachting is nog geen bezit. Gebrek geeft verlangen, verlangen opent de weg en verdienen is de manier. Zo staat de huidige mens in het leven. Dankzij de hebzucht van de mens is er altijd wel enig gebrek te vinden dat de aandacht vangt.

Gebrek is de bakermat van de menselijke ontwikkeling.

Beseffen dat hebzucht de menselijke weg is tot vooruitgang in het vergroten van bewustzijn maakt dat je ziet waar de polariteit als ontwikkelingsmedium voor dient. Het laat je ook beseffen dat juist de stoffelijke beleving van polariteit de beste manier is om voortgang te beleven in de zielsvulling. Een essentie overziet dit.

Het menselijke bestaan is door beïnvloeding samenkoppelend of afstotend en daarmee doordrongen van polariteit. Het empathische vermogen kan nog heel wat uitbreiding gebruiken in de geest van de huidige mens! Het menselijke zijn is polair gekoppeld aan karma, verbinding en bundeling via de geest. Dit maakt van beleving één gepureerde stampot, waarbij alles door elkaar geprakt zit als een bord vol met één smaak.

Als je je als mens kunt ontkoppelen van deze polaire visie in het menselijke zijn, dan kom je uit in het heel wat neutralere 'Het is zoals het is'. Deze ontkoppeling kun je beleven. Je beseft de ziel-in-stof-fase. Van hieruit ontstaat op een gegeven moment de zelfloosheid en dan er is niets dat nog enig belang heeft. In de menselijkheid is er dan een depressie. Buiten de menselijkheid is het de overgang naar de essentie!

Het begint met het van ziel-zijn overgaan in essentie. De essentie is een heel stuk minder "dens" dan het Zijn. In vergelijking daarmee is het Zijn behoorlijk 'zwaar en compact'.

Gebruik – wanneer je uit je depressie komt – de essentie als het meest waardevolle wat je hebt ontdekt! Je was zelfloos en niets had nog enig belang ... en dit opende je essentie!

Laten we hopen dat hulpverleners dit gaan beseffen en iemand begeleiden naar de essentie in plaats van het menselijke zijn in de energieën. Een depressie kan je brengen tot nieuwe inzichten en het verbreken van oude waardes die niet langer nuttig zijn.

Stilte is niet de afwezigheid van geluid.

Stilte is het lawaai geen stem geven
en je er niet door laten afleiden.

Wanneer je je als essentie opent voor het bewustzijn van een andere essentie, dan kun je ervaren dat iedere essentie een essentie is die anders is geladen. Essenties zijn hetzelfde ... en toch ook niet. Iedere essentie heeft ook de eigenheid van de ketting. Verbind je je vervolgens met het stoffelijke bewustzijn van die essentie dan is dit nog vermengd met leven. Daarin zit tegelijkertijd de handicap. De ervaring van levend zijn in de stof geeft je deze ervaring van 'het zijn essenties'.

De eigenheid van de essentie maakt hierbij het 'toch ook niet'.

Het zijn in de stof maakt het lastiger om de essentie in zijn puurheid te beleven. Het tot nul kunnen reduceren is noodzakelijk als essentie om door te kunnen dringen in de kern, waardoor de kernkwaliteiten helder kunnen worden.

Leven in de stof brengt je steeds opnieuw naar de zijnsenergie. De zijnsenergie koppelt zich aan lichaam en geest op een aardse manier, waardoor je het IS op den duur begint te missen. Het IS is het ontkoppelde Zijn. Je tot nul kunnen reduceren is je bewust ontkoppelen uit dit aardse Zijn. Het IS is open.

Het proces van je tot nul reduceren geeft in het begin de beleving van 'je bent een mens... en toch ook niet'. Daarna is er alleen open. ....

De essentie heeft geen zelf. De essentie heeft wel een onverbonden verbinding met de ziel. De ziel heeft het leven en leven is een onverbonden verbinding met het Onbestaan. Het ervaren van de essentie gaat verder dan de ziel. Wanneer je dit rechtstreeks in ervaring krijgt, is dit geen informatie. Het is geen ervaring van weten. Het lijkt nog het meest op een verandering. Je weet niet wat er gebeurt, want je beleeft niets.

Pas naderhand kun je bekijken wat het heeft gedaan.

De essentie 'doet' de zielsbegeleiding samen met krachten in het nu die de energieën sturing geven. De essentie bewust hebben opent je voor de Nul. Essentie is geen ziel! Essentie is zielloos! De ziel zoekt vulling. Met ziel is er baatzucht.

Een essentie vormt
een steeds langer wordende ketting,
waarbij ieder 'schakeltje' een gevulde ziel is
die zich aansluit bij het totaal.
Essentie in eigenheid is onbaat.

De eigenheid van de essentie kan ook bewustzijn aandragen! Wanneer de essentie in onbaat open is, verschijnt er bewustzijn. Geen weten, geen informatie, maar rechtstreeks geladen bewustzijn. Eenmaal weer terug in de zijnsenergie blijft dit bewustzijn bestaan alsof dit je altijd al helder was. Pas daarna maak je er beeldgedachten van. Het is een vorm van wijsheid, die lastig is te begrijpen.

Alles manifesteert zich in het zelf.
Kringloop van besef brengt orde in waarde.
Zijn is de substantie waarin IS manifesteert.

Essentie heeft een zeer sterke eigenheid en is alles behalve eenheid. In de ziel-in-stof beleven we de grootste eenheid. Toch is eenheid niet het eindpunt! De ziel kan niet verder dan een gevulde vulling van de verscheidenheid van de energieën. In de polariteit merken we deze enorme verscheidenheid op. Er zijn zoveel verschillende

planten, zoveel diersoorten en zoveel mensen en allemaal zijn ze anders. Vandaar dat de mens zichzelf ook zoveel toe-eigent om de verscheidenheid in zich te kunnen vullen.

In de polariteit zoeken we door wederzijdse beïnvloeding naar eenheid. Dat is prima omdat de mens zo de eenheid in de ziel kan ontdekken. Een menselijk gevulde ziel is gelijk aan iedere andere menselijk gevulde ziel. Gevuld is de vulling gelijk.

Dus in de polariteit zoek je de eenheid. In de verbinding ben je bezig om de polaire werking te overstijgen om meer gelijkheid te vinden. In de bundeling vind je eenheid in de blauwdruk van de ziel-in-stof. In de bundeling opent zich pas echt de interesse in de ziel. De ziel is de blauwdruk voor al het leven. Door de Werking van de energieën herken je in de ziel-in-stof dat de weg van het ene ook de weg van het vele is. En tegelijkertijd is de weg van het vele ook de weg van het ene. Zoveel zielen! Eén blauwdruk! In de werking van de energieën leer je bovendien hoe al jouw belevingen samen één grote ervaring vormen die de ziel kan vullen met geweten.

En dan is er de pure ziel die niet in de energieën zit. In de ziel is er gelijkheid van liefde, licht en kracht. De ziel bouwt geweten op dankzij geleefde levens. De gevulde ziel herkennen is weten wat leven is. Leven is een onverbonden verbinding met het Onbestaan. Hiermee kijk je verder dan bestaan en ontstaan en kom je vanzelf uit bij het onbestaan. En dan blijkt er nog een essentie te zijn, die de gevulde ziel in zich kan opnemen als een schakeltje in het geheel van die essentie. De essentie die buiten dit universum kan komen. De essentie die verder kan gaan richting het onbestaan.

In de essentie zit differentiatie. Onbeladen differentiatie! Ontvangst en essentie gaan niet over eenheid. Ze gaan juist over de ontvangst en verscheidenheid. Iedere schakel biedt uitbreiding. Maar zodra er ergens baat bij komt, verlies je de onbaat en de herkenning van de essentie. De essentie vergroot de onbaat! Daarom herkennen zo weinig mensen hun eigen essentie. Er is geen baat aan te behalen!

Ook wij hebben een tijdje geloofd dat het herkennen van de essentie ons verandering ten goede zou brengen. Dit is niet gebeurd. De essentie heeft geen baat.

Waarom dan op zoek gaan naar de essentie? Omdat de essentie een essentiële stap is in het vervolgen van de weg naar verder.....

Een essentie vormt een eigen ketting. Het verschil komt door de 'schakels' die een essentie heeft verzameld. Iedere essentie is anders! Essentie is geen eenheid! Iedere essentie draagt een zeer sterke eigen eigenheid. Als essentie zijn we ongelijk en gelijkwaardig.

Verscheidenheid en gelijkwaardigheid

Zoals het ego en het wezen naast elkaar bestaan, zo doen de ziel en de essentie dat ook.

Ego	Wezen	Ziel	Essentie
verscheidenheid	eenheid	eenheid	verscheidenheid

De verscheidenheid van ego's maakt ieder ego uniek.

De eenheid van menselijke wezens heet mensheid.

De eenheid van de ziel is de blauwdruk.

Verscheidenheid in essenties kent gelijkwaardige eigenheid.

Ego, wezen, ziel en essentie hebben ieder een verschillende taak. Ze zitten in alle levende wezens. Ze zijn echter nooit tegelijkertijd te beleven. Bij dieren en planten is de essentie en het wezen het sterkst. Bij mensen is dit het ego.

Bij de mens ligt het ego bovenop, klaar voor beïnvloeding en toe-eigenen. Dit helpt de bewustwording. Onder het ego zit het wezen, daaronder de ziel en onderop en het meest bedekt zit de essentie. Bij dieren is de volgorde anders. Bij dieren ligt het wezen bovenop met daaronder de essentie. Daarna volgen ego en ziel. Bij planten is er voornamelijk essentie, de andere delen zijn gelijkwaardig. Alles wat leven draagt heeft een ziel. Alles wat groeit heeft een wezen. Alles wat overleving en behoud preferereert heeft ego. Alle stof heeft essentiële waarden.

Bij de mens is het de geest die de verbindingen te herkennen heeft tussen deze vier verschillende delen van het zelf.

Is de innerlijke eenheid verstoord, besef dan dat ego, wezen of ziel-in-stof de leiding wenst te nemen in de vorm van het behouden van het zelf, de wezenlijke eigenschappen inzetten of het leven zelf. Mens, dier en plant hebben een andere volgorde. De mens heeft de meeste bedekking op de essentie. Deze zal dan ook het laatst ontdekt kunnen worden, terwijl planten, dieren en de stof dit het duidelijkst aandragen. Stamt de eigenheid die je tegenkomt uit het ego of uit de essentie? Het ego is aards. De essentie helemaal niet. Het wezen is menselijk. De ziel is veel breder dan alleen voor een mens.

Een essentie overbrugt iedere afstand

Het komt vaker voor dan je denkt dat een essentie onbewust contact heeft met een andere essentie. Ineens verschijnt iemand in je gedachten, terwijl je met heel iets anders bezig bent. Er ontstaat een korte verbinding zonder betekenis of werking. Dankzij de essentie blijft het mogelijk dat mensen met elkaar in verbinding komen zonder dat er bewustzijn bij aanwezig is. Dit in gedachten oppikken van iemands verbinding is een vorm van telepathisch contact. Alleen niet vanuit de geest, maar vanuit de essentie. Dit is niet op te roepen of te oefenen. Iedereen maakt dit weleens mee.

Nogmaals: het gaat niet om de betekenis, niet om de boodschap, niet om de werking, maar om de herkenning van de verbinding van de ene essentie tot de andere.

De essentie gaat over zuiverheid. Daar waar je onzuiverheid tegenkomt, komt dit uit je essentie. Het gaat ook om het besef dat je maar uiterst zelden een essentie tegenkomt, omdat mensen hun eigen essentie niet kennen (al denken ze van wel). Het toe-eigeningsvermogen van de mens is zelfs bij de minste herkenning al onovertroffen. Je zou kunnen zeggen dat dit het grootste vermogen is in de mens. Alles wat via de geest wordt overgebracht kan geabsorbeerd worden. Of weerkaatst. Geen van beiden levert herkenning op van het zelf. De mens draagt volop verwarring tussen ziel en essentie. De mens verwacht ook het wezen en de ziel. Hij verwacht ego met essentie. Hij verwacht wezen met ego. Over het algemeen is er nog maar weinig herkenning in de mens over welk deel in hem aan de oppervlakte komt. In zijn toe-eigeningsvermogen is alles van hem en het maakt daarna niet meer uit welk deel het is; het is toch allemaal eigen. Ziel en essentie worden net zo hard toegeëigend als wezen en ego. En alleen het ego is eigen te noemen. Het wezen biedt de mogelijkheden. De ziel is de container voor ervaringen en geweten dat kan doordringen in het wezen. De essentie is en blijft gelijkheid in zuiverheid en is niet

toe te eigenen. De essentie in eigenheid kan pas ontdekt en herkend worden in de negende fase en niet eerder! Waarbij het helder is dat toe-eigenen meer last geeft dan gemak.

Essentie

Wat is er zó uniek in jou dat het niet te delen valt met een ander? Het gaat er om dat je iets ontdekt in wat jou uniek maakt. Geen eigenschap, geen karaktertrek, lichamenlijk kunstje of zoiets. Nee, iedere essentie heeft iets dat zó uniek is, dat het ongezien blijft voor anderen om alleen door jezelf ontdekt te kunnen worden. Je ontdekt het zodra je vrij bent van beïnvloeding. Als hulpmiddeltje: Alles wat je ziet, ben je niet.

In dat wat je niet ziet van jezelf, moet iets te vinden zijn.

Alles wat vormt, is het niet. Het is iets dat in eigenheid zo'n sterk patroon vormt dat het onzichtbaar kan blijven voor ieder ander! Pas na het volledig opgeven van die eigenheid ontstaat er "verder".

Het is de essentie, die in eigenheid zo'n sterk patroon vormt dat het onzichtbaar kan blijven voor ieder ander. Het is dát deeltje in jou waarmee jij je bestaan hebt kunnen bevestigen. Er is een groot verschil tussen leven vanuit je essentie en leven vanuit het aardse perspectief van bestaan in de stof. Vanuit het aardse is er zintuiglijke waarneming in de energieën. Vanuit de essentie werkt dat niet meer, maar er is zien-dat-spreekt.

Zien-dat-spreekt zijn beelden die zichzelf verklaren. Het is zien zonder te zien en er is besef in de samenwerking (of het ontbreken ervan) in de verschillende delen van ego, wezen, ziel en essentie. Alle delen zijn helder én zijn een geheel van delen. In de essentie gebeurt iets speciaals:

Je vindt terug wat je bent kwijt geweest.

Je vindt terug wat je nooit bent kwijt geweest.

Essenties bevatten veel meer dan alleen menselijkheid!

Het is voor een essentie van belang dat er niet ingevoeld hoeft te worden! Er is zien-dat-spreekt. Dit is een andere manier van bewust beseffen. Je kunt helderheid krijgen, maar ga niet invoelen. Het trekt je uit de essentie! Wat je vanuit de essentie doet is zien-dat-spreekt. Als mens zie je wat er energetisch aan het gebeuren is. Als essentie krijg je besef buiten de energieën.

Het maakt niet meer uit in welke wereld je bent. Er zijn zo ontelbaar veel werelden. Vanuit je essentie kun je overal naar toe. In de essentie ben je thuis ... en onderweg.

Je essentie hoef je niet te ontwikkelen. Die IS er al.

De essentie brengt je een ommekeer. De essentie vormt het nieuwe 'van waaruit' je naar de werkelijkheid kijkt. Vergeet niet dat de essentie buiten de energieën bestaat en in de energieën niet te beleven valt.

Niets zijn

Iedere nacht als we slapen beleven we onbewust het niets zijn. Als je diep slaapt heb je geen werk, geen kinderen, geen functie en ben je los van de wereld. De ziel zorgt voor een onverbonden verbinding met dit onbestaan.

Soms kun je wakker zijn terwijl je weet dat je persoonlijkheid slaapt. Je weet dat je als mens slaapt. Je weet ook dat je op een ander niveau wakker bent en informatie krijgt alsof je een universitaire studie in een kwartier doet. Zoveel informatie! Informatie die je op dat

moment volledig begrijpt. Het is zelfs zo helder dat je zeker weet dat je dit nog weet als je weer wakker wordt. Maar helaas, de informatie is niet in je menselijke bewustzijn ontvangen en dus weet je de volgende ochtend niets meer. De informatie kwam van buiten de energieën. Je zult – vreemd genoeg – lange tijd hierna nog steeds je huidige leven verifiëren aan de hand van de onbekende wakkere-slaap-informatie, die geland is in het stoffelijke bewustzijn. En daarmee deels in je lichaam. Na talloze van dit soort informatienachten is het ons helder geworden dat deze informatie komt van óf de ziel óf de essentie. Het is géén geest, géén sferen, géén aards bewustzijn, géén energieën, maar ziel of essentie, waarbij dit rechtstreeks is ontvangen in de stof. 7, 8 en 9 komen alle drie van buiten de energieën. Is het informatie die gaat over de mens, dan komt het uit de ziel. Is het informatie uit de essentie, dan is dit ongekend in de mens, maar verklaart zoveel meer. Het komt van verder...

Bij een bewuste nachtelijke wakker-slaap-informatie is er volkomen helderheid over de materie, maar deze wordt nergens in de geest opgeslagen. Je denkt het beslist te kunnen onthouden, omdat het zo ongelooflijk vanzelfsprekend en helder is. Maar de volgende dag weet je alleen nog dat je iets volkomen helder had. En toch... je lichaam draagt de antwoorden! Deze informatie zit in de stof in een mens en dient de evolutie.

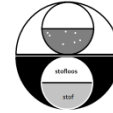
De menselijke evolutie gaat van

1. stof	stoffelijke bewustzijn in eenheid
2. stoffelijke vermeerdering	patronen vormen zich
3. stof, geest en ziel	polaire verscheidenheid
4. verbinding en wezen	patronen ontvormen zich
5. blauwdruk	ziel-in-stof op weg naar eenheid
6. werking van de ziel	verscheidenheid van energieën
7. de ziel	vakkenvuller, verzamelt vulling
- naar 8 en 9**, die beide levenloos, zielloos, stofloos zijn.

Ze hebben wél effect op leven, op ziel en op stof!

o. De Nul

Om verder te kunnen dan de ziel heb je de 8-9-0 nodig: dit is de automatische ontvangst vanuit de essentie in eigenheid met de mogelijkheid om door de Nul te gaan. De 8-9-Nul brengt je verder... Dit alles is alleen te beleven als essentie. Het dient de onbaat. Iedere onbaat geeft een klein evolutiesprongetje.

De Nul brengt je essentiebewustzijn waarmee je verder kunt. De Nul is de laatste van de cijfers. De Nul is niet begonnen. De o is het beginloze.

Half – half

De Nul is het beginloze en een regelrechte voortzetting van het Onbestaan. De Nul kent in totaal drie tweedelingen. Allereerst wordt de Nul in tweeën gedeeld in een ontstaanskant en een bestaanskant. De zwarte helft is het ontstaan. De witte helft is bestaan en dit gaat over het bestaan van stofloze essenties en de doorgangen die er voor die essenties ontstaan en bestaan. De onderste helft gaat over het ontstaan van zielen.

De Nul is het beginloze wat oneindig voortduurt en alle ruimte biedt aan het ontstaan van zielen en de voortgang van essenties. Een essentie verschijnt uit de Nul als onstoffelijk en krijgt op weg naar een stoffelijke wereld een ziel mee, waarbij die ziel leven laat ontstaan om zichzelf in het stoffelijke bestaan te brengen. Het vullen van een ziel is het gestadig doorgroeien naar het Al van de soort. Met andere woorden: een mens blijft incarneren totdat diens ziel gevuld is met de totale inhoud van menselijkheid en totdat de werking van de geest in de energieën dit volledig beseft. Is dit zo dan opent zich de essentie om die gevulde ziel de Nul in te trekken. In de Nul verandert die gevulde ziel in een schakel aan de ketting van de essentie. Die ziel heeft vanaf dan afstemming op het menselijke Al. Dit vormt de bevrijding uit de incarnatiecyclus die hiermee tot voltooiing is gebracht. Een essentie kan altijd in en uit de Nul. Nu met een menselijke schakel in de ketting.

Leeft een essentie nog op aarde wanneer dit gebeurt, dan verandert die ziel op dat moment in een reïncarnatie. Een ziel in een incarnatiecyclus is een incarnatie (ziel-in-stof).

Het Al

Het vullen van de ziel telt voor iedere levende soort. Iedere soort heeft een eigen doel voor vervulling van de ziel. De ene soort is sneller gevuld dan een andere en vormt eerder een schakel aan de ketting van een essentie. De mens heeft als doel bewust te worden van de samenwerking tussen geest en ziel. Is die samenwerking herkend en bewust beleefd dan opent zich het menselijke Al, waarin de menselijke mogelijkheden aanwezig blijven om de essentie te dienen.

Als ziel-in-stof is elk mens in staat om de ziel tot herkenning te brengen. De geest is hierbij een onmisbaar hulpmiddel.

Het vraagt om 'ken de kern van jezelf'.

Het Al-der-Allen

De mensheid heeft een eigen Al dat beleefd kan worden zodra de ziel gevuld is. Alle 'Allen' van alle soorten uit alle levensvormen waar dan ook zijn in het Al-der-Allen samengebracht. Al deze Allen horen bij het bestaande deel van de Nul. Het Al-der-Allen in besef geeft een enorme verbreding in je bewustzijn en is zoveel grootser dan het ene Al van de mensheid. Als mens doe je het met de aardse soorten. Je kunt op aarde de pest hebben aan haaien, mieren in huis, kakkerlakken en ander "gespuis"; het zijn net zo goed soorten die hun Al willen bereiken en zij delen mee in het ecologisch evenwicht.

In de Nul

Heb je de ontvangst (8) en de essentie (9) in bewustzijn, dan zijn de volgende zinnen je beslist helder: In de Nul ligt de zijnswijze voor de openbaring van de schakels, waarin vele vormen kunnen vormen en ontvormen door essenties waarin verenigde krachten ontcrachten. Door samen in- en uit te voegen. Het is duidelijk dat hiermee de eerste tweedeling in de Nul wordt bedoeld. De eerste tweedeling in de Nul gaat over ontstaan en bestaan.

De eerste tweedeling

De eerste tweedeling in de Nul heeft een zwarte en een witte helft. De zwarte kant is de ontstaanskant. Dit is de kant waar de zielen ontstaan. Een ziel ontstaat zodra een essentie uit de Nul komt en afdaalt naar een planeet. Een ziel ontstaat omdat een ziel kan bezielen en stof kan belevendigen. Bezieling houdt stof in leven! Er zijn verschillende soorten van bezieling en doorgave van leven. Leven is een onverbonden verbinding met het Onbestaan. Onverbondenheid zet zich om in de Nul in verbondenheid met het ontstaan. Essentie en ziel komen als tweedeling uit de Nul.

De witte helft is anders. Hier is beduidend meer ruimte voor beweging. De witte kant is de bestaanskant. Deze kant geeft ons voortbestaan, waardoor kettingen worden uitgebreid en schakels worden toegevoegd. Het is de kant waar zielen overgaan in essenties en de tweedeling zich uiteindelijk opheft.

De eerste tweedeling is een haast aardse indeling van hemel en aarde. Het ontstaan zit beneden en het bestaan boven. De mens ziet het bestaan beneden en de hemel erboven. In de Nul is dit net andersom. De Nul heeft overigens zelf geen stof.

De tweede tweedeling

In de onderste helft van de Nul krijgt het ontstaan van de ziel nog een extra tweedeling mee. Het is de tweedeling om zowel in de stof als in het stofloze tegelijkertijd in ontstaan te komen zonder zelf stof of stofloos te zijn! De ziel blijft – net als de essentie – buiten de werking van de energieën! Het stofloze ontstaan (de Sferen) is nodig voor de onmisbare afwisseling tussen in de stof en stofloos leven. Deze stofloze helft zorgt ook voor het ontstaan van het ontstoffelijken. De ziel heeft hiermee de mogelijkheid gekregen om met een essentie af te dalen naar stoffelijk en onstoffelijk bestaan en dit af te wisselen, zodat de voortgang in draagkracht is gewaarborgd. Deze 2^e tweedeling hoort bij het ontstaan van de ziel. In het bovenste gedeelte zit het stofloze ontstaan van een ziel. In het onderste gedeelte zit het stoffelijke ontstaan van een ziel.

De schakels

De gehele onderste helft van de Nul gaat over het ontstaan van zielen. Zodra de incarnatiecyclus op een geschikte planeet gaat beginnen draagt de ziel de verantwoordelijkheid voor de voortgang tot en met de gehele gevuldheid.

In deze tweedeling van het ontstaan kunnen zielen met elkaar meegaan naar een volgende incarnatiecyclus. Zo vormen zich groepszielen voor een volgend bestaan in de stof.

De ziel is gestart vanuit een essentie en komt gevuld weer terug in die essentie. De derde tweedeling gaat over de omzetting van een gevulde ziel in een schakel. Deze ziel voegt zich als een schakel toe aan de ketting van die essentie.

Een essentie vormt een ketting van schakels. Een ketting die de essentie verder door de Nul kan brengen. Iedere schakelziel heeft een kringloop volbracht. Een essentie kan hierdoor naar een andere tweedeling in de Nul overstappen. In het bestaande deel van de Nul (het bovenste deel met de gevulde zielen) vinden we als essentie ook de doorgangen naar andere werelden, parallelle universa en multiversa. Besef dat de essenties de schakels verbinden en ontbinden! Het zijn niet de zielen die dat doen!

De tweede tweedeling gaat over de ziel.

De derde tweedeling gaat over de essentie.

De derde tweedeling

In de bovenste helft van de Nul zit de derde tweedeling. Hierin zit aan de bovenkant een witte helft en aan de onderkant een donkergrijze helft met bruisende spikkeltjes, die verder opstijgen in de witte helft. (Omdat dit boek in zwart-wit wordt gedrukt is het niet mogelijk om het donkergrijs in de eigenlijke kleur van baarmoederrood weer te geven.)

De onderste helft heeft dus een baarmoederkleur en lijkt op een kraamkamer. Hier vindt het *ontstaan* plaats van de essentieschakels. Een gevulde ziel zet zich hier om in een essentieschakel. De ziel is na de omzetting alleen nog een schakel in een essentie. Wanneer een ziel wordt omgezet in een schakel is dit een bruisend gebeuren.

Verbindingen tussen een schakel en een schakel van een andere essentie ontstaan ook in deze onderste helft van de derde tweedeling. Wanneer deze essenties opnieuw naar de tweede tweedeling gaan voor een nieuwe cyclus, geldt deze verbinding met een schakel van een andere essentie voor de gehele nieuwe zielscyclus.

De mens zou dit beschrijven als een "tweelingziel".

De kraamkamer gaat ook over het ontstaan van diepe verbondenheid met versmeltingen en inschuivingen in de kettingen van essenties. Het is een bruisend gebeuren dat opborrelt tot ver in de bovenste helft als creativiteit. Er zijn ongelooflijk veel verschillende kettingen met allerlei verschillende lengtes. Vanwege een verschillend aantal schakels dat essenties in verbondenheid met andere essenties delen is er een wirwar aan verbonden verbindingen. Iedere ketting is een verzameling van Allen. Al deze verschillende Allen blijven in de ketting gescheiden, maar kunnen schakels hebben die overeenkomen met schakels in andere essenties en daarmee ontstaat er een verbondenheid in de kettingen.

Er zijn kettingen vanuit alle tijden en vanuit alle werelden en vormen. In het donkerrode wordt niets geboren. Er wordt verbondenheid in ontstaan gebracht.

Naast verbondenheid ontstaat er tijdens dit bruisende gebeuren nog meer. Er kunnen ook versmeltingen plaatsvinden in schakels van essenties. Tijdens een versmelting worden de schakels één. Zo ontstaat er een diepe verbondenheid van essenties met elkaar. Er zijn ook schakels die alleen in elkaars essentie inschuiven, zonder te versmelten in de kettingen. Deze verbindingen zijn vooralsnog onverbonden verbonden.

De bovenste helft van de 3e tweedeling heeft een witte kleur. Het lijkt er leeg, maar hier verschijnt voornamelijk het zacht bruisende *bestaan* van de verbondenheid van essenties. Soms kiest een essentie voor de tweede tweedeling van de Nul om met een nieuwe ziel een nieuwe wereld in te gaan. Om zichzelf als ketting te verlengen.

Soms kiest de essentie om als essentie in een bestaan met bewuste essenties te komen. Wanneer hiertoe is besloten dan openen zich de essentiewerelden waarin de essentie een keuze maakt en verder gaat in het samensmelten en inschuiven van alle mogelijke schakels aldaar. Er zijn tal van bestaanswerelden voor essenties – zowel in de stof als zonder stof – waarin iedere essentie de eigen ketting kan uitbreiden met behulp van andere essenties. Gelijke schakels kunnen onderling in beide essenties samensmelten. Hierdoor veranderen beide essenties. Alles wat een essentie daarbij ervaart vindt plaats in de schakels in de kettingen! Dankzij alle inschuivingen en samensmeltingen worden essenties steeds meer gelijk aan elkaar. Steeds meer één!

De verbondenheid van gelijke schakels brengt het inschuiven in elkaar en het samensmelten tot stand. Iets waardoor essenties uiteindelijk zo in elkaar verbonden, ingeschoven en samengesmolten zijn dat er nog één essentie overblijft.

Schakels worden in de 3e tweedeling in verbondenheid samengebracht. In essentiewerelden gebeurt dit net zo vaak totdat er nog maar één essentie overblijft: de essentie. Bij de terugkeer in de Nul komt deze 'de essentie' direct in het bovenste witte deel van de derde tweedeling.

De Nul gaat over ontstaan, en over bestaan wanneer er is afgedaald in de stof. Zowel een essentie met een ziel als een essentie als ketting kan afdalen in de stof. Er is volop creativiteit in het verdergaan in het bestaan van essenties.

Het is de creativiteit die ontstaan geeft aan een essentie in het bestaan! Een essentie kan door de doorgangen en uitgangen van de Nul naar de gekozen wereld van manifestatie.

De derde tweedeling is de kraamkamer van creatie.

De onderste helft is de kraamkamer.

De bovenste helft opent de creatie.

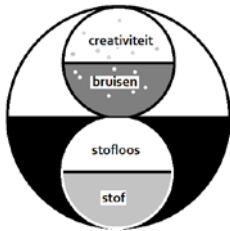

Er bruist steeds ontstaan dat in bestaan gaat komen. Er heerst spontaniteit in de hele derde tweedeling! Door inschuivingen en samensmeltingen ontstaan er aan alle kanten samenvoeging van al dat ooit heeft geleefd, dat leeft en dat zal leven.

Het zijn bijzondere belevingen wanneer schakels samensmelten en zich daardoor delen en verenigen.

Dankzij een gevulde ziel in dit leven kan de Nul nog veel verder helder worden. De ziel zal – als je leeft in de stof – voor de beleving zorgen, de essentie zorgt voor de helderheid.

Daar waar een essentie zich in de stof bevindt, zal het schakelbeleven niet in de Nul maar in de stof plaatsvinden!

De 1^e tweedeling gaat over ontstaan van zielen en het bestaan van essenties.

De 2^e tweedeling is er voor de ziel.

De 3^e tweedeling is er voor de essentie.

Dit is maar een heel kort overzichtje van de Nul. De Nul heeft nog veel meer geheimen vrij te geven en heeft zoveel meer details in zich. Voor dit boek was het alleen de bedoeling om de ziel te beschrijven. En de plaats van waaruit de ziel bezieling geeft aan de stof. Er zijn nog meer werelden waar zielen zich kunnen vullen. Wij kennen als mens alleen de aarde. Een zielswereld met zeer veel verschillende soorten. Soorten in de natuur, soorten in het dierenrijk en soorten mens, die de drie zielsstadia te doorlopen hebben. Als essentie worden tal van andere werelden helder. Werelden die we als mens de hemel op aarde zouden noemen. Werelden waarin alleen bewuste essenties wonen. Hierbij zeggen we: wordt vervolgd ...

Omdat de Nul zelf volkomen stofloos is, zien we in de bovenste helft van de Nul Leegte die niet leeg is. Er is *de* essentie.

Ook *de* essentie gaat verder en verlaat de Nul dankzij de enige uitgang die open is...

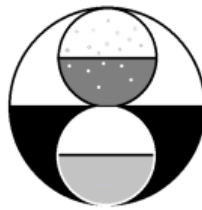
Ook dit wordt vervolgd ...

De wereld van de zielen:

een mensenziel is op weg naar verder...
... en al die tijd vormt de aarde je thuis

De wereld van zielen en essenties:

Een essentie met een gevulde ziel
opent de weg naar verder...

Met plezier zijn wij de weg van de onbestaande ontdekkingen opgegaan. We hebben steeds meer bedekkingen gevonden, ze ont-dekt en opgeklaard door de details ervan te vinden. We hebben in dit boek alleen de kern van de ziel vastgelegd. We zijn inmiddels alweer een heel stuk verder op weg naar verder...
Het Onbestaan is een zeer rijke bron voor nieuwe gegevens.
Maar zodra je het weet is het niet nieuw meer.

Monique Hagemeijer
Karin Mathijssen.

De eerder verschenen boeken van Monique Hagemeyer zijn:

De ziel, afstemming en bedoeling	Over ziel, geest en aarde.
Het Hierna(nog)maals	Een reis in de Sferen.
Breinhart	Bewust van ego naar wezen.
Breinlijf	Lichaam, geest en houding.
Innerlijke vrede voor gevorderden	Vrede, vrijheid en vreugde.
Energetica	Over energieën en werking.
Letterologie	De betekenis van de letters.
The meaning of the letters	Vertaling van de letterologie
Spirituele letterologie	Het alfabet als spirituele reis.

In samenwerking met Karin Mathijssen:

Liefde, Licht of Kracht	Over de zielsstuwingen.
Voor ons	Over de ziel en de essentie.

In voorbereiding zijn:

De grote kringlopen
De essentie
De werking van de essentie

Beschrijvingen van de boeken zijn te vinden op
www.moniquehagemeyer.nl